Marineministeriets

Kundgørelser for Søværnet

B.

for

Aaret 1939.

Kjøbenhavn
Centraltrykkeriet
1946

Register.

Side

Arbejder, offentlige, Cirkulære ang. Betaling af overenskomstmæssige Lønninger ved indskærpes 251

Arbejdere m. fl. ved Virksomheder under Krigsministeriet og Marineministeriet (Søværnet) Bestemmelser vedr. Ferie med Godtgørelse, normale Arbejdsdage og Fridage, nedsat Løn under Sygdom og Tilskadekomst samt Tildeling af Gratialer 153

Befordringsmidlers Tilvejebringelse til Brug for Krigsmagten og ved Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb, Lov ang. 371

Beklædning, se Uniform og.

Finland, Forordning om fremmede Krigs-, Handels- og Luftfartøjers Besøg paa finsk Territorium i Fredstid 1

Flagreglement og Honnørreglement for Søværnet 423

Flyvning i Søværnet, Direktiv vedr. 242

Frankrig, Reglement vedr. fremmede Krigsskibes Adgang til Farvande og Havne i Fredstid 195

Funktionærer, se Arbejdere m. fl...

Honnørreglement, se Flagreglement.

Intendanter aflastes med Hensyn til Sekretær-Forretninger 422

Lodstvang ved Sejlads mellem Stige og Odense, Bekendtgørelse om 369

Lodsvæsenet, Ændring i Lov om 129

Side

Luftfart, Bekendtgørelse om Udfærdigelse af et nyt Reglement D til Anordning om 207

Lønningsregler for Tjenestemænd samt de i Statens Tjeneste iøvrigt ansatte Personer, der er indkaldt til Militærtjeneste i Beredskabsstyrke 495

Motorkøretøjer, Bekendtgørelse om 184

Nationalitetsmærker, Kgl. Anordning om Skibes 403

Nederlandene, Regler ang. fremmede Krigsskibes m. fl.' Adgang til territoriale Farvande 200

Neutralitetsforhold:

Anordning om Forbud mod krigsførende Magters Krigsfartøjers Adgang til visse danske Havne og andet dansk territorialt Farvand 351

Bekendtgørelse ang. danske Undersaatters Forhold overfor krigsførende Magters Regeringsskibe 353

Anordning om Ikraftsættelse af de i Anordning ang. visse Neutralitetsbestemmelser indeholdte Forskrifter 355

Norge, Regler for fremmede Krigsskibes og militære Luftfartøjers Adgang til norsk Territorium under Fredsforhold 12

Radiomateriel i Skibe, Bekendtgørelse om ekstraordinært 358

Radiotjeneste til Hjælp for Fiskere, Bekendtgørelse vedr. danske Fiskeriinspektionsskibes 501

Redningsbaade m. v. i visse Passagerskibe, Bekendtgørelse ang. Bemandingen af 243

Sikkerhedsforanstaltninger i Skibe, Bekendtgørelse ang. 359

Skoler:

Plan for Uddannelsen til Søofficer i Reserven 185

Plan for Uddannelsen til Maskinmester i Reserven 186

Plan for Uddannelsen til Underkanoner ved Kystdefensionen . 370

Plan for Uddannelsen til Reserveintendant 370

Straffelov, Borgerlig, Lov om ændret Affattelse af forskellige Bestemmelser i 129

—, Bekendtgørelse af 253

Sønæring, Lov om, Lov om midl. Tillæg til 135

Side

Uddannelse, se Skoler.

Uniform og Beklædning:

Beklædningsreglement for Kadetter 79

Beklædningsreglement for Underkanonerer og Overkonstabler, Mather o. lign. Elever, Kadetaspiranter, Lærlinge og værnepligtige samt Underlæger 86

Bestemmelser for Ekstrabeklædning under visse Forhold 97

Bestemmelser for Udlaan af særlige Beklædningsgenstande .. 101

Bestemmelser for Køb af Beklædningsgenstande m m. paa Beklædningsmagasinet 105

Valg til Rigsdagen, Midl. Bestemmelser vedr. Stemmeafgivning om Bord i Henhold til Lov om 27

Værnepligtiges Vægt m. m. under Indkaldelse, Bestemmelser om Kontrollering af 183

B. 1 - 1939.

MARINEMINISTERIET.

København, den 3die Februar 1939.

Kundgørelse for Søværnet.

1.

Förordning

(af 28de April 1938)

om utländska krigs-, handels- och luftfartygs besök på finskt territorium under fredstid.

1 kap.

Allmänna bestämmelser.

1 §.

Denna förordning tillämpas, då Finland och den stat, vilken det främmande fartyget tillhör, befinna sig i fredstillstånd.

Stadgandena i förordningen äro i kraft beträffande Ålandsöarnas neutrale område med de begränsningar, vilka ingå i konventionen den 20 oktober 1921 om dessa öars icke befästande och neutralisering.

2 §.

Med finskt territorium avses inom rikets gränser befintligt land- och vattenområde ävensom ovan detta varande luftområde.

Finlands vattenområde omfattar:

a) sjöar, älvar, kanaler, hamnar, hamnmynningar, vatten mellan åtminstone tidtals ovan vattenytan synliga öar, klippor och skär samt mellan dem och fastlandet ävensom till Finland hörande delar av Bottniska viken och Ladoga; samt

b) sjöterritoriet.

Beträffande sjöterritoriets yttre gräns är gällande vad därom särskilt är stadgat eller med främmande makt överenskommits.

3 §.

Angående fästningsesplanadernas och -områdenas gränser gäller vad därom särskilt stadgas.

4 §.

Med krigsfartyg avses i denna förordning egentliga krigsfartyg och militära hjälpfartyg samt andra fartyg, som användas för militära ändamål.

Med handelsfartyg avses i denna förordning alla sådana för gång i vattnet avsedda fartyg, förvaltnings- och lustfartyg medräknade, som icke nämnas i 1 mom.

Luftfartyg äro enligt denna förordning fartyg, som äro avsedda att huvudsakligen röra sig i luften.

2 kap.

Bestämmelser om krigsfartyg.

5 §.

Utländskt krigsfartyg må icke, såvitt ej för något undantagsfall därom annorlunda föreskrivits, utan på förhand utverkat tillstånd anlända till finskt territorium eller dröja där längre än den tid, för vilken tillstånd beviljats.

6 §.

Tillstånd till besök skall utverkas på vanlig diplomatisk väg och, såvitt möjligt, minst åtta dagar innan besöket är avsett att begynna. I ansökan om tillstånd skall uppgivas antalet av i besöket deltagande fartyg, deras typ och namn samt andra för fartygens igenkännande erforderliga uppgifter

ävensom farleder, hamnar och ankarplatser, som komma att begagnas, ungefärliga ankomst- och avgångstiden samt huruvida på fartygen finnas luftfartyg eller luftspaningsanordningar så och till befälet hörande personers namn och militära grad ävensom skilt underbefälets och manskapets numerär.

Då fartyg eller fartygsförband närmar sig finskt sjöterritorium, bör från fartyget eller fartygsförbandet genom radio lämnas noggrannare uppgift om tiden för ankomsten.

7 §.

Utländskt krigsfartyg är utan särskilt tillstånd berättigat till fredlig genomfart genom finskt sjöterritorium utanför fästningsesplanad samt andra av statsrådet fastställda noggrant avgränsade områden, men får det härvid stanna och ankra endast såvitt det är oundgängligt för fartygets säkerhet.

Särskilt tillstånd är ej heller erforderligt för besökande fartyg, å vilket främmande stats överhuvud befinner sig, eller för detsamma konvojerande fartyg, därest ej konvojfartygen äro flere än två och fartygets eller, om det åtföljes av konvojfartyg, eskaderns sammanlagde deplacement ej överstiger 10.000 ton.

Om ovan i 1 och 2 mom. nämnda besök skall anmälan göras på diplomatisk väg, såvitt möjligt en dag innan besöket är avsett att begynna; och bör beträffande anmälan iakttagas vad i 6 § stadgats angående uppgifter, som böra ingå i ansökan om tillstånd och beträffande noggrannare uppgift om fartygets eller eskaderns ankomsttid.

Fartyg, som råkat i sjönöd på finskt territorium, skall utan dröjsmål med anlitande av snabbast möjliga kommunikationsmedel därom anmäla antingen hos militär-, hamn-, polis- eller sjöbevaknings- eller gränsbevakningsmyndighet. Har dylik anmälan bevisligen ej kunnat omedelbart göras, bör den ske senare på diplomatisk väg.

8 §.

Utländsk undervattensbåt må icke på finskt territorium uppehålla sig eller röra sig i undervattensläge och ej heller

utan tillstånd av befälhavaren för krigsmakten eller kommendören för sjöstridskrafterna där företaga dykningar.

9 §.

På finskt territorium skall utländskt krigsfartyg anlita endast av sjöfartsmyndigheterna för allmän trafik fastställda infarts- och andra farleder samt finsk lots.

10 §.

Utländskt krigsfartyg skall sig till noggrann efterrättelse ställa i Finland gällande hälsovårds-, lots-, tull-, trafik-, hamn- och ordningsstadgar; och äga finska myndigheter efter behov bringa dessa till förbindelseofficerens eller den honom tillsättande myndighetens kännedom.

Beträffande användande av radioapparat skall krigsfartyg iakttaga vad därom i finsk lag och finska förordningar är stadgat. Användningen av apparaten skall dock upphöra omedelbart, då fästningsesplanadens kommendant eller vederbörande post- och telegraf- eller polismyndighet sådant påyrkar.

11 §.

Utländskt krigsfartyg får, såvitt ej annorlunda bestämmes, anlända till fästningsesplanad endast under tiden mellan solens upp- och nedgång, och skall fartyget röra sig där med saktad fart.

12 §.

Vid val av ankar- och förtöjningsplats skall utländskt krigsfartyg efterkomma av finsk myndighet lämnade föreskrifter.

I 1 mom. avsedda föreskrifter meddelas i samråd med vederbörande sjöfarts- och hamnmyndigheter i Helsingfors av staben för sjöstridskrafterna, inom fästningsesplanad av dess kommendant eller av honom befullmäktigad militärperson eller därest ingendera av dem är tillstädes, av de lokala hamnmyndigheterna enligt av sjöfartsstyrelsen meddelade anvisningar samt utanför fästningsesplanad av militärmyndighet, som förordnats av staben för sjöstridskrafterna, eller, därest

dylik myndighet ej är tillstädes, enligt sjöfartsstyrelsens föreskrifter av de lokala hamnmyndigheterna.

Vid behov skall fartyg enligt erhållen föreskrift förflytta sig till annan ankar- eller förtöjningsplats.

13 §.

Befäl, underbefäl, manskap eller annan person på utländskt krigsfartyg må ej på finskt territorium:

1) utföra kartläggning eller företaga lodning i sjömätningssyfte;

2) fotografera inom fästningsesplanad; eller

3) utan särskilt tillstånd företaga undervattensundersökningar eller -arbeten.

Lodningar, vilka äro nödvändiga för fartygets säkerhet, få företagas under uppsikt av förbindelsesofficer eller lots.

Med sjöfartsstyrelsens tillstånd må ekolodningsapparat användas under uppsikt av förbindelsesofficer eller lots.

14 §.

Utländskt krigsfartyg må icke utan tillstånd av befälhavaren för krigsmakten på finskt territorium företaga skjut-, minerings-, minsvepnings-, torpedo-, landstignings- eller andra därmed jämförliga militära övningar eller till krigsövningar ansluten manövrering.

På fartyget befintliga luftfartyg eller luftspaningsanordningar må icke på finskt territorium användas utan tillstånd av befälhavaren för krigsmakten eller utom i närvaro och med bifall av kommendören för sjö- eller luftstridskrafterna eller stabschefen för sjö- eller luftstridskrafternas stab.

15 §.

Utländskt krigsfartyg tillhörig båt må ej vid rörelse på finskt territorium vara armerad, ej heller, utom nedan i 2 mom. nämnt fall, transportera beväpnat främmande krigsfolk.

Beväpnat krigsfolk må ej landsättas vid andra tillfällen än vid militärbegravningar och även då endast med tillstånd av garnisonskommendanten eller, därest garnison ej finnes på platsen, vederbörande polismyndighet. Fartygs befäl och

underbefäl få dock även vid andra tillfällen bära till uniform hörande eggvapen.

Från krigsfartyg må ej krigsfolk landsättas inom fästningsesplanad, innan dess kommendant, å garnisonsort, innan garnisonens kommendant, och å annan ort, innan vederbörande polismyndighet fastställt numerären av det krigsfolk, som får landsättas, samt tiden, då det landsättes och återvänder till fartyget.

16 §.

Efterkommer ej befäl, underbefäl, manskap eller annan person på utländskt krigsfartyg i denna förordning ingående eller andra bestämmelser, som skola av dem iakttagas, är inom fästningsesplanad dess kommendant och annorstädes garnisonskommendanten eller vederbörande polismyndighet skyldig att härpå uppmärksamgöra fartygets befälhavare eller annan till befälet hörande person och att yrka på bestämmelsernas efterkommande.

Har i 1 mom. nämnd erinran ej beaktats eller där omständigheterna sådant eljest påkalla, kan befälhavaren för krigsmakten uppmana fartyget att omedelbart eller inom för detsamma utsatt kort frist avlägsna sig från finskt territorium.

Ligger fartyg ej i hamn, men befinner sig inom synhåll för befästa eller annars militärt viktiga platser eller finskt krigsfartyg, skola förenämnda erinran och anmaning givas medelst internationella signaler.

Efterkommer fartyg ej i 2 mom. nämnd anmaning eller är det uppenbart, att befästa eller annars militärt viktiga platsers eller finskt krigsfartygs trygghet sådant kräver, skall den militärmyndighet, som gjort eller framfört i 1 mom. nämnd erinran, därest densamma ej fått andra föreskrifter, skrida till av sakläget påkallade militära tvångsåtgärder mot fartyget.

3 kap.

Bestämmelser om handelsfartyg.

17 §.

Utländskt handelsfartyg är, då det er förankrat eller annars förtöjt inom finskt territorium, underkastat finsk rättsordning.

Om dylikt fartygs rätt att röra sig på finskt territorium gäller, förutom rådande sedvänja och bestämmelserna i denna förordning, vad därom annars i lag och förordningar samt i internationella konventioner stadgats eller framdeles stadgas. Dessutom äger statsrådet, såvitt landets försvar eller sjöfartens trygghet så kräva, förordna, att trafikeringen av bestämda områden även utom fästningsesplanad skall vara underkastad begränsningar.

18 §.

Utländskt handelsfartyg har tillträde till fästningsesplanad, endast då allmän farled leder genom densamma, och är fartyget vid rörelse där skyldigt att följa denna farled, därest ej med vederbörande stat ingången överenskommelse berättigar till avvikelse eller sådan tillåtes av kommendanten för fästningsesplanaden. Beträffande farhastigheten inom fästningsesplanad äger kommendören för sjöstridskrafterna utfärda inskränkande föreskrifter.

På fästningsområde är handelsfartyg ställt under kommendantens för området uppsikt samt skyldigt att vid anfordran för vederbörande militärmyndighet förete handlingar rörande fartyget, lasten och personalen samt på av myndigheterna föreskrivet sätt lämna andra uppgifter, som befinnas erforderliga. Äro handlingarna ej i behörigt skick eller är fartygets uppehåll inom fästningsområdet till uppenbar fara för landets försvar eller den allmänna ordningen, är fästningsområdets kommendant berättigad att kvarhålla fartyget jämte personal för sakens utredning, vilken åtgärd ofördröjligen med anlitande av snabbast möjliga kommunikationsmedel bör meddelas de lokala polismyndigheterna samt försvarsministeriet och ministeriet för utrikesärendena.

Handelsfartyg, som inom fästningsesplanad råkat i sjö-

nöd och ej befinner sig i allmän farled eller på annat för handelsfartyg tillåtet område, är skyldigt att utan dröjsmål med anlitande av snabbast möjliga kommunikationsmedel anmäla sitt uppehåll där antingen hos militär-, hamn-, polis- eller sjöbevaknings- eller gränsbevakningsmyndigheterna.

19 §.

Vad i 13 § är stadgat skall även iakttagas beträffande utländska handelsfartyg.

20 §.

Iakttager ej utländskt handelsfartyg bestämmelserna i denna förordning, är fästningsesplanadens eller fästningsområdets kommendant eller, såvitt finskt krigsfartyg eller sjöbevakningsfartyg befinner sig i närheten, dess befälhavare berättigad att skrida till åtgärder för att tvinga fartyget att efterkomma desamma.

4 kap.

Bestämmelser angående luftfartyg.

21 §.

Därest med främmande makt avslutad överenskommelse ej annat förutsätter eller särskilt reglering, såsom beträffande regelbunden linjeluftfart, icke fåtts till stånd, får utländskt luftfartyg flyga över finskt territorium endast efter att därtill hava utverkat tillstånd med iakttagande i tillämpliga delar av vad i 5 och 6 §§ är stadgat.

22 §.

Anskaffning av tillstånd till flygning är icke påkallad för luftfartyg, å vilket främmande stats överhuvud befinner sig, och ej heller för detsamma åtföljande luftfartyg, därest ej de åtföljande luftfartygen äro flere än två; dock bör om besöket göras anmälan med iakttagande i tillämpliga delar av vad i 7 § 3 mom. är stadgat.

23 §.

Befälhavaren på utländskt luftfartyg, som råkat i nöd på finskt territorium och med anledning därav gjort nödlandning, skall angående fartygets uppehåll på finskt område omedelbart göra anmälan hos polismyndighet i närmaste stad, som ofördröjligen äger därom underrätta chefen för närmaste militära flygstation.

24 §.

Utländskt luftfartyg må icke flyga:

1) inom en 3 kilometer bred zon, räknad utåt från gränsen av befästningsområde, på större höjd än 200 meter;

2) inom övriga områden av fästningsesplanad på större höjd än 400 meter; och

3) utom fästningsesplanad på större höjd än 1.000 meter, såvida ej annorlunda är föreskrivet.

Vid flygning över fästningsesplanad skall luftfartyg följa av befälhavaren för krigsmakten anvisade flygrutter.

Genom beslut av statsrådet bestämmes, inom vilka områden flygning är förbjuden.

25 §.

Utländskt luftfartyg får inom fästningsesplanad landa endast å militärflygstation. Vederbörande myndighet äger pröva, huruvida luftfartyget utanför fästningsesplanad får landa annorstädes än på militärflygstation.

Luftfartyg skall å flygstation iakttaga de föreskrifter, vilka stationens kommendant meddelar angående förläggnings-, ankrings- eller angöringsplatser eller andra omständigheter.

26 §.

Där utländskt luftfartyg utan tillstånd landar på finskt territorium eller flyger däröver, skall undersökning verkställas för vinnande av utredning därom, huruvida nödlandning eller nödtvungen överflygning föreligger. Angående vidtagande av de för undersökning nödiga åtgärderna fattas beslut inom fästningsesplanaden av dess kommendant och annorstädes av vederbörande militära eller civila myndighet.

27 §.

Transport av sprängämnen samt vapen och andra krigsförnödenheter på finskt territorium är å utländskt luftfartyg förbjuden.

Å utländskt luftfartyg må icke, förutom då med främmande stat annorlunda är överenskommet, utan tillstånd av befälhavaren för krigsmakten frambefordras och ej heller användas fotograferingsanordningar, brevduvor, trådlös telegraf eller telefon.

28 §.

Utländskt luftfartyg, som råkar in i förbjuden zon eller eljest olovligen in över finskt territorium, skall genast då det märkt detta giva internationellt överenskommen nödsignal och ofördröjligen landa på närmast detsamma belägna flygstation på finskt territorium utanför det förbjudna området.

Order angående landning kan givas luftfartyg, därest fartyget brutit mot meddelade föreskrifter och utredning med anledning därav befinnes påkallad eller därest landning av annan orsak anses av nöden.

29 §.

Order att landa skall meddelas utländskt luftfartyg med användande av följande signaler:

1) på dagen genom att med tio sekunders mellanrum medelst signalpistol avlossa tre skott, vilka vid explosionen bilda svarta eller gula moln; samt

2) på natten genom att med i 1 punkten nämnda mellanrum medelst signalpistol avlossa tre raketer, vilka utveckla grönt ljus eller gröna stjärnor.

Där det är påkallat att giva luftfartyg order att ändra riktningen, skall detta ske med följande signaler:

1) på dagen genom att med tio sekunders mellanrum medelst signalpistol avlossa tre skott, vilka vid explosionen bilda vita moln, utvisande i vilken riktning fartyget skall styras; samt

2) på natten genom att på sätt i föregående punkt an-

gives avlossa tre raketer, vilka utveckla vita stjärnor, utvisande i vilken riktning fartyget skall styras.

30 §.

Med avseende å utländskt luftfartyg skall, såvitt ej i detta kapitel annorlunda stadgas, i tillämpliga delar lända till efterrättelse vad i 10—17 §§ av denna förordning samt i lagen om luftfart och därtill anslutna förordningar är stadgat och i statsrådets beslut föreskrivet.

31 §.

Efterkommer utländskt luftfartyg icke erhållen order att landa eller att ändra riktningen, äro militärmyndigheterna berättigade att öppna eld mot detsamma.

Där luftfartyg, som befinner sig å förläggnings-, ankrings- eller angöringsplats, icke efterkommer order att avlägsna sig, må myndigheterna vidtaga av saken påkallade tvångsåtgärder.

5. kap.

Särskilda bestämmelser.

32 §.

Då utländskt krigs- eller luftfartyg är synligt vid Finlands kust, å finskt vattenområde eller i grannskapet därav, skall den sjöfarts-, polis- eller gränsbevaknings- eller sjöbevakningsmyndighet, som iakttagit detsamma, ofördröjligen, med anlitande av till målet snabbast ledande förbindelsemedel, därom underrätta militärmyndigheterna.

Likaså böra sjöfarts-, polis- eller gränsbevaknings- eller sjöbevakningsmyndigheterna på sätt i 1 mom. är stadgat, meddela om alla mot denna förordning begångna förseelser till vederbörande militära eller civila myndigheter.

33 §.

På försvarsministeriet ankommer att fastställa allmänna anvisningar för myndigheter angående användande av de i 17, 21 och 32 §§ avsedda tvångsåtgärderna under fredstid; och äger försvarsministeriet i mån av behov meddela jämväl andra föreskrifter, som komplettera stadgandena i denna lag,

beträffande handelsfartyg efter att hava inhämtat sjöfartsstyrelsens åsikt i saken.

2. Regler

(af 19de August og 7de Oktober 1938)

for fremmede krigsskibs og militære luftfartøiers adgang til norsk territorium under fredsforhold.

Innledende bestemmelser.

1. Disse regler for fremmede krigsskibs og militære luftfartøiers adgang til og ophold på norsk territorium gjelder bare når både Norge og den fremmede makt fartøiet tilhører, befinner sig i fredstilstand.

   Under andre forhold gjelder i denne henseende særskilte Regler.
2. Med krigsskib og militært luftfartøi forståes i disse regler ethvert skib (også hjelpefartøier) eller luftfartøi som hører til krigsmakten (står under militær kommando) i en stat hvis regjering er anerkjent av Norge.
3. Med norsk territorium forståes i disse regler alt norsk land- og sjøområde og luftområdet over dette.
4. Med norsk indre territorial farvann forståes i disse regler, norske havner, havneinnløp, viker og fjorder samt de deler av norsk territorialfarvann som er beliggende innenfor og mellem norske øier, holmer og skjær, som ikke til stadighet overskylles av havet.
5. Som krigshavn eller kystfestnings forsvarsområde er fortiden fastsatt følgende deler av den norske kyst:
   a. Oslofjorden og øvrige farvann innenfor en linje:
      Tønsberg Tønne (N.br. 59° 3'5, O.lgd. 10°18'8)
      Færder fyr (N.br. 59° 1'6, O.lgd. 10°31'7)
      Torbjørnskjær fyr (N.br. 58°59'7, O.lgd. 10°47'2)
      Vikertangen på Asmaløy (N.br. 59° 1'8, O.lgd. 10°57'0)
      Askholm på Skjebergkilens østside (N.br. 59° 9'3, O.lgd. 11°10'7)

undtagen:
Drammensfjorden nordenfor breddeparallellen N.br. 59°37′ over Svelvikstrømmen.
Indre Oslofjord nordenfor linjen:
Nærsnestangens nordspiss
(N.br. 59°45′8, O.lgd. 10°31′2)
—Spro løkt (N.br. 59°45′7, O.lgd. 10°35′3)
Innløpene til Fredrikstad og innenfor liggende farvann nordenfor breddeparallellen N.br. 59°10′3 fra Store Marnet over Alshus til fastlandet på østsiden av Glommen.

b. Kristiansands havn med farvannet innenfor en linje:
Fredriksholm (N.br. 58° 5′7, O.lgd. 7°59′3)
Oksøy fyr (N.br. 58° 4′2, O.lgd. 8° 3′5)
Grønningen fyr (N.br. 58° 4′8, O.lgd. 8° 5′6)
Torsøy fyrlampe (N.br. 58° 5′9, O.lgd. 8° 9′0)

c. Bergens havn og innløpene til denne innenfor en linje:
Fonnes (Lygrefjordens østside)
(N.br. 60°48′5, O.lgd. 4°57′0)
Hellisøy fyr (N.br. 60°45′1, O.lgd. 4°42′9)
Tekslen (Korsfjordens nordside)
(N.br. 60° 9′3, O.lgd. 5° 0′8)
Lysekloster kirke (N.br. 60°13′5, O.lgd. 5°24′2)

d. Trondheimsfjorden innenfor:
Smellingen (N.br. 63°37′9, O.lgd. 9°30′9)
—Grindviktangen (Rishaug)
(N.br. 63°36′0, O.lgd. 9°32′4)
inntil linjen:
Rødberg løkt (N.br. 63°29′2, O.lgd. 9°59′8)
—Gjeitnes (N.br. 63°26′6, O.lgd. 9°59′2)

e. Vardø havn avgrenset slik:
Mot øst og nord av en linje fra Hasselnes
(N.br. 70°22′8, O.lgd. 31° 7′6)
til Kvalvikhaugen på Reinøys vestpynt
(N.br. 70°23′4, O.lgd. 31° 7′6)
derfra til nordpynten av Skagodden
(N.br. 70°24′4, O.lgd. 31° 4′4)

Mot vest av en linje fra Skagodden til østligste pynt av Tjyvholmen

(N.br. 70°23'3, O.lgd. 31° 3'3)

og videre til støtten på Svartnes

(N.br. 70°21'6, O.lgd. 31° 3'5)

mot syd av en linje, som går fra støtten på Svartnes 115° (rettv.) til den treffer en linje fra Vårbergets østpynt (N.br. 70°22'0, O.lgd. 31° 8'4) i rett syd.

Bestemmelser om krigsskib.

6. Fremmede krigsskib har adgang til:
   a. norsk krigshavn og kystfestnings forsvarsområde bare efter tillatelse innhentet ad diplomatisk vei.
   b. norsk indre territorialfarvann forøvrig bare efter derom på forhånd innsendt melding ad diplomatisk vei, hvis ikke annet i særlige tilfelle måtte være bestemt.
   c. rikets øvrige sjøområder uten melding.
7. Fra de regler om tillatelse og melding som er gitt i pkt. 6a og b er undtatt:
   a. skib som har fremmed statsoverhode eller dettes offisielle representant ombord.
   b. skib som ledsager det i underpunkt a nevnte skib. Det samlede antall skib må dog ikke overstige det i pkt. 8 nevnte.
   c. skib som er i nød. Slike skib kan alltid søke tilflukt i norsk havn.

   Fra reglen om melding i pkt. 6b er undtatt skib som utelukkende er bestemt og utrustet til fiskeopsyn. Skibets navn og det område hvor de utfører opsyn skal dog alltid på forhånd være meddelt den norske Regjering ad diplomatisk vei.
8. Uten særskilt innhentet tillatelse må ikke mere enn høist tre krigsskib som tilhører samme fremmede makt samtidig opholde sig innen hvert av følgende kystavsnitt:

   Den svenske grense—Jærens rev (N.br. 58°45'). Jærens rev—fylkesgrensen mellem Nord-Trøndelag og Nordland fylker (N.br. 65°10'). Fylkesgrensen mellem Nord-Trøndelag og Nordland fylker—den finske grense.

Efter at opholdet i en norsk havn er avbrutt, må ikke samme havn anløpes på nytt før efter 14 dager.

9. Fremmede makters undervannsbåter skal på norsk territorium altid være opdykket.
10. I enhver norsk havn hvor havnemyndighet er ansatt, er fremmede krigsskib, når de anløper havnen, forpliktet til å ta den ankerplass som vedkommende havnemyndighet (havnefoged) anviser.

Bestemmelser om militære luftfartøier.

11. Fremmede makters militære luftfartøier har adgang til å anløpe eller passere over norsk territorium bare efter tillatelse innhentet ad diplomatisk vei.
12. Fra den i punkt 11 nevnte regel undtas militært luftfartøi:
    a. som har fremmed statsoverhode, eller dettes offisielle representant ombord.
    b. som ledsager det i punkt a. nevnte luftfartøj.
    c. som medføres ombord på krigsskib under dets ophold på norsk territorium (se dog pkt. 14), eller
    d. som er i nød.
13. Militære luftfartøier som har fått tillatelse til å anløpe eller passere over norsk territorium skal:
    a. rette sig efter de bestemmelser som inneholdes i »Internasjonal overenskomst om regulering av luftfarten«, datert Paris 13 okt. 1919 og finne sig i de kontrolforanstaltninger som måtte bli utferdiget for å sikre at de internasjonale regler blir overholdt. Likeledes må de følge de sikkerhetsregler som er fastsatt for flyvning på norsk territorium (se bilag 1).
    b. ikke lande på eller fly over områder som måtte bli forbudt for flyvning.
    c. ikke føre ammunisjon, bomber, fotografiplater eller film.
14. Hvis militære luftfartøier som er medbragt ombord på fremmede krigsskib ønsker å fly over norsk territorium, må de søke om tillatelse til det ad diplomatisk vei (se punkt 16).

15. Når fremmede militære luftfartøier anløper norsk havn eller flyveplass skal fartøiets sjef iaktta de bestemmelser som blir gitt av vedkommende myndighet med hensyn til anker- eller fortøiningsplass og øvrige ordensforskrifter.

Felles bestemmelser.

16. Søknad om tillatelse eller melding om anløp i henhold til pkt. 6 og pkt. 11 skal i reglen være kommet inn senest 7 dager før anløpet finner sted.

Både søknad og melding skal inneholde oplysning om det antall krigsskib eller militære luftfartøier som skal delta i besøket, skibenes (luftfartøienes) type og navn, den rute de akter å følge på norsk territorium, den eller de havner og ankerplasser (flyveplasser) som ønskes anløpt, tidspunktet for anløpet og dettes varighet.

For krigsskib som medfører luftfartøier ombord skal deres kjennerop for radiosignalering opgis.

For luftfartøier som er utstyrt med radioapparat skal deres kjennerop for radiosignalering opgis.

Hvis det nøiaktige tidspunkt for anløpet ikke kan opgis samtidig med søknad eller melding, skal det meddeles snarest mulig.

17. Uten særskilt tillatelse innhentet ad diplomatisk vei må besøk av krigsskib eller militært luftfartøi ikke utstrekkes til mer enn 14 dager.
18. Fremmede krigsskib og militære luftfartøier har på norsk territorium adgang til å bruke sine radioapparater under forutsetning av:
    a. at de følger de regler som er fastsatt i den internasjonale telegrafkonvensjon med tilhørende reglement (Washington 1927) og
    b. de regler som er fastsatt for benyttelse av radiostasjoner ombord i fremmede ikke krigsførende makters krigsskib under ophold i norsk farvann i fredstid, av 7 juli 1922 (se bilag 2).
19. Besetningen på fremmed krigsskib eller militært luftfartøi som opholder sig på norsk territorium må ikke uten særskilt tillatelse ferdes på eller nær områder hvor der finnes

batteri, befestning eller andre militære anlegg, eller områder som er innhegnet av militær myndighet.

Det samme gjelder personer som medfølger sådant krigsskib eller militært luftfartøi uten å tilhøre dets besetning.

20. Det er enhver på fremmed krigsskib eller militært luftfartøi forbudt å opta kart eller kartskisse over rikets havner, farvann eller territorium forøvrig.

Andre målinger eller loddinger enn slike som er nødvendige for skibenes eller luftfartøienes sikkerhet må ikke foretas.

Likeledes er det forbudt å opta kart, kroki, skisse, fotografi eller beskrivelse av norske festningsverker eller anlegg m. v. som hører til disse. (Se lov om forsvarshemmeligheter av 18 august 1914, § 3).

21. Uten særskilt tillatelse innhentet ad diplomatisk vei må ikke fremmed krigsskib eller militært luftfartøi på norsk territorium foreta:
   a. skytning med kanon (undtagen skytning av salutter).
   b. torpedoskytning, skytning med gevær, maskingevær eller andre våben.
   c. øvelser med utlegging og bortrydding av miner.
   d. øvelse med lyskastere eller
   e. utlegging av kunstig røk og tåke.

22. Bevebnet tropp må ikke landsettes undtagen ved militær begravelse og da bare efter innhentet tillatelse av vedkommende militære myndighet.

Båter som tilhører fremmed krigsskib eller militært luftfartøi må ikke i norsk territorialfarvann være bestykket eller føre bevebnet tropp undtagen i det i foregående passus nevnte tilfelle.

Forøvrig skal besetningen når den går i land (gis landlov) være uten våben. Offiserer, underoffiserer og kadetter kan dog bære de våben som hører til deres uniform.

23. Sjefen for fremmed krigsskib eller militært luftfartøi skal følge de sundhets-, toll-, los-, trafikk-, havne- og ordensforskrifter som er fastsatt av vedkommende myndigheter.

Ved anløp av krigshavn eller militær flyveplass skal dessuten følges de særskilte bestemmelser som blir meddelt av den militære sjef på stedet.

24. Hvis sjefen eller besetningen forøvrigt på fremmed krigsskib eller militært luftfartøi ikke følger de regler som er fastsatt for skibenes og luftfartøienes ophold på norsk territorium vil de bli gjort opmerksom på det av de stedlige myndigheter og anmodet om at følge reglene. Efterkommes ikke dette, kan krigsskibet eller det militære luftfartøi bli anmodet om å forlate norsk territorium straks eller senest innen 6 timer.

Fremmede krigsskib eller militære luftfartøier kan likeledes, uten at der foreligger noen grunn som nevnt i foregående passus, nårsomhelst få pålegg om å forlate norsk territorium.

Bilag 1.

Sikkerhetsregler som er fastsatt for flyvning på norsk territorium.

1. Luftfartøi må ikke flyve:
   a. over by eller tettbebygget sted uten i en høide som tillater det å foreta normal landing utenfor byen eller stedet, selv om dets drivmiddel skulde svikte — og under ingen omstendighet i lavere høide enn 300 m.
   b. over større folkeansamling i lavere høide enn 300 m.
   c. over ethvert annet område, som ikke består av en flyveplass eller åpent hav, i lavere høide enn 150 m samt
   d. over åpent hav i lavere høide over eller på mindre avstand enn 150 m fra sjøgående skib.

Avvikelse fra bestemmelsene i dette punkt er tillatt når det er uomgjengelig nødvendig ved op- og nedstigning eller på grunn av værforholdene eller for å undgå umiddelbar fare eller når departementet har gitt tillatelse dertil. Dog må luftfartøi ikke føres på så lav høide over eller på så kort avstand fra person eller eiendom at skade kan forvoldes.

Kunstflyvning må ikke utføres over by, tettbebygget sted eller folkeansamling og heller ikke over trafikerte havner eller over fartøier.

Bilag 2.

Regler for benyttelse av radiostasjoner ombord i fremmede ikke krigsførende makters skib og militære luftfartøier under ophold på norsk territorium.

Fremmede krigsskib eller militært luftfartøi som under anløp av norsk havn hvor der er oprettet offentlig radiostasjon (se den av Telegrafstyret utgitte fortegnelse) ønsker å benytte ombordværende radioapparater, skal først gjøre henvendelse til bestyreren av den offentlige radiostasjon på stedet som vil meddele, hvilke tider det er tillatt å benytte vedkommende apparater.

Ved den nevnte henvendelse som kan skje pr. radio, skal opgis den bølgelengde som ønskes anvendt.

I norske havner og territorialfarvann forøvrig kan slike skib og luftfartøier fritt benytte sine radiostasjoner. Dog skal ekspedisjonen straks innstilles, når det forlanges av Telegrafstyret, Marinestyret eller noen radiostasjon som hører under disse myndigheter.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Alsing Andersen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 20de Marts 1939.

Kundgørelse for Søværnet.

---

6. Midlertidige Bestemmelser vedrørende Stemmeafgivning om Bord i Henhold til Lov af 11te April 1920 om Valg til Rigsdagen, Afsnit IV, saaledes som dette Afsnit er ændret ved Lov Nr. 373 af 21de December 1938.

Der skal om Bord i samtlige Flaadens Skibe og Fartøjer under Kommando afhængig af Besætningens Størrelse findes:

1. 5—30 Eksemplarer af Lov Nr. 139 af $^{11}/_{4}$ 1920 om Valg til Rigsdagen, hvilke Eksemplarer paa Anmodning fra valgberettigede Personer af Skibets Besætning skal udlaanes disse til Gennemsyn,

2. 20—200 Eksemplarer af de i Lovens § 104 omhandlede Stemmesedler med tilhørende Konvolutter samt af Følgebreve og Omslag hertil til Brug ved Stemmeafgivningen,

3. 3—8 Eksemplarer af Uddrag af Reglerne om Stemmeafgivning og ved Indsendelse af Stemmeseddel (jfr. Lovens § 111).

Ovennævnte Eksemplarer af Loven m. m. medgives Skibene fra Flaadestationen og overtages af den Officer, der

overtager det øvrige Gods, som fra Stationen medgives Skibene.

Det paahviler Chefen ved et Togts Begyndelse at gøre samtlige valgberettigede Personer blandt Besætningen bekendt med, at de i Overensstemmelse med den her omhandlede Lovs Regler har Adgang til at deltage i Folketingsvalg og Valg af Valgmænd til Landstinget (Oplæsning af Lovens § 102) med Tilføjende, at de nævnte valgberettigede Personer, saafremt Valg er forestaaende, kan faa et Eksemplar af Loven til Laan om Bord. Bemærkning om, at saadan Bekendtgørelse har fundet Sted, vil være at tilføre Skibsjournalen.

Naar valgberettigede Personer, der ikke har været til Stede ved foranstaaende Bekendtgørelse, i Togtets Løb maatte indgaa i Besætningen, vil der overfor disse være at benytte en lignende Fremgangsmaade som foranført.

Snarest efter at Valg til Rigsdagen er udskrevet, vil der fra Ministeriet tilgaa Skibene — ved Opløsningsvalg om fornødent telegrafisk — Underretning derom. Det paahviler derefter Skibscheferne at sætte de ombordværende Vælgere i Kundskab om Valgets Udskrivning og om Dagen for dets Afholdelse, ligesom Skibscheferne indenfor de Tids-Grænser, der er fastsat i Lovens § 103, fastsætter Tidspunktet for Stemmeafgivningen om Bord og foranstalter alt fornødent vedrørende denne i Overensstemmelse med de i Loven fastsatte Regler.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Alsing Andersen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 24de April 1939.

Kundgørelse for Søværnet.

1. Beklædningsreglement for Kadetter.

§ 1. Søkadetter i Linien samt Intendanturkadetter i Reserven skal være forsynet med Beklædningsgenstande m. m. som følger:

		Søkadetter i Linien			Intendantur-kadetter i Reserven
		Klasse A.	Klasse B.	Klasse C.	
	I.				
a.	Selskabstrøje (2) ..... Stk.	1	—	—	—
	Vest, blaa (2) ..... -	1	—	—	—
	Benkl., blaa (1) t. Selskabsbr. .. Par	1	—	—	—
	Kappe (γ) ..... Stk.	1	1	1	1
	Regnfrakke (1) ..... -	1	1	1	1
	Jakke (α) ..... -	3	3	2	2
	Vest, blaa (1) ..... -	2	2	2	2
	Benklæder, blaa (1) ..... Par	3	3	2	2
	Kasketter (2) ..... Stk.	3	2	2	2

		Søkadetter i Linien			Intendantur-kadetter i Reserven
		Klasse A.	Klasse B.	Klasse C.	
Hueovertræk, hvide	Stk.	6	6	6	6
Jersey Trøje	-	1	1	1	1
Stortrøje m. Emb. og Dist.	-	1	1	1[1])	—
Sydvest	-	1	1	1[1])	—
Oliekappe	-	1	1	1[1])	—
Gummistøvler	Par	1	1	1[1])	—
Benklæder, hvide (1)	-	3	3	3	3
Træningsdragt	Stk.	1	1	1	1
Manchetskjorter, hvide, stive ..	-	3	—	—	—
— — bløde..	-	6	6	6	6
Flipper, dobb., hvide, stive ...	-	18	18	18	18
— — — , halvst...	-	12	12	12	12
Knækflipper, hvide, opst.	-	6	—	—	—
Silkeslips, sort, kort	-	1	—	—	—
— —, langt	-	2	2	2	2
Vaskeskindshandsker, hvide ...	Par	3	3	3	3
Glacéhandsker, hvide	-	1	1	1	1
Skindhandsker, brune	-	1	1	1	1
Gymnastik- og Dansesko	-	1	1	1	1
Svømmedragt	Stk.	1	1	1	1
Skjorter, bløde	-	3	3	3[1])	—
Flipper, bløde	-	6	6	6[1])	—
b. Skuldergehæng	-	1	1	1	—
Dolk uden Felttegn	-	1	1	1	1
Livgehæng i lakeret Læder	-	—	—	—	1

[1]) Anskaffes først efter Prøven i Land i Klasse C.

		Søkadetter i Linien			Intenduntur-kadetter i Reserven
		Klasse A.	Klasse B.	Klasse C.	
Livrem, sort	Stk.	1	1	1	1
Gymnastiksko	Par	1	1	1	1
Arbejdstøj, blaat	Sæt	1	1	1	1
Arbejdstøj, hvidt	Sæt	3	3	3[1])	3[1])
Skulderdistinktioner	Par	1	1	1[1])	1[1])
Halstørklæde, uldent	Stk.	1	1	1[1])	1[1])
Sportsstrømper[2])	Par	1	1	1	1
Benklæder, hvide, korte	-	2	2	2	2
Gymnastiktrøjer	Stk.	3	3	3	3
Fodboldstøvler[2])	Par	1	1	1	1
Lædersko	-	—	—	1[3])	1[3])
Stortrøje m. Emb. og Dist.	Stk	—	—	—	1[3])
II.					
Seler	Par	1	1	1	1
Lommetørklæder, hvide	Stk.	12	12	12	12
Undertøj	Sæt	4	4	4	4
Sokker, sorte	Par	9	9	9	9
— hvide	-	3	3	3	3
Sko eller Støvler, sorte	-	3	3	3	3
Nattøj	Sæt	4	4	4	4
Tøjbøjler	Stk.	6	6	6	6
Svamp eller Vaskeklud	-	1	1	1	1
Tandglas eller -krus	-	1	1	1	1
Tandbørste	-	1	1	1	1
Tandpasta	Tube	1	1	1	1

[1]) Anskaffes først efter Prøven i Land i Klasse C.
[2]) Udlaanes kun efter nærmere Aftale med Skolen.
[3]) Kun paa Togt.

		Søkadetter i Linien			Intendantur-kadetter i Reserven
		Klasse A.	Klasse B.	Klasse C.	
Sæbe	Stk.	1	1	1	1
Kam	-	1	1	1	1
Haarbørste	-	1	1	1	1
Klædebørste	-	1	1	1	1
Neglebørste	-	1	1	1	1
Neglesaks, -fil e. l.	-	1	1	1	1
Barberrekvisitter	Sæt	1	1	1	1
Foldekniv m. Bændsel	Stk.	1	1	1	1
Æske med Skopudsegrejer	-	1	1	1	1
Æske med Sygrejer	-	1	1	1	1
Pose af Sejldug t. Skotøj[1])	-	1	1	1	1
- - - - snavs. Linn[2])..	-	1	1	1	1
Lærebog for Orlogsgaster	-	1	1	1	1
Sangbog for Hæren og Søværnet	-	1	1	1	1

[1]) Sys paa Togt som Lærling.
[2]) - - - - Aspirant.

§ 2. Saafremt den anviste Plads tillader det, kan Kadetter have reglementerede Beklædningsgenstande m. m. udover det normerede Antal.

Kulørte Lommetørklæder er tilladt om Bord.

For saavidt Togtet kræver det, udlaanes Tropejakke — Jakke (γ) — fra Beklædningsmagasinet efter Ministeriets nærmere Bestemmelse.

Alle Beklædningsgenstande m. m., som kan mærkes, skal være tydeligt mærket med Brugerens Navn.

§ 3. De i § 1 nævnte Genstande udleveres til eller anskaffes af den paagældende Kadet, som følger:

Gruppe I omfatter Genstande af reglementeret, godkendt Model og anskaffes ved Beklædningsmagasinets eller Skolens Foranstaltning.

Undergruppe a omfatter de Genstande, der betales af Skolen eller af den enkelte Kadet efter Skolens nærmere Bestemmelse herom.

Undergruppe b omfatter Genstande, der udlaanes fra Beklædningsmagasinet mod Kvittering og afleveres ved Afgang fra Skolen (jfr. dog Bemærkningen for de 2 sidste Kategorier). Værdiforringelsen paalignes Skolen.

Gruppe II omfatter Genstande, der anskaffes ved egen Foranstaltning og betales af den enkelte Kadet.

§ 4. Efternævnte Kadetter i Reserven: Søkadetter, Flyverkadetter, Kystkadetter og Maskinkadetter skal være forsynet med Beklædningsgenstande m. m. som følger:

		Kadetter			
		Sø- i Reserven	Flyver-	Kyst-	Maskin-
A.					
Kapper (γ)	Stk.	1	1	1	1
Jakker (α)	-	2	2	2	2
Veste, blaa (1)	-	2	2	2	2
Benklæder, blaa (1)	Par	2	2	2	2
Arbejdstøj, hvidt	Sæt	—	—	3	—
Skulderdistiktioner	Par	—	—	1	—
Arbejdstøj, blaat	Sæt	2	2	2	4
Jersey Trøjer	Stk.	1	1	1	1
Kasketter (2)	-	2	2	2	2
Hueovertræk, hvide [1])	-	3	3	3	3
Gymnastiksko	Par	1	1	1	1
Svømmedragt	Stk.	1	1	1[3])	1
Gymnastiktrøjer, hvide	-	3	3	3	3
Gymnastikbenklæder, hvide	Par	2	2	2	2
Træningsdragt	Stk.	1	1[2])	1[3])	1

[1]) Kun $^{15}/_{5}$—$^{30}/_{9}$ samt naar det iøvrigt beordres.
[2]) Udlaanes indtil videre fra Flyveværsenet.
[3]) - - - - Kystdefensionen.

		Kadetter			
		Sø- i Reser- ven	Flyver-	Kyst-	Maskin-
Dolk u. Felttegn m. Livgehæng	Stk.	1	1	1	1
Livrem, sort	-	1	1	1	1
Fodboldstøvler [1])	Par	1	1	1	1
B.					
Manchetskjorter, hvide, bløde	Stk.	3	3	3	3
Flipper, dobbelte, hvide, stive	-	3	3	3	3
— , hvide, halvstive	-	6	6	6	6
Skjorter, bløde	-	3	3	3	3
Flipper, bløde	-	8	8	8	8
Slips, sort	-	2	2	2	2
Sko eller Støvler, sorte	Par	2	2	2	2
Sokker, sorte	-	6	6	6	6
Haandklæder [2])	Stk.	3	3	3	3
Undertøj	Sæt	3	3	3	3
Lommetørklæder, hvide	Stk.	12	12	12	12
Nattøj	Sæt	3	3	3	3
Vaskeskindshandsker, hvide	Par	2	2	2	2
Svamp eller Vaskeklud	Stk.	1	1	1	1
Kam	-	1	1	1	1
Haarbørste	-	1	1	1	1
Neglebørste	-	1	1	1	1
Tandbørste	-	1	1	1	1
Klædebørste	-	1	1	1	1
Skobørste	-	1	1	1	1
Synaale, Garn, Traad	Sæt	1	1	1	1
Skosværte	Æske	1	1	1	1
Tandpasta og Sæbe	Sæt	1	1	1	1

[1]) Udlaanes kun efter nærmere Aftale.
[2]) Under Ophold paa Søofficersskolen udlaaner denne Haandklæder.

		Kadetter			
		Sø- i Reser- ven	Flyver-	Kyst-	Maskin-
Knæbenklæder	Par	—	1	1[1])	—
Snørestøvler, lange, brune	-	—	1	—	—
— , — , sorte	-	—	—	1[1])	—
Støvler, sorte, til Maskinbrug	-	—	—	—	1
Støvler, korte	-	—	—	1[1])	—
Gymnastik- og Dansesko	-	—	—	1[1])	—
Lærebog for Orlogsgaster	Stk.	1	1	1	1
Sangbog for Hæren og Søværnet	-	1	1	1	1

[1]) Udlaanes indtil videre fra Kystdefensionen.

§ 5. For saa vidt den anviste Plads tillader det, kan de i § 4 nævnte Kadetter have et yderligere Antal af de i samme § opførte Genstande samt Regntøj til Brug om Bord.

Alle Beklædningsgenstande m. m., som kan mærkes, skal være tydeligt mærket med Ejerens Navn.

§ 6. De under § 4 A opførte Beklædningsgenstande udleveres fra Beklædningsmagasinet, og skal tilbageleveres til dette, idet dog Kapper, Jakker, Veste, Benklæder, Kasketter og Hueovertræk vederlagsfrit overlades til de Kadetter, som ved Afgang fra Kadetgruppen udnævnes til Officerer i Reserven.

De under § 4 B opførte Genstande skal den paagældende Kadet selv anskaffe.

2. Beklædningsreglement

for

Underkanonerer og Overkonstabler, Mather o. lign., Elever, Kadetaspiranter, Lærlinge og værnepligtige samt Underlæger.

§ 1. Underkanonerer, Overkonstabler, Mather o. lign., Overkonstabel-Elever, Math-Elever o. lign., Kadetaspiranter, Lærlinge, værnepligtige Styrmænd, værnepligtige Maskinister og værnepligtige menige til Tjeneste ved Søværnet skal være forsynet med Beklædningsgenstande som følger (jfr. dog § 14):

	Underkanonerer	Overkonstabler	Mather	Fyrbødere og Minemekanikere under 5 Aars Tj.	Flyvermekaniker-Elever
A.					
Stortrøjer, m. Dist. .... Stk.	1	1	2	2	2
Benklæder, blaa ..... Par	2	2	2	2	2
Overtrækstøj, blaat .... Sæt	3	3	3	3	1
— , hvidt .... -	1	1	1	1	1
Bluser, blaa m. Dist. .. Stk.	2	2	2	2	2
Underbenklæder ..... Par	2	2	2	2	2
Undertrøjer ..... Stk.	3	3	3	3	3
Slips ..... -	2	2	2	2	2
Huer m. Kokarde og Ankerknap ..... -	2	2	2	2	2
Huebaand ..... -	2	2	2	2	2
Kraver m. Striber ..... -	2	2	2	2	2

[1]) Efter Skolens Ønske kan udleveres hvidt.
[2]) Eller 2 Sæt Arbejdstøj, blaat.
[3]) Ankerknap bæres ikke af indkaldte vpl.

Math-Elever	Overkonstabel-Elever	Fyrbøder-Elever	Kadetaspiranter					Lærlinge	Værnepligtige, herunder vpl. Maskinister
			Sø. i Linien og Intendant.	Sø- i Reserven	Flyver-	Kyst-	Maskin-		
2	1	2	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3[1])	2[2])	3		3	3	3
1	1	1	2		1	2	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
2	2	2	4	4	4	4	4	2	2
3	3	3	4	4	4	4	4	3	3
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2[3])
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
2	2	2	4	4	4	4	4	2	2

	Underkanonerer	Overkonstabler	Mather	Fyrbødere og Minemekanikere under 5 Aars Tj.	Flyvermekaniker-Elever
Kraver u. Striber ..... Stk.	2	2	2	2	2
Livrem, sort ..... -	1	1	1	1	1
Lædersko ..... Par	1	1	2	2	2
Snørestøvler ..... -	1	1			
Gymnastiksko ..... -	1	1	1	1	1
Sokker ..... -	3	3	3	3	3
Halstørklæde, uld. ..... Stk.	1	1	1	1	1
Haandklæder ..... -	2	2	2	2	2
Ske, Kniv, Gaffel ..... Sæt	1	1	1	1	1
Ranselpose m. Laas .... Stk.	1[3])	1[3])	1	1	1
Arbejdstøj, blaat ..... Sæt					2
Gymnastiktrøjer[7]) ..... Stk.	1[4])	1[4])	1	1	1[5])
Gymnastikbenklæder[7]) . Par	1[4])	1[4])	1	1	1[5])
Træningsdragter ..... Stk.					
Svømmedragter ..... -	1[4])	1[4])			
Fingervanter ..... Par					
Lærebog f. Orlogsgaster[6]) Stk.	1	1	1	1	1
Sangbog for Hæren og Søværnet[6]) ..... -	1	1	1	1	1
B.					
Lommetørklæder ..... Stk.	3	3	3	3	3
Tandbørste ..... -	1	1	1	1	1
Kam ..... -	1	1	1	1	1

[1]) Til vpl. ved Kystdefensionen udlaanes kun 1 Par Sko.
[2]) Kun til vpl. ved Kystdefensionen.
[3]) Til Personel, der hører til Kystdefensionen, udleveres Ransel m. Laas i Stedet for Ranselpose m. Laas.
[4]) Udlaanes indtil videre fra Kystdefensionen.
[5]) - - - - Flyvevæsenet.
[6]) »Lærebog for Orlogsgaster« og »Sangbog for Hæren og Søværnet« er de paagældendes Ejendom, jfr. de herom gældende Bestemmelser.
[7]) Til Kadetaspiranter udlaanes hvidt Gymnastiktøj.

Math.-Elever	Overkonstabel-Elever	Fyrbøder-Elever	Kadetaspiranter					Lærlinge	Værnepligtige, herunder vpl. Maskinister
			Sø- i Linien og Intendant.	Sø i Reserven	Flyver-	Kyst-	Maskin-		
2	2	2	4	2	2	2	2	2	2
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	1	2	2	2	2	1	2	2	2[1])
	1					1			1[2])
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3	3	3	9	9	9	9	9	3	3
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	4	4	4	4	4	2	2
1	1	1		1	1		1	1	1
1	1[3])	1	1	1	1	1[3])	1	1	1[3])
1	1[4])	1	3	3	3	3	3	1	
1	1[4])	1	2	2	2	2	2	1	
			1	1	1[5])	1[4])	1		
	1[4])		1	1	1	1[4])	1	1	
			1			1			
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3	3	3	12	3	3	12	3	3	3
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

	Underkanonerer	Overkonstabler	Mather	Fyrbødere og Minemekanikere under 5 Aars Tj.	Flyvermekaniker-Elever
Klædebørste ..... Stk.	1	1	1	1	1
Skobørste ..... -	1	1	1	1	1
Foldekniv ..... -	1	1	1	1	1
Synaale, Garn, Traad Sæt	1	1	1	1	1
Skosværte, Tandp., Sæbe -	1	1	1	1	1
Gymnastik- og Dansesko Par					
Neglesaks, -fil el. lign. .. Stk.					
Nattøj ..... Sæt					
Svamp eller Vaskeklud . Stk.					
Haarbørste ..... -					
Neglebørste ..... -					
Tandglas eller -krus .... -					
Æske til Pudsegrejer .. -					
Æske til Sygrejer ..... -					
Bændsel til Foldekniv .. -					
Pose til snavs. Tøj .... -					
Pose til Fodtøj ..... -					
Barberrekvisitter ..... Sæt					
Tøjbøjler ..... Stk.					
Gamacher af Sejldug .. Par	1[1])	1[1])			

[1]) Udlaanes indtil videre fra Kystdefensionen.
[2]) Sys paa Togt som Aspirant.
[3]) - - - - Lærling.
[4]) Udlaanes kun til vpl. v. Kystdefensionen.

Math-Elever	Overkonstabel. Elever	Fyrbøder-Elever	Kadetaspiranter					Lærlinge	Værnepligtige, herunder vpl. Maskinister
			Sø- i Linien og Intendant.	Sø- i Reserven	Flyver	Kyst-	Maskin-		
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
			1			1[1]			
			1			1			
			4			3			
			1			1			
			1			1			
			1			1			
			1			1			
			1			1			
			1			1			
			1						
			1[2]			1			
			1[3]						
			1			1			
			4			4			
	1[1]					1[1]			1[1][4]

C.

Endvidere er det tilladt at medtage:

2 Par Underbenklæder,
2 Undertrøjer,
3 Lommetørklæder,
1 Par Seler,
1 Par Lædersko eller -støvler, sorte, samt
1 Blikkasse (med Hængelaas) af følgende Dimensioner: 23,5 × 15 × 10,5 cm. Kasser af andre Dimensioner eller andet Materiale er ikke tilladt.

For saa vidt Pladsforholdene tillader det, kan medtages et yderligere Antal af de under B og C nævnte Genstande.

Alle Kadetaspiranternes Beklædningsgenstande m. m., der kan mærkes, skal være tydeligt mærket med Ejerens Navn.

§ 2. Underlæger til Tjeneste ved Søværnet skal være forsynet med følgende Beklædningsgenstande m. m.

A.

1 Kappe (γ) med Distinktioner,
2 Jakker (α) — — ,
1 Vest, blaa,
2 Par Benklæder, blaa,
2 Kasketter med Emblem,
2 Haandklæder,
1 Spiseske, 1 Bordkniv og 1 Gaffel,
1 Ranselpose med Laas,
2 Jakker, (β) } (kun naar det særlig beordres),
2 Par Benklæder, hvide, }
3 Hueovertræk, hvide, (kun fra 15de Maj—30te September, samt naar det iøvrigt beordres).
1 Dolk u. Felttegn m. Livgehæng og
1 Lærebog for Orlogsgaster [1]).

[1]) Lærebog for Orlogsgaster er de paagældendes Ejendom, jfr. de herom gældende Bestemmelser.

B.

2 Sæt Undertøj,
2 Skjorter, hvide,
1 Slips, sort,
3 Flipper, hvide,
3 Par Sokker, sorte,
3 Lommetørklæder,
1 Tandbørste,
1 Kam,
1 Klædebørste,
1 Skobørste,
Synaale, Garn, Traad,
Skosværte, Tandpasta, Sæbe og
Sort Fodtøj.

C.

For saa vidt Pladsforholdene tillader det, kan et yderligere Antal af nævnte Genstande samt Regntøj m. m. medtages.

---

§ 3. De i §§ 1 og 2 under A opførte Beklædningsgenstande m. m. — herfra dog undtaget »Lærebog for Orlogsgaster« — udleveres fra Beklædningsmagasinet. Hver Mand forsynes med en Beklædningsbog, hvori indføres, hvad der er udleveret ham fra Magasinet, hvorpaa Bogen tilstilles den Myndighed, ved hvilken han er til Tjeneste, eller det Skib, hvormed han er udkommanderet, for at kunne benyttes ved Tøjmønstring. Bogen opbevares hos Intendanten (Proviantregnskabsføreren) og tilstilles Beklædningsmagasinet, naar Udlevering af yderligere Antal af Beklædningsgenstande — eller eventuelt Aflevering — skal finde Sted.

Beklædningsbogen er Mellemregningsbog med Beklædningsmagasinet, og kun dette maa foretage Rettelser i eller Tilføjelser til det indførte.

Bortkommer eller ødelægges en Beklædningsbog, rekvireres en Genpart af den fra Beklædningsmagasinet.

§ 4. De i §§ 1 og 2 under B nævnte Genstande skal den paagældende selv anskaffe, (jfr. dog Anmærkningerne).

§ 5. De udleverede Beklædningsgenstande skal omhyggeligt vedligeholdes af den paagældende. Der udleveres ham uden Vederlag de nødvendige uldne og linnede Lapper. Reparation af det udleverede Fodtøj udføres ved vedkommende Myndigheds eller Skibs Foranstaltning og saa betids, at den normale Slitagegrænse ikke overskrides.

Mønstring og Besigtelse af de udleverede Beklædningsgenstande sker i Overensstemmelse med de herfor i det efterfølgende fastsatte Regler; men herudover foretages hvert Aar indenfor Tiden September — November ved Foranstaltning af de Myndigheder, hvem Stammandskabet er underlagt, en særlig Besigtelse af de til dette Personel udleverede Beklædningsgenstande.

Besigtelsesforretningen tilstilles Beklædningsmagasinet, som derefter — efter Aftale med vedkommende Myndigheder — foretager Bytning af de Genstande, som trænger til Fornyelse.

Alle Beklædningsgenstande m. m., der kan mærkes, skal være tydeligt mærket for Stammandskabets Vedkommende med Kategori-Bogstav og Kategori-Nummer og for værnepligtiges og Lærlinges Vedkommende med Hovednummer. For Kadetaspiranters Vedkommende: Se § 1, sidste Stk.

§ 6. Bortkommer eller ødelægges nogen af de fra Beklædningsmagasinet udleverede Beklædningsgenstande m. m. ved den paagældendes Uagtsomhed eller Uorden, skal han erstatte dem og efter Omstændighederne drages til Ansvar.

Erstatningsbeløbet fastsættes til Genstandens normale Værdi i Forhold til Brugstiden (Klasseværdien).

Det er ikke tilladt at omsy eller forandre Modellen af de udleverede Beklædningsgenstande.

Salg af udleverede Beklædningsgenstande m. m. er forbudt.

§ 7. Bortkommer eller ødelægges nogen af de udleverede Beklædningsgenstande uden den paagældendes eller andres Skyld, meddeler Skibet eller Institutionen Attest.

Attesten afleveres til Beklædningsmagasinet.

§ 8. Bliver de i §§ 1 og 2 under A. nævnte Beklædningsgenstande m. m. saa stærkt medtagne, — uden at dette dog kan tilskrives Mangel paa Tilsyn eller Vedligeholdelse i rette Tid, — at de ikke passende kan anvendes, afholdes Besigtelsesforretning over dem. De ved denne kasserede Beklædningsgenstande m. m. ombyttes ved Intendantens (Proviantregnskabsførerens) Foranstaltning. Besigtelsesforretningen afleveres til Beklædningsmagasinet tilligemed de kasserede Beklædningsgenstande.

§ 9. For Søværnets Kaserne, Kystdefensionen og Luftmarinestationen Københavns Vedkommende, saavel som for Skibe beliggende ved København, kan Udlevering og Ombytning i Henhold til §§ 7 og 8 finde Sted direkte fra Beklædningsmagasinet paa samme Betingelser, som anført i nævnte Paragraffer, og efter derom forud afgiven Meddelelse til Beklædningsmagasinet.

§ 10. Afgaar den paagældende fra et Skib til et andet, ombyttes de ham udleverede Huebaand med nye i det Skib, hvortil han kommer. Ved Udkommando fra Søværnets Kaserne eller Divisionerne foregaar Ombytningen dersteds.

Mather ombytter Huebaand paa Beklædningsmagasinet.

§ 11. For saa vidt angaar Underkanonerer og Overkonstabler med under 6 Aars Tjenestetid samt Minemekanikere og Fyrbødere med under 5 Aars Tjenestetid, Mather, Math-Elver, Flyvermekaniker-Elever, Overkonstabel-Elever, Kadetaspiranter, Lærlinge og værnepligtige skal der hyppigt foretages Tøjmønstringer for at undersøge, om det paagældende Personel er i Besiddelse af det reglementerede Antal Beklædningsgenstande m. m., og om disse er i forsvarlig Stand.

Viser det sig ved Mønstringen, at nogen mangler en

eller flere af de til ham udleverede Beklædningsgenstande, skal der anskaffes andre efter de i §§ 6 og 7 angivne Regler. Forefindes der i Beholdningen ingen til den bortkomne svarende Genstand, indføres Manglen paa sidste Side i Beklædningsbogen under Rubrikken »Mangler ved Tøjmønstringer«, men den eller de manglende Genstande vil dog saa vidt muligt snarest være at rekvirere fra Beklædningsmagasinet for at kunne udleveres til den paagældende, jfr. »Bestemmelser for Køb af Beklædningsgenstande m. m. paa Beklædningsmagasinet«.

§ 12. Ved Udkommando bør den udkommanderende Myndighed paase, at de paagældendes Beklædning er i en saadan Stand, at den er passende til Tjenestestedet og i Overensstemmelse med de fastsatte Bestemmelser.

§ 13. Ved Hjemsendelse af det i dette Reglement omhandlede Personel samt ved Opnaaelse af 5 Aars Tjenestetid for Fyrbødere og Minemekanikere, vil de udleverede Beklædningsgenstande m. m. af det paagældende Personel være at tilbagelevere til Beklædningsmagasinet — herfra dog undtaget »Lærebog for Orlogsgaster«.

§ 14. Dette Reglement omfatter ikke den Del af det i § 1 omhandlede Personel, som enten ifølge Kontrakt eller efter en vis Tjenestetid, eller paa Grund af tidligere Tjeneste som fast menig, kommer ind under Bestemmelser for Udlevering af Beklædningsgenstande uden Betaling.

3.

Bestemmelser
for
Ekstrabeklædning under visse Forhold.

(Gælder kun for bluseklædt Personel).

Fra Beklædningsmagasinet udleveres følgende Ekstrabeklædning[1]) til Besætninger i Flaadens Skibe m. m.:

A. Hele Aaret.

Under Udkommando til varme Klimater, samt naar det særlig beordres:
Til hver Mand:
2 Bluser, hvide, med Distinktioner og
2 Par Benklæder, hvide.

I Undervandsbaade:
Til hver Mand:
1 Undertrøje,
1 Skindhue,
1 Par Bælgvanter,
1 færøsk Trøje,
1 Par islandske Strømper,
1 — Støvler,
1 Ravndugshat og
3 Sæt blaat Arbejdstøj (i Stedet for 3 Sæt blaat Overtrækstøj).

I Kongeskibet:
Til hver Mand:
3 Sæt blaat Arbejdstøj (i Stedet for 3 Sæt blaat Overtrækstøj) og
1 Par Gymnastiksko.

[1]) Stortrøje, Fingervanter og Støvler udleveres dog ikke til Personel, der forud er forsynet med 2 Stortrøjer, Fingervanter eller Støvler.
I Tilfælde af Mobilisering eller Sikringsstyrkens Formering kan efter Ministeriets Bestemmelse afviges fra Reglen om Udlevering af en ekstra Stortrøje.

I Inspektions- og Opmaalingsskibe under Færøerne, Island og Grønland:

a. Til hver Mand:

1 Stortrøje med Distinktioner og
1 Par Benklæder, blaa.

b. Til hver Mand af Dæksbesætningen, samt til Maskinister og Fyrbødere i Motorbaade m. fl.:

1 Skindhue,
1 Par Bælgvanter,
1 færøsk Trøje,
1 Par islandske Strømper og
1 — Støvler.

Til Hovmestre, Messegaster, Kokke, Bagere, Bager- og Sanitetsgaster:

2 Sæt hvidt Overtrækstøj (i Stedet for 2 Sæt blaat Overtrækstøj).

Til Proviant-Mather, Proviant-Elever, værnepligtige Kokke, Bagere samt Kokke- og Bagergaster:

2 Kokkehuer og
1 Par Kapsko.

Til Søminører:

1 Stortrøje m. Distinktioner og
1 Par Støvler.

Til Værkstedsfolk o. l. paa Stationer og Depoter:

1 Par Kapsko.

Til Personel, der forretter Maskin- og Fyrpladstjeneste:

1 Undertrøje,
1 Hue og
1 Par Kapsko.

B. I Sommerperioden.

Til hver Mand:
3 Hueovertræk, hvide,
(15de Maj til 30te September — begge Dage incl.,
samt naar det iøvrigt beordres).

I Torpedobaade, Bevogtnings- og Minestrygningsfartøjer:
Til hver Mand af Dæksbesætningen:
1 Par Støvler.

I Mineskibe:
Til hver Mand af Dæksbesætningen:
1 Ravndugshat og
1 Par Støvler.

I Opmaalingsskibe i danske Farvande:
Til hver Mand:
1 Ravndugshat.

I Kuttere:
Til hver Mand:
1 Ravndugshat,
2 Sæt hvidt Overtrækstøj (i Stedet for 2 Sæt blaat Overtrækstøj) og
1 Par Gymnastiksko.

C. I Vinterperioden.

Til hver Mand:
1 Stortrøje med Distinktioner[1]) og
1 Par Fingervanter.

Anm. Til Personel ved Kystdefensionen udleveres normalt som Ekstrabeklædning — i Stedet for 1 Stortrøje — 1 Militærkappe af Hærens Model, saalænge Beholdning heraf haves.

---

[1]) Med Ministeriets Bemyndigelse kan der under Udrustning i Tidsrummet 1ste April—15de Maj udleveres til hver Mand paa Togt til Brug ved Parade og Landlov m. m.: 1 Stortrøje med Distinktioner.

I Artilleriskibe:

Til hver Mand af Dæksbesætningen:

1 Par Støvler.

I Inspektionsskibe paa Togt i danske Farvande og Nordsøen, og i Mineskibe, Værkstedsskibe, Torpedobaade, Bevogtnings- og Minestrygningsfartøjer samt i Motor- og Dampbaade:

a. Til hver Mand[1]):

1 Par Støvler.

b. Til hver Mand af Dæksbesætningen:

1 Skindhue,
1 Par Bælgvanter,
1 færøsk Trøje og
1 Par islandske Strømper.

Ved Flyvevæsenet:

Til hver Mand:

1 Skindhue,
1 Par Bælgvanter,
1 færøsk Trøje,
1 Par islandske Strømper og
1 — Støvler.

Ved Udløbet af de angivne Perioder, og naar Forudsætningerne for Udlevering (Brug) af Ekstrabeklædning iøvrigt ikke mere er til Stede, afleveres denne efter nærmere Aftale med Beklædningsmagasinet.

---

[1]) I Inspektionsskibe, Mineskibe, Værkstedsskibe og Torpedobaade, Maskinbesætningen dog undtaget.

4. Bestemmelser for Udlaan af særlige Beklædningsgenstande.

Af Beklædningsmagasinets Beholdninger kan mod Rekvisition udleveres følgende:

Til Artilleriskibe under Vinterudrustning:
45 Skindhuer og
et efter Forholdene afpasset Antal Støvler og islandske Strømper.

Til Søværnets Kaserne i Vinterperioden:
15 Skindhuer,
15 Par islandske Strømper,
15 — Støvler,
2 færøske Trøjer og } til Forsøgsafdelingen.
2 Par Bælgvanter }

Til Undervandsbaade, som udsendes paa Togt, hvor de for længere Perioder er uden Forbindelse med Land eller Moderskib:
Et efter Forholdene afpasset Antal
Benklæder, blaa, og
Bluser, blaa med Distinktioner.

Til Undervandsbaade, Torpedobaade, Bevogtnings- og Minestrygningsfartøjer, Mineskibe og Inspektions- og Opmaalingsskibe under Færøerne, Island og Grønland og i Vinterperioden til Inspektionsskibe paa Togt i danske Farvande og Nordsøen samt Motor- og Undervandsbaade:
Et efter Forholdene afpasset Antal
Støvler og
islandske Strømper.

Til Skibe, Baade og andre Institutioner:

Et efter Forholdene afpasset mindre Antal Militærkapper af Hærens Model, saalænge Beholdning haves.

Et efter Forholdene afpasset mindre Antal Arbejds-Stortrøjer (udenfor den Tid, hvor alle er forsynet med 2 Stortrøjer).

Et efter Forholdene afpasset Antal
Gymnastiktrøjer,
Gymnastikbenklæder,
Svømmebenklæder,
Fodboldtrøjer,
Korte Benklæder,
Sportsstrømper og
Fodboldstøvler.

Til Proviant-Underkvartermestre under Udkommando som Kokke:

4 Kokkehuer og
1 Par Kapsko.

Til Underkvartermestre, Mather og Math-Elever under Deltagelse i Skoler:

1 Sæt Gymnastiktøj,
1 Træningsdragt og
1 Svømmedragt (saafremt der undervises i Svømning).

Til Elever paa Afstandsobservatorskolen:

1 Par Støvler,
1 — islandske Strømper,
1 — Bælgvanter,
1 færøsk Trøje og
1 Skindhue.

Til værnepligtige paa Eksercerskoler:

1 Sæt Gymnastiktøj og
1 Haandklæde.

Til Hjælpelærere paa Eksercerskoler:
1 Par Benklæder, hvide, og
1 — Gymnastiksko.

Til Elever paa Skoler under Skydning paa Amager:
1 Par Støvler.

---

6. Bestemmelser for Køb af Beklædningsgenstande m. m. paa Beklædningsmagasinet.

Fra Beklædningsmagasinet kan der, saafremt dettes Beholdning og øvrige Virksomhed tillader det, udleveres Beklædningsgenstande m. m.:

A. Mod kontant Betaling.
B. Mod afdragsvis Betaling til
   a. Officerer,
   b. Kvartermestre,
   c. Personel, der erholder Overmundering i H. t. Bestemmelser for Udlevering af Beklædningsgenstande uden Betaling,
   d. Mather o. lign. samt Math-Elever til Erstatning af manglende Beklædningsgenstande — dog kun efter Anvisning fra Personelkontoret eller vedkommende Afdeling,

efter følgende Regler:

1. Den paagældende udsteder en Kvittering, hvorved han forpligter sig til at lade Afdragene indeholde i sin Lønning.

2. Afdragene indeholdes maanedsvis i Lønningen, for de under a. nævnte med 30 Kr. pr. Maaned, for de under b.

nævnte med 20 Kr., for de under c. nævnte med 10 Kr. og for de under d. nævnte med 20 Kr. pr. Maaned.

Paa Køberens Anmodning kan de maanedlige Afdrag sættes højere.

3. Der maa ikke for udleverede Beklædningsgenstande m. m. paa en Gang henstaa et større Beløb end 540 Kr. for Gruppe a., 360 Kr. for Gruppe b., 200 Kr. for Gruppe c. og 100 Kr. for Gruppe d.

4. Afdragsvis Betaling tilstaas kun, naar der er Grund til at antage, at den paagældendes Tjenestetid vil være tilstrækkelig lang til, at Afdragene kan indbetales.

5. Saafremt den, hvem Afdrag paahviler, dør, afskediges eller træder uden for Nummer, forinden sidste Afdrag er indbetalt, er Ministeriet berettiget til at tilbageholde det resterende Beløb i eventuel tilgodehavende Lønning eller Efterindtægt.

Alsing Andersen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 9de Maj 1939.

Kundgørelse for Søværnet.

2.

Lov

(Nr. 88 af 15de Marts 1939)

om

ændret Affattelse af forskellige Bestemmelser i Borgerlig Straffelov Nr. 126 af 15. April 1930 med flere Love.

(Rettighedsfortabelse som Følge af Lovovertrædelser).

(Justitsministeriet.)

(Uddrag.)

§ 40.

Lov Nr. 131 af 17de April 1916 om Lodsvæsenet.

§ 9, 1. Stk., affattes saaledes:

»Som Betingelse for Ansættelse under Lodsvæsenet fordres, at de paagældende har Indfødsret og er uberygtede«.

. . . . . .

Kapitel 3.

Almindelige Bestemmelser. Ikrafttrædelses- og Overgangsbestemmelser.

§ 50.

Hvor der i foranstaaende Bestemmelser er knyttet Retsvirkninger til, at nogen idømmes eller udstaar Fængselsstraf, skal Ungdomsfængsel, jfr. Borgerlig Straffelov § 41, eller

Fængsel for en før det fyldte 18. Aar begaaet strafbar Handling ikke medføre disse Retsvirkninger.

§ 51.

Stk. 1. Har en Dyrlæge, en Landinspektør eller en Bestyrer af eller Lærer ved Opdragelseshjem eller Skole for Børn og unge Mennesker paa strafbar Maade forset sig, uden at Forholdet falder ind under Bestemmelsen i Borgerlig Straffelov § 79, og derved vist sig uskikket til at udøve den paagældende Virksomhed eller uværdig til den for Stillingen fornødne Tillid, kan Retten til at udøve den paagældende Virksomhed ved Dom frakendes ham enten for bestandig eller for en Tid af fra 1 til 5 Aar.

Stk. 2. Straffelovens § 79, Stk. 3 og 4, finder tilsvarende Anvendelse. Er Retten frakendt for bestandig, kan vedkommende Minister, dog tidligst efter 5 Aars Forløb, meddele Domfældte Tilladelse til paany at udøve den paagældende Virksomhed, naar Omstændighederne taler derfor.

§ 52.

Stk. 1. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1939.

Stk. 2. De Virkninger, som i Lovgivningen er knyttet til en før Lovens Ikrafttræden afsagt Dom, der frakender de borgerlige Rettigheder, eller, for saa vidt angaar Tiden før den 1ste Januar 1933, straffer for en i den offentlige Mening vanærende Handling, opretholdes kun i det Omfang, hvori der fremdeles er knyttet tilsvarende Virkninger til Dommen. Bestemmelserne i nærværende Lov kan ikke for Personer, der er domfældt før Lovens Ikrafttræden, medføre Retsvirkninger, der ikke ifølge den da gældende Lovgivning var knyttet til Dommen.

Stk. 3. De Virkninger, som ved Bestemmelse i kommunal Vedtægt er knyttet til Dom, der frakender de borgerlige Rettigheder, eller til Dom for en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal, indtil Bestemmelsen ændres, være knyttet til Dom, til hvilken Lovgivningen for saa vidt angaar tilsvarende statslige Forhold knytter lignende Virkning.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

5.

Lov

(af 15de Marts 1939)

om

midlertidigt Tillæg til Lov om Sønæring af 28. Februar 1916 med senere Ændringer.

(Ministeriet for Handel, Industri og Søfart).

---

§ 1.

Ethvert Skib skal have den af Hensyn til Sikkerhed for Menneskeliv paa Søen og Sikring af Skibets betryggende Drift fornødne Besætning.

§ 2.

Stk. 1. I Passagerskibe i indskrænket Fart, der har Ret til at befordre over 500 Passagerer, og som anvendes i Fart af mere end 6 Timers Varighed, samt i alle Passagerskibe, der i indskrænket Fart har Ret til at befordre over 800 Passagerer, skal der til Tjeneste om Bord være ansat mindst to Styrmænd med fornødent Sønæringsbevis.

Stk. 2. I Skibe over 2500 Reg. Tons Brutto, som anvendes uden for indskrænket Fart, skal der til Tjeneste om Bord være ansat mindst tre Styrmænd med fornødent Sønæringsbevis.

§ 3.

Stk. 1. I Damp- og Motorskibe — Fiske- og Fangstfartøjer dog undtagne — med Maskine over 200 HK, der anvendes uden for europæisk Fart, skal der til Tjeneste om Bord være ansat mindst to Maskinmestre med fornødent Sønæringsbevis samt en Maskinassistent,, som har bestaaet den i Lov om Eksaminer for Skibsmaskinister omhandlede almindelige Maskinisteksamen.

Stk. 2. I dobbeltskruede Damp- og Motorskibe med Maskine over 500 HK skal Maskinbesætningen være tilstrækkelig til, at der paa hver Vagt kan være en Medhjælper til Tjeneste i Maskinen foruden den vagthavende Maskinmester.

§ 4.

Stk. 1. I Damp- og Motorskibe over 500 Reg. Tons Brutto, som anvendes uden for indskrænket Fart, skal der til Tjeneste om Bord mindst være ansat underordnet Dæksmandskab i Overensstemmelse med nedenstaaende Skala:

Skibets Størrelse i Reg. Tons Brutto	Matroser	Letmatroser	Ungmænd	Dæksdrenge	Ialt
Over 500, men ikke over 1 400	2	2	1	—	5
— 1 400, — — — 2 000	3	1	2	—	6
— 2 000, — — — 2 500	4	2	1	—	7
— 2 500, — — — 3 500	5	2	1	1	9
— 3 500, — — — 5 000	6	2	1	—	9
— 5 000, — — — 6 500	6	3	1	1	11

For Skibe over 6 500 Reg. Tons Brutto forøges Antallet af Matroser med 1 for hver 1 500 Tons.

Stk. 2. Baadsmænd anses i den Forbindelse som Matroser.

Stk. 3. Af det foreskrevne Antal Matroser kan 1 erstattes af en Tømmermand. I Skibe, i hvilke der kræves flere end 1 Letmatros, henholdsvis 1 Ungmand, kan 1 af Letmatroserne, henholdsvis 1 af Ungmændene, erstattes af 2 Ungmænd, henholdsvis 2 Drenge.

Stk. 4. Dersom en til det underordnede Dæksmandskab hørende Sømand er forhyret saaledes, at han ogsaa er pligtig at forrette anden Tjeneste end Dækstjeneste, kan han ikke medregnes til det foreskrevne Dæksmandskab.

Stk. 5. Lærlinge og Aspiranter, der antages til Uddannelse til Styrmænd, medregnes til det foreskrevne underordnede Dæksmandskab, for saa vidt de opfylder de i § 5 fastsatte Betingelser.

§ 5.

For at kunne medregnes til det foreskrevne underordnede Dæksmandskab som Ungmand, Letmatros eller Matros skal vedkommende opfylde nedenstaaende Betingelser:

a. En Ungmand skal være fyldt 16 Aar og have faret til Søs i mindst 12 Maaneder som Dreng eller have deltaget i et Togt med Skoleskib.
b. En Letmatros skal være fyldt 17 Aar og have faret til Søs i mindst 24 Maaneder, hvoraf 12 Maaneder som Ungmand.
c. En Matros skal være fyldt 18 Aar og have forrettet Dækstjeneste i søgaaende Skibe i mindst 36 Maaneder.
d. En Tømmermand skal enten opfylde Betingelserne under c. eller have faret til Søs i mindst 12 Maaneder som Tømmermand.

§ 6.

Stk. 1. I Dampskibe, der anvendes uden for indskrænket Fart, skal Fyrbøderbesætningen være tilstrækkelig til, at der kan gaas treskiftet Vagt.

Stk. 2. For at kunne medregnes til den foreskrevne Fyrbøderbesætning skal vedkommende være fyldt 19 Aar og have faret til Søs og forrettet Tjeneste om Bord ved Maskinen eller paa Fyrpladsen i mindst 12 Maaneder. Tjeneste som Kullemper anses som Tjeneste paa Fyrpladsen.

§ 7.

Hvis et Skib, medens det er i udenlandsk Havn, mister nogen Del af den i § 4 omhandlede Besætning som Følge af Sygdom, Død, Rømning eller andre Skibsføreren eller Rederiet utilregnelige Aarsager, skal Bestemmelserne i denne Lov ikke være til Hinder for, at Skibsføreren under fornøden Hensyntagen til Skibets Sødygtighed, jfr. § 26 i Sølov af 7de Maj 1937 og § 29 i Lov om Tilsyn med Skibe af 29de Marts 1920 med senere Ændringer, kan fortsætte Rejsen til anden nærliggende Havn for dèr at komplettere Besætningen. Skibsføreren skal om Forholdet indføre fornøden Bemærkning i Skibsdagbogen.

§ 8.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan under Hensyntagen til de for det enkelte Skib eventuelt foreliggende særlige Omstændigheder (Skibstype — Anvendelse — Fart) paa Grundlag af Rapport fra Statens Skibstilsyn foretage

Afvigelser i skærpende Retning fra de i denne Lovs §§ 2—6 indeholdte Bestemmelser, ligesom Ministeren under særlige Omstændigheder for en enkelt Rejse eller for et bestemt Tidsrum, dog ikke ud over 6 Maaneder, kan gøre Undtagelse fra de nævnte Forskrifter.

§ 9.

Under »europæisk Fart« er indbefattet Farten paa Island samt al Fart paa Middelhavet og Sortehavet.

§ 10.

Overtrædelse af nærværende Lov eller de i Medfør af samme givne Forskrifter straffes efter § 27 i Lov om Sønæring af 28de Februar 1916 med senere Ændringer, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 74 af 31te Marts 1928.

§ 11.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1939, dog saaledes at Lovens Bestemmelser først finder Anvendelse paa det enkelte Skib fra det Tidspunkt, da det første Gang efter nævnte Dato afgaar fra dansk Havn eller Red, men senest den 1ste Januar 1940.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Alsing Andersen.

B. 13 - 1939

MARINEMINISTERIET.

København, den 19de Maj 1939.

Kundgørelse for Søværnet.

Bestemmelser

vedrørende

Ferie med Godtgørelse, normale Arbejdsdage og Fridage, nedsat Løn under Sygdom og Tilskadekomst samt Tildeling af Gratialer til civile Funktionærer, Arbejdere m. fl. ved Virksomheder under Krigsministeriet og Marineministeriet (Søværnet).

I. Feriebestemmelser

for

time-, dag- og ugelønnet Personel ved de under Krigsministeriet og Marineministeriet (Søværnet) hørende Virksomheder.

A. Heldagsbeskæftiget Personel.

§ 1.

Der gives heldagsbeskæftiget, time-, dag- og ugelønnet Personel ved de under Krigsministeriet og Marineministeriet (Søværnet) hørende Virksomheder, herunder de ved Hærens Munderingsdepot beskæftigede Syere og Syersker, en aarlig Ferie med Feriegodtgørelse efter de i de følgende Paragraffer anførte Regler.

§ 2.

Feriens Varighed beregnes paa Grundlag af paagældendes Beskæftigelsesforhold i det foregaaende Finansaar, ($^1/_4$—$^{31}/_3$).

§ 3.

Det paagældende Personel har Ret til Ferie med Feriegodtgørelse i indtil 12 Dage beregnet efter følgende Skala:

Antal pensionsberettigende Dage i det foregaaende Finansaar:	Antal Feriedage:
1— 14	0
15— 39	1
40— 65	2
66— 91	3
92—117	4
118—143	5
144—169	6
170—195	7
196—221	8
222—247	9
248—273	10
274—296	11
297 og derover	12

§ 4.

Udregning af Antallet af de pensionsberettigende Dage sker efter samme Regler, som anvendes ved Beregning af Pension i Henhold til den til enhver Tid for det paagældende Personel gældende Pensionslov.

§ 5.

Feriegodtgørelsens Størrelse pr. Dag fastsættes senest 15de Maj af den enkelte Virksomhed for hver kommende Ferieperiode som Gennemsnitsfortjenesten pr. Dag, for de enkelte Hovedgrupper (Haandværkere, Arbejdsmænd, kvindelige Arbejdere m. v.) beregnet af Lønstatistikkerne for de 4 Kvartaler i det foregaaende Finansaar.

Ugelønnet Personel erholder fuld Løn under Ferie.

§ 6.

Ferien skal gives i Sammenhæng i Tiden mellem 2den Maj og 30te September. Indenfor dette Tidsrum fastsættes Tidspunktet for Ferien af Ledelsen af de paagældende Virksomheder og bekendtgøres senest 2den Maj.

I Virksomheder, hvor Ferien iværksættes holdvis, kan Ferien for en Arbejder, der har Ret til færre Feriedage end Holdferien omfatter, nedsættes til det Antal Dage, hvortil han har Ferieret, saafremt Ønske herom fremsættes.

Sammensætningen af de Hold, til hvilke der gives Ferie samtidigt, samt Tidspunkterne for Holdenes Ferie fastsættes af Ledelsen og bekendtgøres senest 2den Maj.

§ 7.

I Tilfælde, hvor en Virksomhed holdes lukket under Ferien, kan saadanne beskæftigede, der ikke er berettigede til Ferie i alle de Dage, i hvilke Virksomheden holdes lukket, ikke i Anledning af Virksomhedens Lukning kræve nogen særlig Godtgørelse ud over den dem i Medfør af de i det foregaaende indeholdte Bestemmelser tilkommende Feriegodtgørelse.

§ 8.

Den ferieberettigede er forpligtet til at holde Ferie i det Antal Dage, som Ferieretten omfatter, og Retten til Feriegodtgørelse fortabes for hele Ferieperioden, hvis paagældende i Ferietiden paatager sig Arbejde mod Vederlag.

§ 9.

Under Ferien kan der ikke samtidig med Feriegodtgørelsen oppebæres andre Ydelser, hvorfor en Arbejder

a. ikke samtidig kan faa Feriegodtgørelse og nedsat Løn som Følge af Sygdom eller Tilskadekomst.

   Indtræffer Sygdom under Ferie, og der præsteres Lægeattest eller andet Bevis herfor, kan Ferien udsættes og nedsat Løn udbetales, for saa vidt Betingelserne herfor iøvrigt er til Stede,

b. ikke kan faa Helligdagsbetaling samtidig med Feriegodtgørelse, idet der for Helligdage, som indtræffer under Fe-

rie, gives Feriegodtgørelse, uden at Ferien derved forlænges,

c. ikke kan faa Feriegodtgørelse efter at være afskediget med Pension.

§ 10.

Naar en Arbejder, der er ferieberettiget efter nærværende Bestemmelser, efter eget Ønske forlader Arbejdet eller bliver afskediget — uden Pension — kan han mod Forevisning af Feriekort eller behørig Attest fra eventuel ny Arbejdsgiver, Arbejdsløshedskasse o. s. v., om at Ferie paabegyndes, afhente (eventuelt ved Fuldmagt) den Feriegodtgørelse, han har til Gode ved Virksomheden.

Ved Afsked med Pension tilstaas der den paagældende forinden Afskedigelsen Ferie efter Reglerne i § 3 med Feriegodtgørelse svarende til den Tid, han har arbejdet i det Finansaar, i hvilket han afskediges, samt eventuel Ferie med Feriegodtgørelse, som haves til Gode paa Grundlag af Beskæftigelsen i Virksomheden i foregaaende Finansaar. Finder Afskedigelsen Sted i Tiden 1ste April til 15de Maj, beregnes Feriegodtgørelsen efter den for det foregaaende Finansaar fastsatte Sats.

Har en Arbejder indenfor et Finansaar været beskæftiget ved forskellige Virksomheder under Krigsministeriet og Marineministeriet (Søværnet), sker Afregning særskilt for hver Virksomhed.

Hvis der ved Sammenlægning af de pensionsberettigende Dage ved de forskellige Virksomheder tilkommer en Arbejder een eller flere Dages Feriegodtgørelse mere end ved Udregning for de paagældende Virksomheder hver for sig, afregnes denne ved den Institution, hvor den paagældende er eller sidst har været antaget.

§ 11.

For Arbejdere under 20 Aar eller for Arbejdere, der ved deres første Antagelse var fyldt 40 Aar, samt for Arbejdsmænd uden Brikke og Rengøringskoner m. fl., der ikke er antagne til Stadighed, beregnes Feriens Varighed — og her-

efter Feriegodtgørelsens Størrelse — efter Bestemmelserne i § 3, som om de paagældendes Tjeneste var pensionsberettigende.

§ 12.

Til Boet efter afdøde Arbejdere ved Virksomheder under Krigsministeriet og Marineministeriet (Søværnet) udbetales den Feriegodtgørelse, som maatte tilkomme de paagældende Arbejdere ved deres Død.

§ 13.

Under Krigsforberedelse eller Krig gives ikke Ferie (altsaa heller ikke Feriegodtgørelse), og eventuelt paabegyndt Ferie ophører straks.

Krigsministeriet og Marineministeriet vil iøvrigt altid, saaledes under truende Forhold, kunne bestemme, at der ikke holdes Ferie.

B. Ikke-heldagsbeskæftiget Personel.

§ 14.

For ikke-heldagsbeskæftiget Personel er foranstaaende Bestemmelser gældende med følgende Undtagelser:

a. Krigsministeriet.
   For ikke-heldagsbeskæftiget Personel ved Virksomheder under Krigsministeriet fastsættes Feriens Varighed paa Grundlag af Antal Arbejdsdage og det i § 3 opførte Skema, og som om den paagældende havde været beskæftiget i hele den normale Arbejdstid, medens Feriegodtgørelsens Størrelse pr. Dag fastsættes til den af den paagældende i det foregaaende Finansaar oppebaarne gennemsnitlige Dagløn, beregnet efter 25 Arbejdsdage pr. Maaned.
b. Marineministeriet (Søværnet).
   For ikke-heldagsbeskæftiget Personel ved Virksomheder under Marineministeriet (Søværnet) fastsættes Feriens Varighed, som om den paagældende havde været beskæf-

tiget i hele den normale Arbejdstid, medens Feriegodtgørelsen pr. Dag — beregnet efter den for Gruppen fastsatte Feriegodtgørelse — nedsættes i Forhold til den paagældendes daglige Arbejdstid.

§ 15.

Spørgsmaal, der vedrører nærværende Bestemmelsers Forstaaelse og Anvendelse, afgøres af vedkommende Ministerium (Krigsministeriet eller Marineministeriet) efter eventuel Forhandling med Socialministeriet.

II. Bestemmelser

vedrørende

normale Arbejdsdage og Fridage m. v. for time-, dag- og ugelønnet Personel ved de under Krigsministeriet og Marineministeriet (Søværnet) hørende Virksomheder.

§ 1.

Aarets Søgnedage — bortset fra den 1ste Maj — er normale Arbejdsdage, jfr. dog § 2.

§ 2.

Fridage med Betaling er foruden de Arbejderne efter de gældende Bestemmelser tilkommende Feriedage:

De folkekirkelige Helligdage, der ikke er Søndage, samt Grundlovsdag og Juleaftensdag (dog kun naar disse falder paa en Søgnedag).

§ 3.

For hvert af de i § 2, Stk. 2, nævnte Dage ydes der time- og daglønnet Personel en Betaling svarende til $^{7}/_{10}$ af den for Finansaaret gældende efter foranstaaende Feriebestemmelser fastsatte Feriegodtgørelse for 1 Dag. Betalingen i Tiden 1ste April til 15de Maj beregnes dog efter Feriegodtgørelsen for det foregaaende Finansaar.

Ugelønnet Personel erholder fuld Løn for nævnte Dage.

Betingelsen for Ydelse af ovennævnte Betaling til time- og daglønnet Personel er:

a. for Haandværkere, Arbejdsmænd (med Undtagelse af Arbejdsmænd uden Brikke ved Søværnet) og kvindelige Arbejdere, at Søgnedagen før og Søgnedagen efter Fridagen medregnes som pensionsberettigende for den paagældende (under Tørnordning ydes Betaling for de omhandlede Helligdage m. v., der falder i Forlovsperioden). For Arbejdere under 20 Aar og for Arbejdere, der ved deres første Antagelse var fyldt 40 Aar, forholdes, som om de paagældendes Tjeneste er pensionsberettigende.
b. for løst antaget Personel ved Hærens Virksomheder og for Arbejdsmænd uden Brikke ved Søværnets Virksom-

heder, at de paagældende har været antaget til Arbejde saavel Søgnedagen før som Søgnedagen efter, eller de en af disse Dage er fraværende med Tilladelse.

§ 4.

Der ydes Arbejdere, der maa forsømme deres Arbejde paa Grund af lovtvunget borgerligt eller kommunalt Ombud og derved lider Fradrag i Lønnen, pr. mistet Arbejdstime et Beløb svarende til den Gennemsnitsfortjeneste, paa Basis af hvilken Feriegodtgørelsen for Aaret er beregnet. Betaling af nævnte Art i Tiden 1. April til 15. Maj beregnes dog efter Feriegodtgørelsen for det foregaaende Finansaar.

§ 5.

Krigsministeriet og Marineministeriet forbeholder sig til enhver Tid Ret til at ophæve eller forandre de i dette Afsnit fastsatte administrative Bestemmelser.

Spørgsmaal vedrørende Bestemmelsernes Forstaaelse og Anvendelse afgøres af vedkommende Ministerium (Krigsministeriet eller Marineministeriet).

III. Bestemmelser

vedrørende

Ydelse af nedsat Løn under Sygdom eller Tilskadekomst m. v. til time- og daglønnet Personel ved de under Krigsministeriet og Marineministeriet (Søværnet) hørende Virksomheder.

§ 1.

1. Der ydes enhver ved en Virksomhed under Krigsministeriet og Marineministeriet (Søværnet) beskæftiget Arbejder nedsat Løn under Sygdom under Forudsætning af, at den paagældende

a. er nydende Medlem af en statsanerkendt Sygekasse og i denne har sikret sig Ret til Pengehjælp i Tilfælde af Sygdom eller er Medlem af en statskontrolleret Sygeforening (Fortsættelsessygekasse), i hvilken Retten til at gen-

indtræde som Medlem af de statsanerkendte Sygekasser bevares,

b. har opnaaet over 280 pensionsberettigende Dage ialt ved Virksomheder under Krigsministeriet og Marineministeriet (Søværnet),

c. har opnaaet mindst 90 pensionsberettigende Dage siden sidste Antagelse ved en af Virksomhederne.

Ved Genantagelse efter Afsked paa Grund af Arbejdsmangel kan de 90 Dage efter Indstilling til Ministeriet i hvert enkelt Tilfælde nedsættes, naar den paagældende tidligere i en Aarrække har været beskæftiget ved Virksomheder under Krigsministeriet og Marineministeriet (Søværnet),

d. ikke er opsagt til Afsked. Er Opsigelse givet, ydes nedsat Løn kun til Afskedigelsesdagen.

Den Tid, en Arbejder har arbejdet før sit fyldte 20. Aar, og den Tid, en Arbejder, der ved sin første Antagelse var fyldt 40 Aar, har arbejdet efter Antagelsen, betragtes som pensionsberettigende i Henseende til Opnaaelse af de ovenfor under b. og c. nævnte Antal Dage.

2. Nedsat Løn under Sygdom ydes

a. almindeligvis højst i indtil 13 Uger for hvert Sygdomstilfælde.

Om Ydelse af nedsat Løn ud over 13 Uger gøres i hvert enkelt Tilfælde Indstilling til Ministeriet.

b. aldrig i mere end 26 Uger i 12 paa hinanden følgende Maaneder,

c. kun for Dage, paa hvilke der arbejdes ved Virksomheden, samt for 1. Maj, for saa vidt denne Dag er en Søgnedag,

d. kun for de Dage, for hvilke den syge oppebærer Pengehjælp fra statsanerkendt Sygekasse eller fortsat Sygekassehjælp (Særhjælp); for Medlemmer af en statskontrolleret Sygeforening (Fortsættelsessygekasse) kun, saafremt behørig Attestation for Sygemeldingen fremskaffes.

For saadanne Dage ydes nedsat Løn for hele Dagen, selv om den syge har faaet Løn for en Del af Dagen.

3. Størrelsen af den nedsatte Løn pr. Dag sættes for heldagsbeskæftigede Haandværkere og Arbejdsmænd til 37 % af den for Haandværkere til enhver Tid gældende Feriegodtgørelse pr. Dag og for kvindelige Arbejdere til 49 % — for kvindelige Arbejdere ved den militære Klædefabrik dog 55 % — af den til enhver Tid for disse gældende Feriegodtgørelse pr. Dag. For ikke heldagsbeskæftigede nedsættes den daglige Ydelse i Forhold til paagældendes daglige Arbejdstid.

Nedsat Løn i Tiden 1. April til 15. Maj beregnes dog efter Feriegodtgørelsen for det foregaaende Finansaar.

Naar den syge ikke er Familieforsørger og forplejes paa Sygehus enten paa det offentliges eller paa en Sygekasses (Fortsættelsessygekasses) Regning, udgør den nedsatte Løn for saadanne Dage dog kun 4/5 af det efter foranstaaende Bestemmelse fastsatte Beløb.

Udbetalingen af nedsat Løn finder Sted ugevis bagud.

§ 2.

1. Der ydes enhver ved en Virksomhed under Krigsministeriet og Marineministeriet (Søværnet) beskæftiget Arbejder nedsat Løn under Sygdom som Følge af Tilskadekomst under Forudsætning af, at den paagældende

a. er nydende Medlem af en statsanerkendt Sygekasse og i denne har sikret sig Ret til Pengehjælp i Tilfælde af Sygdom eller er Medlem af en statskontrolleret Sygeforening (Fortsættelsessygekasse), i hvilken Retten til at genindtræde som Medlem af de statsanerkendte Sygekasser bevares,
b. er ramt af et Ulykkestilfælde, der omfattes af Ulykkesforsikringsloven, og som er opstaaet ved Beskæftigelse under Virksomheden eller indtruffet i Hvilepausen eller paa Vejen til og fra Hvilepladsen, eller
er ramt af et Ulykkestilfælde, der bevislig skyldes Redning af Menneskeliv, Forebyggelse af Ulykker eller Afværgelse af større materielle og kulturelle Tab eller Forsøg paa en

af disse Handlinger, naar Ulykkestilfældet paa eller uden for Arbejdsstedet sker i Sammenhæng med vedkommendes Beskæftigelse under den paagældende Virksomhed, eller

er ramt af et Sygdomstilfælde, der er opstaaet som Følge af Erhvervet (f. Eks. Følger af lettere Tilskadekomst, Forgiftninger, Hudsygdomme o. lign.),

c. ikke med Forsæt har hidført Ulykkestilfældet eller Sygdommen. Har den paagældende ved grov Uagtsomhed, ved Tilsidesættelse af reglementariske Bestemmelser eller ved Beruselse selv hidført eller dog væsentlig bidraget til Ulykkestilfældet eller Sygdommen, kan den nedsatte Løn nedsættes eller bortfalde efter Ministeriets Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.

2. Nedsat Løn under Sygdom som Følge af Tilskadekomst ydes

a. kun for de Dage, paa hvilke der arbejdes ved Virksomheden, samt 1. Maj, for saa vidt denne Dag er en Søgnedag,

b. kun i det Tidsrum af indtil 13 Uger efter Ulykkestilfældet, i hvilket den tilskadekomne ifølge gældende Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde ikke har Krav paa Dagpenge og ikke oppebærer saadanne.

Herudover kan der af Ministeriet yderligere i indtil 13 Uger tilstaas nedsat Løn, men da kun med $^1/_2$ af det den paagældende efter Reglen i denne Paragrafs Pkt. 4, sidste Stykke, tilkommende Beløb.

3. Rammes en Arbejder af et Ulykkestilfælde paa Vej til eller fra Arbejdsstedet, vil Spørgsmaalet om Ydelse af nedsat Løn være at forelægge Ministeriet til Afgørelse i hvert enkelt Tilfælde.

4. Den tilskadekomne faar den Dag, Ulykkestilfældet er sket, Timeløn og Akkordafsavnstillæg for Resten af Arbejdsdagen, men ikke nedsat Løn.

Størrelsen af den nedsatte Løn pr. Dag og den even-

tuelle Reduktion, hvis den paagældende ikke er Familieforsørger og forplejes paa Sygehus, er som under Sygdom (jfr. § 1, Stk. 3), ligesom Udbetalingen sker ugevis bagud.

§ 3.

1. Der gives enhver af de i §§ 1 og 2 omhandlede Arbejdere m. fl., der i Sygdomstilfælde eller i Tilfælde af Tilskadekomst er henvist til at søge Specialbehandling, Tilladelse til uden Afkortning i Timeløn og Akkordafsavnstillæg at søge Specialbehandling, naar vedkommende fremviser skriftlig Erklæring fra den behandlende private Læge eller afgiver skriftlig Erklæring paa Tro og Love, attesteret af paagældende Arbejdsleder — for Arbejdere ved Virksomheder under Marineministeriet skriftlig Erklæring fra Holmens vagthavende Læge — paa følgende Betingelser:

a. Specialbehandling efter Tilskadekomst i Tjenesten finder altid Sted uden Afkortning,
b. Specialbehandling efter Sygdom, samt paakrævede Specialbehandlinger uden forudgaaende Sygemelding, kan kun finde Sted uden Afkortning 4 Gange i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder.

2. I Tilfælde, hvor der udbryder smittefarlig Sygdom indenfor en Arbejders Husstand, saaledes at han — af Hensyn til Smittefaren — ved Lægeerklæring faar Forbud mod at møde til Arbejde, tilstaas der den paagældende for hver Arbejdsdag, paa hvilken han af ovennævnte Grund er afskaaret fra at arbejde, Timeløn og Akkordafsavnstillæg for et til hans normale daglige Arbejde svarende Antal Arbejdstimer.

§ 4.

Krigsministeriet og Marineministeriet forbeholder sig til enhver Tid Ret til at ophæve eller forandre de i dette Afsnit fastsatte Bestemmelser.

Spørgsmaal, der vedrører Bestemmelsernes Forstaaelse og Anvendelse, afgøres af vedkommende Ministerium (Krigsministeriet eller Marineministeriet).

IV. Bestemmelser

vedrørende

Tildeling af Gratialer til civile Arbejdere — med mindst 6 Timers daglig Tjeneste — og civile Funktionærer m. fl. for Tjeneste ved Virksomheder under Krigsministeriet og Marineministeriet (Søværnet) i 25, 40 og 50 Aar.

§ 1.

Gratialerne kan tildeles alle civile Arbejdere — med mindst 6 Timers daglig Tjeneste — og civile Funktionærer, der har opnaaet en samlet Tjenestetid af henholdsvis 25, 40 og 50 Aar ved en eller flere Virksomheder under Kirgsministeriet og Marineministeriet (Søværnet).

§ 2.

Gratialerne udgør:

100 Kr. efter 25 Aars Tjeneste,
150 - — 40 — — og
200 - — 50 — — .

Til Gratialerne er knyttet et Diplom i en af Krigsministeriet og Marineministeriet fastsat Udførelse.

Nævnte Diplom gives dog ikke til civile Funktionærer og civile Tjenestemænd ved de under Krigsministeriet hørende Institutioner.

§ 3.

Tjenestetiden regnes fra den første Indtræden i Tjenesten og iøvrigt paa Grundlag af de gældende Regler om Beregning af pensionsberettigende Tjenestetid efter Lov om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere ved Hæren og Søværnet m. v.

Den Tid en Arbejder har arbejdet før sit fyldte 20. Aar og den Tid en Arbejder, der ved sin første Antagelse var fyldt 40 Aar, har arbejdet efter Antagelsen betragtes i denne Forbindelse som pensionsberettigende.

En eventuel Lærlingeperiode medregnes saaledes i den samlede Tjenestetid.

§ 4.

Indstilling om Tildeling af Gratialerne indsendes henholdsvis til Krigsministeriet og Marineministeret af den Myndighed, under hvilken vedkommende civile Arbejdere (Funktionærer) paa det paagældende Tidspunkt henhører.

§ 5.

Tildeling af Gratialerne med eventuelt tilhørende Diplom foretages af de respektive Myndigheder paa selve Jubilæumsdagen under højtidelige Former.

§ 6.

Jubilæumsdagen er pensionsberettigende Fridag med Løn (Timeløn + Akkordafsavnstillæg).

§ 7.

Krigsministeriet og Marineministeriet forbeholder sig til enhver Tid Ret til at ophæve eller forandre de i dette Afsnit fastsatte Bestemmelser.

Spørgsmaal, der vedrører Bestemmelsernes Forstaaelse og Anvendelse, afgøres af vedkommende Ministerium (Krigsministeriet eller Marineministeriet).

Overgangsbestemmelser.

Krigsministeriet og Marineministeriet vedrørende:

Gratialerne kan tildeles saadanne Tjenestemænd, som ved Tjenestemandslovens Ikrafttræden den 1/10 1919 eller i Henhold til Normeringslovene for Finansaarene 1920—21 og 1921—22 samt ved Ansættelse ved Ledighed i det mellemliggende Tidsrum er overgaaet fra Stillinger som civile Arbejdere og civile Funktionærer til Tjenestemandsstillinger.

Ved nærværende Bestemmelsers Ikrafttræden vil Gratiale kunne tildeles saadanne tjenstgørende civile Arbejdere og Funktionærer, der paa nævnte Tidsrum eller før vil have opnaaet en Tjenestetid af 25, 40 eller 50 Aar efter den ved nærværende Bestemmelser fastsatte Beregningsmaade, og som endnu ikke har faaet Gratiale tildelt.

Marineministeriet vedrørende:

Tjeneste i de nu nedlagte Stillinger som Overhaandværker, Haandværker, Tøjhusarbejder ellers Værftsarbejdsmand i Orlogsværftets Afdelinger — jfr. Lov om Søværnets Ordning af 30/9 1919 — regnes lig med Tjeneste som civil Arbejder.

Tjenestetid som Arbejdsmand uden Brikke kan i de Tilfælde, i hvilke den paagældende har været antaget til stadigt Arbejde, medregnes.

Foranstaaende Bestemmelser træder i Kraft den 15/5 1939 med Undtagelse af Feriebestemmelserne, der gælder fra 1/7 1938, jfr. dog den under dette Afsnit optagne Overgangsbestemmelse.

Samtidig ophæves de af Krigsministeriet og Marineministeriet tidligere fastsatte Bestemmelser nævnte Forhold vedrørende.

Alsing Andersen.

B. 16 - 1939.

MARINEMINISTERIET.

København, den 6te Juni 1939.

Kundgørelse for Søværnet.

1.

Bestemmelser

om

Kontrollering af de værnepligtiges Vægt m. m. under Indkaldelse.

Naar Søværnets værnepligtige giver Møde ved den første Indkaldelse og ved Lægeundersøgelsen er fundet tjenstdygtige, vil de, forinden de beklædes, være at veje ved Søværnets Kasernes Foranstaltning; Kystdefensionens værnepligtige dog ved Kystdefensionens Foranstaltning.

Ved Vejningen maa den værnepligtige ikke være iført nogetsomhelst Klædningsstykke.

Vejningen gentages, naar den værnepligtige første Gang udkommanderes fra Søværnets Kaserne til Skib eller Division, og endelig vil den være at foretage ved Slutningen af Tjenestetiden ved den hjemsendende Myndigheds Foranstaltning.

Vejningen foretages saa vidt muligt inden Middagsmaaltidet.

Samtidig med hver Vejning maales den værnepligtiges Højde.

Vægt og Højdemaal indføres i den paagældendes Oplysningsbog.

Paa Søværnskommandoens Personelkontor udarbejdes efter Aftale med Chefen for Søværnets Lægevæsen hvert Aar en samlet Statistik, der tilstilles Lægevæsenet til videre Behandling og eventuel videre Indberetning til Marineministeriet.

2.

Bekendtgørelse

(af 30te Juni 1932)

om

Motorkøretøjer.

(Justitsministeriet)

(Uddrag.)

I Henhold til den Justitsministeriet i § 2 Stk. 6, § 3 Stk. 2, § 5, § 7, § 8 Stk. 6, § 10, § 15, § 16, § 18 Stk. 1 og 2, § 20 Stk. 1, § 21, § 22 Stk. 3, § 27 Stk. 5, § 28 Stk. 1, § 37 og § 43 i Lovbekendtgørelse Nr. 131 af 14. April 1932 om Motorkøretøjer givne Bemyndigelse fastsættes herved følgende nærmere Bestemmelser angaaende Motorkøretøjer.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — —

XII. Særlige Bestemmelser for militære Motorkøretøjer.

§ 77.

Stk. 1. Motorkøretøjer, der anvendes i Hærens Tjeneste af Hærens Afdelinger m. fl., og som enten ejes af Hæren, eller over hvilke denne midlertidig har Brugsret, samt Motorkøretøjer, der anvendes ved Forsøgskørsler og Øvelser, som afholdes af frivillige Korps, med hvilke Krigsministeriet har sluttet Overenskomst om deres Anvendelse ved Mobilisering eller paaregner at slutte saadan Overenskomst, kan færdes ad

alle Landeveje og Biveje under Forudsætning af, at Lovens Regler iøvrigt nøje overholdes, og at der overalt udvises den størst mulige Forsigtighed.

Stk. 2. Den samme Regel gælder for Motorkøretøjer, der i Tjeneste benyttes af Søværnets Personale, og som enten ejes af Søværnet, eller over hvilke dette midlertidig har Brugsret.

Stk. 3. Alle Lastautomobiler, der benyttes af Hæren eller Søværnet, og hvis Vægt med fuld Last ikke kan overstige 6000 kg, maa køre med en Hastighed af 20 km i Timen, selvom de helt eller delvis er forsynede med massive Gummiringe. Traktorer, der benyttes af Hæren eller Søværnet, samt Paahængsvogne til saadanne Traktorer kan benyttes til Kørsel paa offentlig Gade, Vej eller Plads, selvom de ikke er forsynede med Gummibeklædning paa Hjulene.

Stk. 4. Alle de ovenfor omhandlede Køretøjer skal for at omfattes af de ovennævnte Lempelser være forsynede med Hærens eller Søværnets særlige Mærke, henholdsvis et løvkranset Vaabenskjold med de danske Løver og med en Krone over og et Anker med en Krone over, begge Dele med tilføjet Nummer. For Motorkøretøjer, over hvilke Hæren kun midlertidig har Brugsret, og som ikke føres af en militær Person, samt for Motorkøretøjer, der anvendes ved Forsøgskørsler og Øvelser, som afholdes af frivillige Korps, med hvilke Krigsministeriet har sluttet Overenskomst om deres Anvendelse ved Mobilisering eller paaregner at slutte saadan Overenskomst, anvendes dog Hærens særlige Mærke uden tilføjet Nummer; det særlige Mærke anbringes i saa Fald ved Siden af Køretøjes almindelige Kendingsmærker.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

---

3. Ministeriet har under 28de Januar 1939 godkendt Plan for Uddannelsen til Søofficer i Reserven, hvilken Plan første Gang bringes i Anvendelse for Søkadetaspiranter (R) Aargang 1939.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

4. Ministeriet har under 28de Februar 1939 godkendt Plan for Uddannelsen til Maskinmester i Reserven, hvilken Plan første Gang bringes i Anvendelse for Maskinkadetter (R) Aargang 1939.

Alsing Andersen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 16de Juni 1939.

Kundgørelse for Søværnet.

1. Règlement,

pour le temps de paix, des conditions d'accès et de séjour des bâtiments de guerre étrangers dans les mouillages et ports du littoral de la France et des pays placés sous le protectorat ou le mandat français.

(29. Septembre 1929.)

Art. 1. — Sous réserve des dispositions du présent décret, les bâtiments de guerre des puissances étrangères en paix avec la France sont à titre permanent, admis à mouiller dans les ports compris dans les secteurs maritimes ci-après déterminés, ainsi que dans les eaux territoriales à moins de six milles de la laisse de basse mer:

a) Littoral de la France:

Secteur de la Manche, comprenant le littoral depuis la frontière de Belgique jusqu'à Brest;

Secteur de l'océan Atlantique, comprenant le littoral, inclus les îles depuis Brest jusqu'à la frontière d'Espagne.

Secteur de la Méditerranée, comprenant le littoral, inclus les îles et la Corse, depuis la frontière d'Espagne jusqu'à la frontière d'Italie;

b) Secteur de l'Afrique du Nord, comprenant le littoral de l'Algérie et de la Tunisie, ainsi que du Maroc, tant sur la Méditerranée que sur l'Océan Atlantique, la zone espagnole et celle de Tanger non-comprise;

c) Secteur du Levant comprenant le littoral des territoires de la Syrie et du Grand-Liban, placés sous le mandat de la France.

Dans un même secteur, le nombre des bâtiments de guerre étrangers de même pavillon ne pourra, à moins d'une autorisation spéciale, être supérieur à trois.

Art. 2. — Aux fins du présent décret, sont réputés bâtiments de guerre tous les bâtiments y compris les navires auxiliaires, inscrits sur la liste officielle des bâtiments de guerre d'une puissance dont le gouvernement est reconnu par le Gouvernement français.

Art. 3. — Toute visite d'un bâtiment de guerre étranger dans les eaux ou ports compris dans un des secteurs maritimes spécifiés à l'article 1er devra être notifiée, par la voie diplomatique, au ministre des affaires étrangères, à Paris, au moins sept jours avant l'arrivée du bâtiment en visite, sauf les cas de force majeure.

La notification mentionnera si le bâtiment en visite est porteur d'aéronefs.

Art. 4. — Les sous-marins ne pourront pénétrer dans les eaux territoriales qu'en surface. Il leur est interdit d'y effectuer des plongées.

Art. 5. — Les dispositions du présent décret ne sont applicables aux aéronefs militaires ou navals que s'ils sont portés ou remorqués par un bâtiment de guerre; ces aéronefs ne doivent pas quitter les eaux territoriales par la voie des airs sans avoir obtenu l'autorisation de l'autorité navale compétente.

Art. 6. — Les bâtiments de guerre étrangers de même pavillon ne peuvent, à moins d'une autorisation spéciale du Gouvernement de la République, séjourner plus de quinze jours dans un des secteurs spécifiés à l'article 1er.

Ils sont tenus de prendre de large dans les six heures qui suivent toute invitation qui leur serait adressée à cette fin par les autorités navales militaires ou civiles compétentes.

Art. 7. — Les dispositions des articles 1er et 6 ne sont pas applicables aux bâtiments de guerre étrangers ci-après:

a) Bâtiments à borg desquels sont embarqués des chefs d'Etat, des membres de dynasties régnantes ou leurs suites, ou des agents diplomatiques accrédités auprès du Gouvernement de la République;

b) Bâtiments en relâche forcée pour cause d'avaries, gros temps ou autres cas de force majeure;

c) Bâtiments garde-pêches agissant en conformité des conventions internationales relatives à la pêche.

Art. 8. — Dans les ports militaires chefs-lieux de régions maritimes ou sièges d'arrondissement maritime, seuls le préfet maritime ou le commandant de la marine ont qualité pour assigner des postes de mouillage aux bâtiments de guerre étrangers ou pour les faire changer de mouillage.

Dans les autres ports, ce droit appartient au capitaine de port ou à l'officier de port en tenant lieu. S'il n'y a pas de capitaine de port ou d'officier de port, le droit appartient au commandant supérieur des bâtiments de guerre français présents sur rade ou dans le port.

Dans les eaux et ports où il n'y a ni capitaine de port ni officier de port et où aucun bâtiments de guerre français ne se trouverait, le délégué du commandant d'armes, où, à défaut, le fonctionnaire désigné par l'autorité locale la plus élevée, devra se rendre à bord du bâtiment de guerre étranger et lui indiquer, dès son arrivée, son poste de mouillage.

Art. 9. — Dès l'arrivée d'un bâtiment de guerre étranger dans un port chef-lieu de région maritime, le préfet

maritime enverra un officier saluer le commandant, s'informer de son nom, de l'objet de la visite et prendre tous autres renseignements utiles.

Dans les ports de guerre et de commerce où siège le commandant de la marine, la visite sera faite par un des officiers placés sous ses ordres.

Dans les ports de commerce où ne réside aucun officier de marine, la visite sera faite par l'administrateur de l'inscription maritime ou son délégué.

Art. 10. — Dans les eaux territoriales et ports des différents secteurs spécifiés à l'article 1er, les bâtiments de guerre étrangers sont tenus de s'abstenir de faire des relevés ou sondages, et de procédes, à moins d'autorisation spéciale, à tous exercices militaires (corps de débarquement, tirs, lancements de torpilles, mouillages de mines, etc.....).

Ils doivent respecter les lois fiscales françaises et se conformer aux mesures de police sanitaire ainsi qu'aux réglements de port auxquels sont assujettis les bâtiments de la marine nationale et dont il appartiendra à l'autorité visée à l'article 8 de les informer.

Les hommes de l'équipage et les hommes de troupe devront être sans armes lorqu'ils descendront à terre. Les officiers et les sous-officiers pourront portes les armes blanches qui font partie de leur tenue réglementaire.

Le nombre des permissionnaires qui pourront descendre à terre ainsi que les heures de descente à terre et de rentrée à bord seront fixés par une entente du commandant du bâtiment de guerre avec l'autorité civile locale et l'autorité visée à l'article 8.

Si des honneurs funèbres doivent être rendus à terre par un détachement en armes, le commandant du bâtiment de guerre devra en demander l'autorisation au commandant d'armes.

Les embarcations du bâtiment de guerre qui auront à circuler ne pourront être armées.

Art. 11. — Aucun bâtiment de guerre étranger admis dans les ports et eaux territoriales des secteurs visés à l'article 1er ne pourra y mettre à exécution une sentence de mort.

Art. 12. — En cas de guerre entre des puissances étrangères, la France étant neutre, les conditions d'accès et de séjour des bâtiments de guerre belligérants sont réglées par les prescriptions des décrets des 18 et 26 octobre 1912; toutefois, les formalités de notification ou d'autorisation préalables prévues dans les articles 3 et 10 du présent décret sont applicables.

Art. 13. — Dans le cas où un bâtiment de guerre étranger se conformerait pas aux prescriptions du présent décret, l'autorité navale ou militaire locale devra tout d'abord attirer l'attention de l'officier commandant sur la contravention commise et l'inviter à observer ou faire observer lesdites prescriptions. Si cette démarche reste sans résultat, ladite autorité pourra inviter le bâtiment à reprendre la mer dans les conditions prévues à l'article 6, alinéa 2.

Art. 14. — Le présent décret abroge le décret du 21 mai 1913 portant règlement, pour le temps de paix, des visites des bâtiments de guerre étrangers dans les mouillages et ports du littoral de la France et des pays de protectorat.

Art. 15. — Le présent décret sera publié au Journal Officiel ainsi qu'au Bulletin Officiel du Ministère de la Marine et à celui du Ministère des Travaux Publics.

Il entrera en vigueur dès sa promulgation par la voie du Jqurnal Officiel.

Art. 16. — Le Ministre de la Marine, le Ministre des Affaires Etrangères et le Ministre des Travaux Publics, chacun en ce qui le concerne, sont chargés de l'exécution du présent décret.

---

2. Rules concerning the admission of men-of-war of foreign powers and aircraft carried on board in the Netherland jurisdiction.

Royal decree of June 2nd 1931 (Collection of acts No. 237).

Article 1. In this decree the words »Netherland jurisdiction« mean: the territory of the kingdom in Europe inclusive the territorial waters, and the airspace above this territory.

Article 2. The Royal decree of October 30th 1909 (Collection of acts No. 351) as amended by the Royal decrees of November 15th 1923 (Collection of acts No. 521) and July 21st 1928 (Collection of acts No. 308) is cancelled.

Article 3. (1) With reservation of the stipulations of the 2nd paragraph men-of-war of foreign powers and aircraft carried on board are allowed to enter from the sea, the Netherland jurisdiction without a previous permission, provided this takes place in order to reach, by the shortest route and in conformity with the stipulations of article 4, the roadstead or harbour situated nearest to the sea in order to anchor there and provided the number of men-of-war under the same flag, inclusive those which are already within the Netherland jurisdiction, is not more than three.

A previous permission is always required for flying over or navigating in the Netherland jurisdiction by foreign service aircraft, irrespective as to whether they belong to men-of-war or not. Reference is made here to the Rules concerning the admission of foreign service aircraft.

(2) A previous permission (as mentioned in article 8) of Our Minister of Defence is required to enter the approaches named below or to navigate the inland waters of the Netherland jurisdiction.

These approaches are those of:
Terschelling
Texel
IJmuiden
Hook of Holland
Goeree.

(3) All waters situated within the inner boundary of the territorial waters, particularly also all rivers, canals, lakes and broads within the frontiers of the Kingdom are comprised under the inland waters of the Netherland jurisdiction.

(4) The restriction of the 1st paragraph regarding the number of vessels does not impede the free passage of men-of-war through the territorial waters, as far as admitted by international law.

Article 4. (1) While navigating the approaches and inland waters of the Netherland jurisdiction, men-of-war of foreign powers are not allowed to navigate outside the bouyed channels used by the pilots of the Kingdom.

(2) Bearings and soundings are allowed only in as far as these may be required for safe navigation.

(3) We reserve to Ourselves the right to control the strict carrying out of this stipulation by having the ship conducted by an officer of the Royal Navy or by an official of the pilot service.

Article 5. In special cases we can grant permission to deviate from the stipulations of article 3 concerning the number of men-of-war.

Article 6. (1) The duration of the stay of men-of-war of foreign powers within the Netherland jurisdiction may not exceed 14 consecutive days.

In special cases Our Minister of Defence can grant permission for a stay longer than mentioned in the preceding section.

(2) The same man-of-war, after departure, is not allowed to reenter, within 30 days, any of the approaches of

the Netherland jurisdiction without permission of Our Minister of Defence.

Article 7. (1) The restrictive and debarring stipulations of articles 3 and 6 are not applicable:

a. to the men-of-war on board of which, as shown by the standard or flag borne by same, is present a reigning monarch, a member of a reigning dynasti, the president of a republic or the head of a mission of a foreign power in the Netherlands or the head of a mission of a foreign power destined for the Netherlands; nor are they applicable to the accompanying men-of-war and aircraft on board;

b. to ships employed on fishery duty on the North Sea, belonging to the signatory Powers of the treaty of May 6th 1882 (Collection of acts 1884 No. 40);

c. to men-of-war of foreign Powers which are exclusively destined for religious, scientific or humanitarian purposes;

d. to men-of-war of foreign Powers in cases of distress, stress of weather or damage; as soon as these causes, in the opinion of Our Minister of Defence, cease to exist, the stipulations of articles 3 and 6 come into force again.

(2) The exceptions to the restrictive and debarring stipulations mentioned sub *a* to *c* inclusive are applicable only to those Powers who follow the same line of conduct in regard to Netherland men-of-war.

Article 8. (1) If not obtained through the diplomatic channel, the permission meant in paragraph 2 of article 3, shall be requested:

(2) *a.* by wireless through the intermediary of the senior naval officer at Willemsoord;

(3) *b.* if no wireless is available, by signal to the coastguard station nearest to the approach or, when already lying on a roadstead or in a harbour, by letter through the intermediary of the commanding officer of the man-of-war stationed there or the senior naval officer in that place.

If no man-of-war is stationed there or if no senior naval officer is in command, the permission shall be requested:

1°. for the approaches mentioned in the 2nd paragraph of article 3 and the inland waters of the Netherland jurisdiction situated within those approaches respectively through the intermediary of the commissioner of pilots at Terschelling, IJmuiden, Hook of Holland or Hellevoetsluis.

2°. for the inland waters situated within the other approaches and for rivers and canals near the landward frontier of the Kingdom, through the intermediary of the commissioner of pilots; in his absence through the intermediary of the harbourmaster, or when none of these authorities are present, through the intermediary of the burgomaster (mayor) of the port situated nearest to the frontier of the Kingdom.

Article 9. The authority mentioned in article 8 shall offer to the commanding officer of the foreign man-of-war a copy of these regulations and a form issued by Our Minister of Defence and containing some questions, which form is to be filled up as soon as convenient, to the best of the captain's knowledge, and returned to the authority who issued it, with a view to transmission to the Minister of Defence.

Article 10. (1) If permission to enter has been granted through the diplomatic channel, the pilots of the Kingdom stationed outside the approaches and harbours are notified of same, if possible.

(2) The pilots are generally acquainted with these rules and know whether or not a salute to the Netherland flag can be answered.

(3) As far as necessary they inform the commanding officer of the foreign ship piloted by them of the above and supply him with all further information which may be asked on the subject.

Article 11. (1) Men-of-war of foreign powers and airchraft carried on board within the Netherland jurisdiction, are allowed — under the restriction mentioned in the 2nd paragraph — to use their wireless apparatus provided

they keep within the General Regulations annexed to the international radio convention of Washington 1927.

(2) Men-of-war of foreign Powers and aircraft carried on board staying in a Netherland harbour or on a Netherland roadstead require a permission from the senior naval officer in that place to use their wireless apparatus or in absence of a naval authority, the permission has to be granted by the harbour authority in that place.

The stipulations of the 1st paragraph concerning the General Regulations annexed to the international radio convention of Washington 1927 are also applicable in this case.

Transmitting on the 600 metres wave is forbidden except in cases of emergency.

(3) The authorities mentioned in the 2nd paragraph are competent to withdraw a permission if such appears to be necessary.

Article 12. Men-of-war of foreign powers are bound to respect the existing police-, sanitary- and fiscal laws and regulations and to obey all harbour regulations, as far as men-of-war of the Royal Navy are bound by these several measures.

Article 13. (1) Within the Netherland jurisdiction men-of-war of foreign powers are not allowed to make hydrografic or coast surveys, to practise landing exercises, and without the permission of Our Minister of Defence, to carry out gunnery and torpedo practices or searchlight and mining exercises; submarines should in no case navigate in submerged condition.

(2) Without the permission of Our Minister of Defence, aircraft belonging to a man-of-war are not allowed to carry out flights; if this permission has been granted they have to comply with the Rules concerning the admission of foreign service aircraft.

Besides these rules Our Minister of Defence may for each special case lay down other restrictions or prohibitions.

(3) Boats are only to be used unarmed.

(4) The crew is not allowed to come on shore unless unarmed; this does not apply to officers and non-commissioned officers as far as regards the sword or dirk belonging to their uniform.

(5) In case it be desired to deviate from the prohibition contained in paragraph 4 of this article on the occasion of military funerals on shore, permission to do so is to be requested to Our Minister of Defence through the intermediary of the authorities mentioned in article 8.

(6) Sentences of death are not to be carried out on board of men-of-war of foreign powers within the Netherland jurisdiction.

Article 14. Men-of-war of foreign powers staying within the Netherland jurisdiction who or whose aircraft act contrary to the above mentioned stipulations can be ordered to leave; if necessary they can be compelled by force.

Article 15. These regulations are valid in time of peace and in regard to men-of-war and aircraft carried on board belonging to foreign Powers, who are not engaged in war.

(2) We reserve to Ourselves the right, in time of war, danger of war or maintenance of neutrality and further in other special circumstances to limit or to forbid the admission of men-of-war of foreign Powers in the Netherland jurisdiction as well as to withdraw entirely or partially the permission to use the wireless apparatus or to refuse such permission.

(3) Men-of-war of foreign powers and aircraft carried on board, which, in virtue of this decree, are staying in the Netherland jurisdiction, are obliged to put to sea in any case within six hours after they received a notification to that effect from or on behalf of Our Minister of Defence.

Alsing Andersen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 13de Juli 1939.

Kundgørelse for Søværnet.

1.

Bekendtgørelse

(af 16de Marts 1939)

om

Udfærdigelse af et nyt Reglement D til Anordning om Luftfart af 11. September 1920.

(Ministeriet for offentlige Arbejder).

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at der under D. D. i Medfør af den Ministeriet for offentlige Arbejder ved § 27 i Lov om Luftfart af 1. Maj 1923, ændret ved Lov Nr. 124 af 7. Maj 1937, givne Bemyndigelse er udfærdiget følgende Reglement, der træder i Stedet for det Anordning om Luftfart af 11. September 1920 vedfojede, under 18. Maj 1932 udfærdigede Reglement.

Indholdsfortegnelse.

Side

Definitioner 211

Kapitel I.

Lanterner og optiske Signaler, der skal anvendes af Luftfartøjer. Lydsignaler.

Afsnit A. Almindelige Bemærkninger. §§ 1—3 212
— B. Lanterner og optiske Signaler, der skal anvendes af Luftfartøjer. §§ 4—11 213
1) Aerodyner med eget Fremdrivningsmiddel. §§ 4—6 .. 213
2) Glidere og Friballoner. § 7 215
3) Standballoner og Drager. § 8 215
4) Luftskibe. §§ 9—11 217
— C. Lydsignaler. § 12 219

Kapitel II.

Afmærkning og Signaltjeneste.

Afsnit A. Almindelige Bemærkninger. § 13 219
— B. Afmærkning, Lys og Signaler paa og i Nærheden af Flyvepladser til offentlig Brug. §§ 14—16 219
— C. Nød-, Il- og Sikkerhedssignaler. § 17 225
— D. Andre Signaler til eller fra Luftfartøjer. §§ 18—21 228

Kapitel III.

Almindelige Regler for Lufttrafik. §§ 22—34 231

Kapitel IV.

Særlige Regler for Lufttrafik paa og i Nærheden af Flyvepladser af enhver Art. § 35 235

Side

Kapitel V.

Særlige Regler for Lufttrafik paa og i Nærheden af Flyvepladser til offentlig Brug.

Afsnit A. Almindelige Bemærkninger. §§ 36—38 235
— B. Flyvning over og i Nærheden af Landingsarealet. §§ 39—42 236
— C. Regler for Start og Landing. §§ 43—46 237
— D. Regler for Kørsel. §§ 47—48 239

Kapitel VI.

Regler for Luftfartøjer paa Vandet. § 49 239

Kapitel VII.

Forskellige Bestemmelser. §§ 50—54 240

Lanterne- og Signalreglement.
Regler for Lufttrafik.

Definitioner.

a) Et Luftfartøj betragtes som værende »paa Vandoverfladen«, naar en hvilken som helst Del af det er i Berøring med Vandet.

b) Et Luftfartøj i Luften eller paa Vandoverfladen betragtes som »undervejs«, naar det ikke er forankret til Jorden eller til et fast Punkt paa Jorden eller i Vandet.

c) Et Luftfartøj, som er undervejs i Luften eller paa Vandoverfladen, betragtes som »gørende Fart«, naar det har Hastighed i Forhold til henholdsvis Luften og Vandet.

d) Et Luftfartøj betragtes som »ikke manøvredygtigt«, naar det er ude af Stand til at foretage Manøvrer, der for dets Vedkommende er foreskrevet i nærværende Reglement, eller som er foreskrevet i Reglementer til Undgaaelse af Sammenstød paa Søen.

e) Ordet »synlig« i Forbindelse med Lanterner betyder: synlig i en mørk Nat med klar Luft. Synlighedsvinklerne i nærværende Reglement, som skitsemæssigt er angivet i Kapitel I, forudsætter Luftfartøjet i normal Flyvestilling under retlinet, vandret Flyvning.

f) Udtrykket »Symmetriplan« i Forbindelse med et Luftfartøj betyder det Symmetriplan, der indeholder Luftfartøjets Længdeakse.

Kapitel I.

Lanterner og optiske Signaler, der skal anvendes af Luftfartøjer. Lydsignaler.

A. Almindelige Bemærkninger.

§ 1.

Reglerne for Luftfartøjers Lanterneføring skal overholdes i al Slags Vejr fra Solnedgang til Solopgang. I denne Tid maa intet andet Lys vises, som kan forveksles med de Lanterner, der er foreskrevet i Afsnit B i nærværende Kapitel. Lanternerne maa ikke være blændende.

§ 2.

a) Dersom en af de i Afsnit B foreskrevne Lanterner for Luftfartøjer under Flyvning skulde slukkes og ikke straks kan tændes igen, skal Luftfartøjet lande, saa snart dette kan ske uden Fare.

b) Hvis det som Følge af Vanskeligheder ved at konstruere Lysgivere, der opfylder de i Afsnit B anførte Krav til Vinkellanterner, er umuligt at undgaa en ureglementeret Krydsning af disse Lanterners Lys, skal Krydsningsomraadet reduceres til et Minimum; der maa ikke findes nogen Sektor uden synligt Lys.

§ 3.

Reglerne i nærværende Kapitel udelukker ikke, at der fastsættes særlige Regler med Hensyn til Anvendelse af supplerende Signal- eller Positionslanterner for Militærluftfartøjer, for Luftfartøjer, der udelukkende anvendes i Statstjeneste, eller for Luftfartøjer, der flyver i Formation. De forhindrer ejheller Anvendelsen af Kendingssignaler, som en Luftfartøjsejer med Luftfartsmyndighedernes Godkendelse maatte indføre. Luftfartsmyndighederne sørger i givet Fald for, at saadanne særlige Kendingssignaler offentliggøres i fornødent Omfang.

B. Lanterner og optiske Signaler, der skal anvendes af Luftfartøjer.

1° Aerodyner med eget Fremdrivningsmiddel.

§ 4.

Enhver Aerodyn med eget Fremdrivningsmiddel skal, naar den befinder sig i Luften eller paa en Landflyveplads' Landingsareal, føre følgende Lanterner:

a) Paa højre Side en grøn Lanterne, saaledes indrettet og anbragt, at den viser et ubrudt Lys, synligt i en Afstand af mindst 8 km, i en Toplanvinkel paa 110°, dannet af to lodrette Planer, hvoraf det ene skal være parallelt med Luftfartøjets Symmetriplan og være rettet fremad, medens det andet skal være rettet udad mod højre.

b) Paa venstre Side en rød Lanterne, saaledes indrettet og anbragt at den viser et ubrudt Lys, synligt i en Afstand af mindst 8 km, i en Toplanvinkel paa 110°, dannet af to lodrette Planer, hvoraf det ene skal være parallelt med Luftfartøjets Symmetriplan og være rettet fremad, medens det andet skal være rettet udad mod venstre.

c) I Agterenden en hvid Lanterne, saaledes indrettet og anbragt at den viser et ubrudt Lys agterover, synligt i en Afstand af mindst 5 km, i en Toplanvinkel paa 140°, dannet af to lodrette Planer og delt i to lige store Dele af Luftfartøjets Symmetriplan.

Hvis det for at tilfredsstille Reglerne i nærværende Paragraf er nødvendigt at erstatte den enkelte Lanterne med flere Lanterner, skal Synlighedsfeltet for hver enkelt Lanterne begrænses saaledes, at kun een af dem er synlig ad Gangen.

Dersom en Aerodyns største Spændvidde er under 20 m, kan de i nærværende Paragraf foreskrevne Lanterner sammenfattes i en eller flere Lyskilder anbragt centralt, dog kun under Forudsætning af at Betingelserne i nærværende Paragraf angaaende Farve og Synlighed er opfyldt.

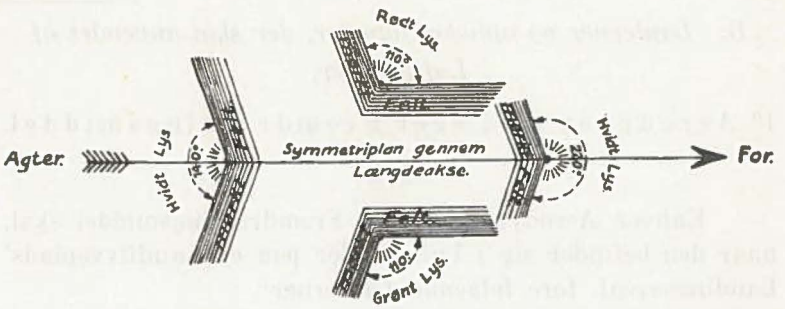

Lanterneskitse (Luftfartøjet set ovenfra).

§ 5.

Enhver Aerodyn med eget Fremdrivningsmiddel, som er undervejs paa Vandets Overflade, skal føre følgende Lanterner:

a) Hvis den er manøvredygtig og ikke er taget paa Slæb, de ovenfor i § 4 nærmere angivne Lanterner og desuden forude en hvid Lanterne, saaledes indrettet og anbragt at den viser ubrudt Lys fremefter i hele Vinkelrummet af en Toplanvinkel paa 220°, dannet af to lodrette Planer og delt i to lige store Dele af Luftfartøjets Symmetriplan; denne Lanterne skal være synlig i en Afstand af mindst 5 km.

b) Hvis den er taget paa Slæb, de ovenfor i § 4 angivne Lanterner.

c) Hvis den ikke er manøvredygtig, to røde Lanterner anbragt lodret over hinanden paa det Sted, hvorfra de bedst kan ses. Afstanden mellem dem skal være mindst 1 m, og de skal begge være synlige saavidt muligt hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 3 km. Desuden
   (1) hvis den gør Fart, de Lanterner som er angivet i § 4 ovenfor, eller
   (2) hvis den ikke gør Fart, den Lanterne der er angivet i § 4, Stk. c. ovenfor.

d) Hvis den slæber en anden Aerodyn, de Lanterner der er omtalt i § 4 ovenfor, og desuden forude og rettet fremefter to hvide Lanterner anbragt lodret over hinanden paa det Sted, hvorfra de bedst kan ses. Afstanden mellem dem skal være mindst 1,80 m, og de skal begge være syn-

lige i en Afstand af mindst 5 km i en Toplanvinkel paa 220°, som er dannet af to lodrette Planer, og som deles i to lige store Dele af Luftfartøjets Symmetriplan.

§ 6.

Enhver Aerodyn med eget Fremdrivningsmiddel, som er forankret eller fortøjet paa Vandets Overflade, skal føre følgende Lanterner:

a) I alle Tilfælde i Midten forude paa det Sted, hvorfra den bedst kan ses, en hvid Lanterne synlig hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 2 km.

b) Hvis den største Længde overalt er 45 m eller derover, desuden en hvid Lanterne i Agterenden eller nær ved Agterenden anbragt lavere end den i Stykket ovenfor omtalte Lanterne og synlig hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 2 km.

c) Hvis den største Spændvidde overalt er 45 m eller derover, udover øvrige, i nærværende Paragraf foreskrevne Lanterner, en hvid Lanterne i hver Side, anbragt saaledes at de markerer Spændvidden, og som saavidt muligt er synligt hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 2 km.

2° Glidere og Friballoner.

§ 7.

a) I alle Tilfælde, hvor Aerodyner med eget Fremdrivningsmiddel i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Afsnit skal føre Lanterner, skal Glidere føre en rød Lanterne synlig saavidt muligt i alle Retninger.

b) En Friballon skal føre en rød Lanterne, anbragt mindst 5 og højst 10 m under Kurven og synlig saavidt muligt i alle Retninger i en Afstand af mindst 4 km.

3° Standballoner og Drager.

§ 8.

a) En Standballon eller en Drage skal, naar den er ført op til en Højde, der overstiger 60 m over Jordoverfladen, eller i enhver Højde, naar den befinder sig indenfor 5 km fra en Flyveplads eller en anerkendt Luftrute, føre en hvid Lanterne anbragt 4 m lodret over en rød Lanterne, begge

synlige saavidt muligt i alle Retninger i en Afstand af mindst 4 km. Den hvide Lanterne skal være anbragt mindst 5 og højst 10 m under Kurven eller, hvis der ingen Kurv findes, under Ballonens eller Dragens underste Del. Forankringskablet skal for hver 300 m, regnet fra den ovenfor foreskrevne Gruppe paa to Lanterner, afmærkes med tilsvarende Grupper paa to Lanterner, en hvid og en rød. Hvis den nederste Lanternegruppe skjules af Skyer, skal der anbringes yderligere en Gruppe under Skyernes Underkant. Endvidere skal Ballonens eller Dragens Fortøjningssted paa Jorden markeres af en Gruppe af tre Blinklanterner anbragt i et vandret Plan i Vinkelspidserne af en ligesidet Trekant med en Side paa mindst 25 m. Den Side af Trekanten, der staar vinkelret paa Ballonkablets vandrette Projektion, begrænses af to røde Lanterner. Den tredie Lanterne, som skal være grøn, anbringes til den modsatte Side af den Retning, som Ballonkablet angiver.

b) Om Dagen skal en Ballons Fortøjningskabel afmærkes ved Vagere, der fastgøres til Kablet med Mellemrum paa højst 200 m, maalt fra Kurven eller, hvis der ingen Kurv findes, fra Ballonens Underkant. Vagerne skal være mindst 40 cm i Diameter og 2 m lange og skal være mærket med afvekslende røde og hvide Bælter, som hver er 50 cm brede.

c) Om Dagen skal en Drages Fortøjningskabel afmærkes enten paa samme Maade som ovenfor under Punkt b for Ballonkabler anført eller med Vimpler af stærkt Papir, anbragt for hver 100 m, fra Dragens Underkant at regne. Disse Papirvimpler, der skal være mindst 80 cm lange og 30 cm brede paa det bredeste Sted, skal være mærket med afvekslende hvide og røde Bælter, som hver er 10 cm brede.

d) Standballoner og Drager, der anvendes i den meteorologiske Observationstjeneste, og som paa Grund af ringe Bæreevne ikke kan bære de Lanterner og Afmærkningsmidler, der foreskrives i nærværende Paragraf, kan fritages for at følge disse Regler paa Betingelse af, at de kun sen-

des op i Omraader, der i »Efterretninger for Luftfarende« er anmeldt som farlige Omraader. Det Sted, hvortil en saadan Standballon eller Drage er fastgjort til Jorden, skal dog i hvert Tilfælde være afmærket som foreskrevet.

4° Luftskibe.

§ 9.

Under Forbehold af de i § 10 anførte Bestemmelser skal et Luftskib, som er undervejs, føre følgende Lanterner:

a) Forude en hvid Lanterne anbragt saaledes, at den viser ubrudt Lys fremefter i en Toplanvinkel paa 220°, dannet af to lodrette Planer, og som deles af Luftfartøjets Symmetriplan i to lige store Dele; denne Lanterne skal være synlig i en Afstand af mindst 8 km.

b) Paa højre Side en grøn Lanterne anbragt saaledes, at den viser ubrudt Lys i en Toplanvinkel paa 110°, dannet af to lodrette Planer, hvoraf det ene er parallelt med Luftfartøjets Symmetriplan og rettet fremefter, og det andet rettet til højre; denne Lanterne skal være synlig i en Afstand af mindst 8 km.

c) Paa venstre Side en rød Lanterne anbragt saaledes, at den viser ubrudt Lys i en Toplanvinkel paa 110°, dannet af to lodrette Planer, af hvilke det ene er parallelt med Luftfartøjets Symmetriplan og rettet fremefter, og det andet er rettet til venstre; denne Lanterne skal være synlig i en Afstand af mindst 8 km.

d) Agter en hvid Lanterne anbragt saaledes, at den viser ubrudt Lys agterefter i en Toplanvinkel paa 140°, dannet af to lodrette Planer, som halveres af Luftfartøjets Symmetriplan; denne Lanterne skal være synlig i en Afstand af mindst 5 km.

Hvis det for at opfylde Kravene i nærværende Paragraf er nødvendigt at erstatte den enkelte Lanterne med flere Lanterner, skal hver af disse Lanterners Synlighedsfelt begrænses saaledes, at kun en enkelt er synlig ad Gangen.

§ 10.

Et Luftskib, som er undervejs, og som ikke er manøvredygtigt, eller som frivilligt har stoppet sine Motorer, eller som er paa Slæb, skal føre de For- og Agterlanterner, der foreskrives i § 9, Stk. a. og d. og endvidere under Luftskibet to røde Lanterner anbragt lodret over hinanden med 4 m indbyrdes Afstand, saaledes at den øverste Lanterne befinder sig 8 m under Førergondolen, og begge synlige saa vidt muligt i alle Retninger i en Afstand af mindst 4 km.

Yderligere skal det, hvis det gør Fart, føre de i ovennævnte § 9, Stk. b. og c. foreskrevne Sidelanterner.

Om Dagen skal det vise to sorte Kugler eller Figurer, hver med mindst 60 cm's Diameter, anbragt lodret over hinanden med en indbyrdes Afstand paa 4 m, og saaledes at den øverste befinder sig 8 m under Førergondolen, begge synlige saa vidt muligt i alle Retninger. Eventuelt kan disse Signaler fordobles, hvis dette er nødvendigt for Opfyldelsen af de nævnte Krav.

§ 11.

a) Et Luftskib, som er fortøjet til en Fortøjningsmast, skal i Agterenden eller nær ved denne føre en hvid Lanterne, synlig saa vidt muligt i alle Retninger i en Afstand af mindst 5 km.

b) Ethvert Luftskib, der er fortøjet til Jorden eller til Vandoverfladen ved et Kabel, skal forude føre den hvide Lanterne, der er foreskrevet i ovennævnte § 9, Stk. a., og agterude den hvide Lanterne, der er foreskrevet i ovennævnte § 9, Stk. d. Yderligere skal Luftskibet og Fortøjningskablet være afmærket i Overensstemmelse med det i nærværende Reglements § 8 for Standballoner bestemte.

c) Naar et Luftskib er i Færd med at fortøje, skal det, uagtet det betragtes som værende undervejs og ikke manøvredygtigt, kun føre de i nærværende Reglements § 9 foreskrevne Lanterner, indtil dets Fortøjning er helt tilendebragt.

C. Lydsignaler.

§ 12.

Under Taage, Tykning, Snefald eller svære Regnbyger skal et Luftfartøj, der befinder sig paa Vandet, hvad enten det er Nat eller Dag, afgive følgende Lydsignaler:

a) Hvis det ikke er forankret eller fortøjet, en Lyd, der bestaar af to Stød af ca. 5 Sekunders Varighed. hvorimellem en Pause paa omtrent et Sekund. Dette Signal skal gentages med Mellemrum paa højst 2 Minutter.

b) Hvis det er forankret eller fortøjet, hurtig Ringning med en kraftig Klokke eller Gongong i omtrent 5 Sekunder. Ringningen gentages med Mellemrum paa højst 1 Minut.

Kapitel II.

Afmærkning og Signaltjeneste.

A. Almindelige Bemærkninger.

§ 13.

Den Betydning, der i nærværende Kapitel gives de forskellige Afmærkninger, Lys og Signaler, er udelukkende forbeholdt disse. Beliggenheden af Signalpladser, som i Afsnit B foreskrives for Flyvepladser til offentlig Brug, skal saa vidt muligt bekendtgøres i »Efterretninger for Luftfarende« og angives i de offentliggjorte Planer over Flyvepladser.

B. Afmærkning, Lys og Signaler paa og i Nærheden af Flyvepladser til offentlig Brug.

§ 14.

Paa enhver Landflyveplads til offentlig Brug skal Landingsarealets Grænser ved Hjælp af passende Afmærkning gøres tydeligt synlige baade for Luftfartøjer i Luften og for Luftfartøjer, der manøvrerer paa Landingsarealet.

Endvidere skal der anbringes en Kendingscirkel paa Landingsarealet. Alle Hindringer, der findes paa Landingsarealet, skal afmærkes tydeligt. Dersom en Del af Landingsarealet skulde blive ubrugeligt, skal denne Del begrænses ved tydeligt synlige Mærker eller Flag og kan endvidere markeres ved et eller flere tydeligt synlige Kors.

§ 15.

Følgende Bestemmelser gælder for enhver Flyveplads til offentlig Brug:

a) (1) Vindretningen paa Landingsarealet skal angives tydeligt ved en eller flere anerkendte Metoder, som f. Eks. Vagere, Røg eller lign.

(2) Hvis der findes et Landings T, skal dette anvendes til at angive den tvungne Start- og Landingsretning, selvom denne Retning ikke svarer til Vindens Retning. T'et skal almindeligvis anbringes saaledes, at Stammen ligger langs Vindretningen, medens Overliggeren skal findes for den Ende af Stammen, fra hvilken Vinden blæser. I Tilfælde af Vindstille eller svag, uregelmæssig Vind skal T'et gøres fast, saaledes at det angiver den Retning, som skal anvendes for Start og Landing, og den Kendsgerning at T'et er fastgjort, skal tilkendegives ved en Kugle hejst paa en Mast, der befinder sig paa Signalomraadet, og som er synlig saavel for Luftfartøjer i Luften som for saadanne, som manøvrerer paa Landingsarealet.

b) Naar undtagelsesvis Landingsarealet paa visse Flyvepladser som omtalt i § 45 betragtes som delt i to omtrent lige store Omraader, et for Start og et for Landing, skal den paagældende Flyveplads mærkes med en fuld Stjerne med 5 Spidser (bestaaende af en regulær non-convex Femkant indskrivelig i en Cirkel med mindst 15 m's Diameter).

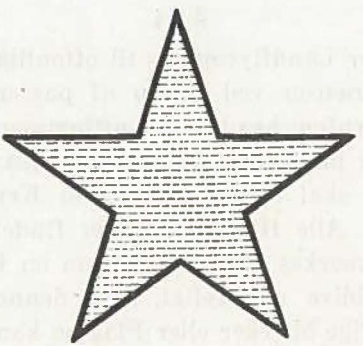

c) (1) Naar i Overensstemmelse med § 37 de særlige Regler for Lufttrafik, der omtales i Kapitel V, midlertidigt helt eller delvis suspenderes, skal der paa den Flyveplads, som Suspensionen gælder, udlægges en rød kvadratisk Flage med en Side paa mindst 3 m. Flagen udlægges horisontalt.

(2) Dersom en saadan Suspension bl. a. indeholder Bestemmelser om, at Sving udenfor Landingsarealet umiddelbart efter Start eller før Landing, jvfr. §§ 39 b og 43, skal udføres til højre, skal den ovenfor omtalte røde kvadratiske Flage paa sine to Sider omgives af en rektangulær rød Flage, mindst 1 m bred, og i en Afstand af mindst 1 m fra Centralflagen. For Enden af den ene rektangulære Flage anbringes en rød Trekant til Angivelse af, at Svingningsretningen er tilhøjre.

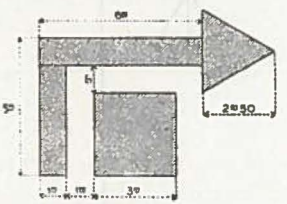

(3) Dersom Suspensionen imidlertid k u n indeholder Bestemmelse om, at nævnte Sving skal udføres tilhøjre, udlægges den røde kvadratiske Flage i k k e.

d) (1) Naar særlige Omstændigheder gør det nødvendigt at udstede et Landingsforbud, som ventes at blive langvarigt, tilkendegives dette ved en rød kvadratisk Flage, vandret anbragt, med mindst 3 m Side, hvis Diagonaler

dækkes af gule Striber, mindst 50 cm brede, saaledes at der fremkommer et X.

(2) Naar Landingsarealet er i daarlig Stand, eller naar der af andre Grunde skal udvises Forsigtighed ved Landing, skal dette tilkendegives ved en rød kvadratisk Flage anbragt horisontalt, med en Side paa mindst 3 m, hvis Diagonal dækkes af en gul Stribe, mindst 50 cm bred.

(3) Naar Landing med radioelektrisk Hjælp finder Sted, skal dette tilkendegives ved et Signal bestaaende af en gul tresidet Pyramide med lige store Kanter, der hver er mindst 2 m. Signalet hejses i en Mast.

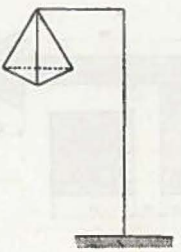

e) De Signaler, der omtales ovenfor i nærværende Paragraf, skal vises paa en særlig Plads indenfor Flyvepladsen, der vælges som Signalplads; undtagelsesvis kan Vindretningsvisere og Landings-T, jfr. Punkt a., anbringes andetsteds.

f) Under ugunstige Sigtbarhedsforhold skal man om Dagen saavidt muligt, og i den Udstrækning det er nødvendigt, tænde den forhaandenværende Natbelysning.

§ 16.

I. Paa enhver Flyveplads, der er aaben for offentlig Lufttrafik, og som anvendes til Natflyvning, træffes følgende Foranstaltninger i de Tidsperioder, hvor Nattjenesten udføres:

a) Farlige Lys.
Intet Lys, som kan være farligt for Luftfartøjers Sikkerhed, maa vises paa eller i Nærheden af Flyvepladsen. Det drejer sig herved om Lys, der virker blændende, eller som kan forveksles med eller forhindre en tydelig Opfattelse af de Lys, eller Lyssignaler, der omhandles i dette Reglement.

b) Flyvepladsfyr.
En Flyveplads' Beliggenhed kan angives ved Hjælp af et Lysfyr.

II. Paa enhver Landflyveplads til offentlig Brug, som skal anvendes til Flyvning i Mørke, skal følgende Forholdsregler træffes i de Tidsperioder, hvor Nattjenesten udføres:

a) Hindringsbelysning.
Faste røde Lys skal vises:
(1) Paa alle Hindringer paa Landingsarealet, der kan frembyde Fare for Luftfartøjers Kørsel paa Landingsarealet.
(2) Saavidt muligt paa alle Hindringer indenfor 1000 m's Afstand fra Landingsarealets Begrænsning, naar disse kan frembyde Fare for Luftfartøjer, der nærmer sig eller forlader Flyvepladsen paa normal Vis. Forsaavidt det er umuligt at anbringe faste røde Lys paa saadanne Hindringer, skal deres Kontur og Midtpunkt saavidt muligt angives klart ved røde Blinklys, hvis Blink eller Formørkningsperioder er synkroniseret. Lysene anbringes i Niveau med eller nær ved Jorden.

b) Belysning af Landings-T og Vindretningsviser.
Landings-T, hvis det forefindes, og mindst een Vindretningsviser skal belyses med fast hvidt Lys.

c) Belysning af Signaler.

De Signaler, der vises fra Signalpladsen, skal belyses paa hensigtsmæssig Maade.

d) Belysning af Landingsarealet.

(1) Landingsarealet eller den Del af dette, der i hvert enkelt Tilfælde anvendes til Landing, skal belyses ved en Projektør eller et System af Projektører, medens Landing foretages.

(2) Dersom Projektører ikke forefindes, skal en af følgende Metoder anvendes:

Første Metode: Der udstilles en Række Lys i lige Linie paa Flyvepladsen i Landingsretningen med en Afstand af 50 m mellem de enkelte Lys. Lysrækken omfatter 2 grønne Lys, 6 hvide Lys og 2 røde Lys, idet de hvide Lys danner en Midtergruppe. Lysrækken udstilles saaledes, at Landing eller Start skal foregaa fra de grønne Lys mod de røde Lys. Landing eller Start kan foretages saavel paa den ene som paa den anden Side af Lysrækken, men altid parallelt med denne.

Anden Metode: Der udstilles Lys paa Flyvepladsen i Form af et T, hvis Stamme bestaar af mindst 4 Lys over en Afstand af mindst 250 m. Lyset ved T'ets Fodpunkt skal angive det Sted, hvor Luftfartøjet under Landing tidligst maa komme i Berøring med Jorden, og Overliggeren af T'et skal angive den Linie, hvor Afløbet maa være afsluttet. Landing eller Start kan udføres paa begge Sider af T'ets Stamme, men altid parallelt med denne. Saafremt imidlertid Landingsarealet paa Stammens ene Side frembyder Hindringer, undlader man at markere Overliggeren i denne Side, og Landinger foretages derefter udelukkende paa den modsatte Side.

Landings- og Startretningen angives, som det vil ses, ved selve Metoden, hvad enten den ene eller den anden af de omtalte Metoder anvendes. Som Følge heraf kan øvrige Landings-T sættes ud af Funktion.

e) Tilflyvningsbelysning.

De gunstigste Tilflyvningssektorer til Landingsarealet kan angives ved grønne Lys.

f) Begrænsningsbelysning.

Landingsarealets Begrænsning skal markeres ved faste gul-orange Lys, som normalt opstilles med 100 m's Mellemrum. Herfra kan dog afviges i følgende Tilfælde:

(1) Naar der forefindes Hindringer umiddelbart ved Landingsarealets Begrænsning, kan de Lys, der tjener til Afmærkning af disse, træde i Stedet for Begrænsningslys.

(2) Naar Begrænsningsbelysningen fremtræder som Baand, kan den have rød Farve.

(3) Naar de lokale Forhold gør det uundgaaeligt at anvende Gasbelysning, kan Begrænsningsbelysningen gøres intermitterende.

(4) Naar det ikke er muligt at afmærke Landingsarealets Begrænsning, skal kun de Yderpunkter, mellem hvilke Luftfartøjer kan bevæge sig uden Fare, afmærkes med faste gul-orange Lys.

III. De Regler, der foreskrives i Afdeling II af nærværende Paragraf, skal ligeledes være gældende for Søflyvepladser til offentlig Brug, som anvendes til Natflyvning, medmindre der foreligger aabenlys Umulighed herfor.

C. Nød-, Il- og Sikkerhedssignaler.

§ 17.

I. Følgende almindelige Bestemmelser tager Sigte paa alle Nød-, Il- og Sikkerhedssignaler.

a) De Signaler, der omtales i nærværende Paragraf, maa kun udsendes med Bemyndigelse af Føreren af Luftfartøjet eller den Person, der har Ansvaret for Luftfartøjet.

b) Naar Signalerne udsendes ved Radiotelegrafi eller Radiotelefoni, skal Gruppen eller det talte Udtryk udsendes 3 Gange og efterfølges af Gruppen DE og endelig, ligeledes

3 Gange, af Kaldesignalet for den Station, der foretager Udsendelsen. Den Frekvens, der anvendes for Sikkerhedssignaler, er den samme, som er fastsat for Nødsignaler.

II. Nødsignaler.

Naar et Luftfartøj er truet af alvorlig og overhængende Fare og vil kræve øjeblikkelig Hjælp, skal følgende Signaler anvendes eller vises enten samlet eller enkeltvis før en Meddelelses Afsending.

a) Ved Radiotelegrafi:

Signalet • • • — — — • • • *)

b) Ved Radiotelefoni:

Det talte Udtryk »MAYDAY«, der udtales som den franske Udtale af Udtrykket »m'aider«.

c) Ved optisk Signalering:

(1) Signalet • • • — — — • • • afgivet med et Signalapparat.

(2) En Række røde Lyskugler afskudt med korte Mellemrum.

(3) Toflagsignalet, som svarer til Bogstaverne NC i den internationale Signalkode.

(4) Afstandssignalet, som bestaar af et firkantet Flag, hvorover eller hvorunder der hejses en Kugle eller noget, som ligner en Kugle.**)

d) Ved Lydsignalering:

(1) Signalet • • • — — — • • • udsendt med et hvilketsomhelst Lydapparat.

(2) En vedvarende Tone udsendt med et hvilketsomhelst Lydapparat.

---

*) Naar ovennævnte Signal IIa udsendes ved Radiotelegrafi paa 500 kc/s (600 m), skal det for at kunne modtages af Søfartens automatiske Apparater saavidt muligt efterfølges af det automatiske Alarmsignal, som bestaar af en Serie paa 12 Streger, hver af 4 Sekunders Varighed og med et indbyrdes Mellemrum paa 1 Sekund.

**) Signalerne IIc (3), IIc (4) og IId (2) er normalt bestemt til Brug for Søluftfartøjer paa Vandets Overflade, men det er tilladt Luftfartøjer i Luften at anvende dem.

III. Ilsignaler.

a) Naar et Luftfartøj ønsker at give Oplysning om Vanskeligheder, som tvinger det til at foretage Landing, uden at de dog kræver Ydelse af øjeblikkelig Hjælp, skal følgende Signaler anvendes eller vises enten samlet eller enkeltvis før en Meddelelses Afsending.

(1) Ved Radiotelegrafi:

Gruppen PAN. Bogstaverne her maa være vel adskilte, saaledes at Tegnet AN ikke bliver til Tegnet P.

(2) Ved Radiotelefoni:

Det talte Udtryk »PAN«, der udtales som den franske Udtale af Ordet »panne«.
I Tilfælde af, at Luftfartøjet skal handle meget hurtigt, og der som Følge heraf ikke bliver Tid til at afsende den paatænkte Meddelelse pr. Radiotelegrafi eller Radiotelefoni, skal Signalet PAN uden at være fulgt af nogen Meddelelse stadig beholde den under III a, nævnte Betydning.

(3) Ved optisk Signalering:

Om Dagen: En Række hvide Lyskugler.
Om Natten: En Række hvide Lyskugler eller en Række korte Blink med Positionslanternerne.

b) Naar et Luftfartøj har en meget vigtig Meddelelse at sende, som angaar Sikkerheden for det selv, et andet Luftfartøj, Skib eller andet Fartøj, eller som angaar Sikkerheden for en hvilkensomhelst Person ombord eller indenfor Sigte, skal følgende Signaler anvendes enten i Forbindelse med hinanden eller enkeltvis før Meldingens Afsendelse. Som Regel vil disse Signaler være henvendt til en bestemt Myndighed.

(1) Ved Radiotelegrafi:

Gruppen XXX. Bogstaverne i hver Gruppe og Grupper, der følger efter hinanden, skal være klart adskilt.

(2) Ved optisk Signalering:

Enten en Række grønne Lyskugler eller en Række grønne Blink med en Signallanterne.

IV. Sikkerhedssignaler.

Naar et Luftfartøj vil udsende en Meddelelse angaaende Navigationens Sikkerhed eller vil meddele vigtige meteorologiske Oplysninger, skal følgende Signaler anvendes, enten særskilt eller i Forbindelse med hinanden, før Meddelelsens Afsendelse:

a) Ved Radiotelegrafi:

Gruppen TTT. Bogstaverne indenfor hver Gruppe saavel som de enkelte Grupper skal være klart adskilt.

b) Ved Radiotelefoni:

Det franske Ord »SECURITE« (udtales sekyrite).

D. Andre Signaler til eller fra Luftfartøjer.

§ 18.

a) Paa Flyvepladser til offentlig Brug skal Flyvelederen, hvis en saadan findes, anvende følgende Signaler saavel ved Nat som ved Dag:

(1) For at give Tilladelse til Kørsel paa Landingsarealet uden dog at give Tilladelse til Start skal der rettes hvide Lysblink mod det paagældende Luftfartøj.

(2) Tilladelse til Start gives ved at rette vedvarende hvidt Lys mod det paagældende Luftfartøj.

(3) Forbud mod Start eller Kørsel paa Landingsarealet gives ved, at der rettes røde Lysblink mod det paagældende Luftfartøj.

Forud for nævnte Signaler kan gives de 3 sidste Bogstaver af det paagældende Luftfartøjs Registreringsmærke. Bogstaverne gives i den internationale Morsekode, og der anvendes samme Signalfarve, som er foreskrevet for det Signal, der skal gives.

b) Hvis der paa selve Landingsarealet findes en Person, der leder Start og Landing, skal denne om Dagen anvende følgende Signaler:

(1) For at give Tilladelse til Kørsel paa Landingsarealet uden dog at give Tilladelse til Start:

Et hvidt Flag svinges i den Retning, der skal følges.

(2) Tilladelse til Start:
Et hvidt Flag sænkes i Startretningen.

(3) Forbud mod Start eller Kørsel:
Et rødt Flag hæves.

(4) Forbud mod Landing:
Et rødt Flag svinges over Hovedet i et lodret Plan.

c) Et Luftfartøj, som uden at være tvunget dertil, ønsker at lande om Natten paa en Flyveplads, hvor der findes Flyveledelse, skal før Landingen anmode om Tilladelse hertil ved et Signal, som gives enten ved Radiotelegrafi eller -telefoni eller ved Hjælp af en særlig Signallanterne eller

-projektør. Navigationslanternerne maa ikke anvendes hertil.

Signalet, der udsendes i den internationale Morsekode, bestaar af de 3 sidste af det paagældende Luftfartøjs Registreringsbogstaver. Signalet gentages i den Udstrækning, dette er nødvendigt.

Svaret gives fra Jorden til Luftfartøjet enten ved Radiotelegrafi eller -telefoni eller ved optisk Signalering, idet det herved forudsættes, at en Forespørgsel ved optisk Signalering kræver, at der svares med optisk Signalering. Det optiske Signal bestaar i Gentagelse af det fra Luftfartøjet modtagne Trebogstav-Signal, udsendt med Flyvepladsens Signallanternesystem. Dette Lanternesystem bestaar enten af en Gruppe paa 3 Lanterner anbragt horisontalt med 1 Lanterne i hver af Vinkelspidserne af en ligesidet Trekant med en Side paa 1-3 m, eller af en Signalprojektør, der under Signalering rettes mod det paagældende Luftfartøj.

Landingstilladelse gives ved, at der svares med grønt Lys. Landingsforbud tilkendegives ved Anvendelse af rødt Lys.

§ 19.

En rød Lyskugle afskudt fra en Flyveplads eller rødt Blus, der afbrændes paa denne, skal saavel ved Dag som ved Nat betyde for Luftfartøjer i Luften, at det — uanset en tidligere given Tilladelse — er dem forbudt at lande for Øjeblikket, og for Luftfartøjer, der er under Kørsel paa Landingsarealet, at enhver Kørsel skal ophøre.

Paa Flyvepladser, der er forsynet med det i § 18 c omtalte Signallanternesystem bestaaende af tre Lanterner, skal Udsendelsen af røde Blink fra disse Lanterner, hvad enten det er Dag eller Nat, betyde for Luftfartøjer i Luften, at det — uanset en tidligere given Landingstilladelse — er dem forbudt at lande.

§ 20.

(som ændret ved Bekendtgørelse af 28de Oktober 1939.)

Følgende Signaler anvendes for at give et Luftfartøj Ordre til at lande:

Om Dagen og om Natten: En Række Projektiler afskudt med 10 Sekunders Mellemrum, og som hver ved deres Sprængning frembringer grønne Lys eller Stjerner.

Hvis det er nødvendigt blandt flere Luftfartøjer at angive det, som Landingsordren gælder, sker dette ved, at der desuden rettes hvide Lysblink mod det paagældende Luftfartøj.

Dersom den Myndighed, der udsteder Landingsordren, kan opnaa Forbindelse med det paagældende Luftfartøj ad radioelektrisk Vej, kan Ordren meddeles gennem den saaledes opnaaede Forbindelse.

§ 21.

(som ændret ved Bekendtgørelse af 28de Oktober 1939.)

Følgende Signaler skal anvendes for at underrette et Luftfartøj om, at det er i Nærheden af et forbudt Omraade, og at det skal forandre Kurs:

a) *Om Dagen:* En Række Projektiler afskudt med 10 Sekunders Mellemrum, og som hver ved deres Sprængning frembringer sort eller hvid Røg.

b) *Om Natten:* En Række Projektiler afskudt med 10 Sekunders Mellemrum, og som ved deres Sprængning frembringer hvide Lys eller Stjerner, eller en Række hvide Lysblink, der rettes mod det paagældende Luftfartøj.

Dersom den Myndighed, der giver Ordre om Kursændring, kan opnaa Forbindelse med det paagældende Luftfartøj ad radioelektrisk Vej, kan Ordren meddeles gennem den saaledes opnaaede Forbindelse.

Kapitel III.

Almindelige Regler for Lufttrafik.

§ 22.

Under Forbehold af de i nærværende Reglements §§ 29 og 35 a anførte Forskrifter skal Aerodyner med eget Fremdrivningsmiddel altid gaa af Vejen for Aerodyner uden eget

Fremdrivningsmiddel og for Aerostater. Aerostater med eget Fremdrivningsmiddel skal gaa af Vejen for Aerostater og Aerodyner uden eget Fremdrivningsmiddel.

§ 23.

Et Luftskib, som er undervejs, og som ikke er manøvredygtigt, eller som frivilligt har standset sine Motorer, skal med Hensyn til Anvendelsen af Reglerne i nærværende Kapitel betragtes som en Friballon.

§ 24.

Naar Omstændighederne tillader det, kan et Luftfartøj forud bedømme Faren for Sammenstød med et andet Luftfartøj ved en omhyggelig og gentagen Maaling af det sidstnævntes Pejling og Højdevinkel. Fare for Sammenstød med dette andet Luftfartøj foreligger, naar hverken Pejling eller Højdevinkel forandres væsentligt, og hvis Afstanden mellem de to Luftfartøjer samtidig formindskes.

Udtrykket »Fare for Sammenstød« omfatter enhver Fare for Ulykke, der skyldes for ringe Afstand mellem Luftfartøjer.

§ 25.

Ethvert Luftfartøj, der ifølge nærværende Kapitels Regler har Forpligtelse til at holde sig klar af et andet Luftfartøj, skal holde sig i tilstrækkelig Afstand fra dette under Hensyntagen til de herskende Forhold.

§ 26.

Et Luftfartøj med eget Fremdrivningsmiddel skal under Iagttagelse af de i ovennævnte §§ 24 og 25 anførte Forskrifter angaaende Fare for Sammenstød altid manøvrere i Overensstemmelse med nedennævnte §§ 27—31, saasnart som det er øjensynligt, at det ved Bibeholdelse af sin Kurs ikke vil passere et andet Luftfartøj i tilbørlig Afstand.

§ 27.

Naar to Luftfartøjer med eget Fremdrivningsmiddel møder hinanden med parallelle eller næsten parallelle Kurser,

skal begge vige tilhøjre, dog under Hensyntagen til Reglerne i § 22.

§ 28.

Naar to Luftfartøjer med eget Fremdrivningsmiddel styrer Kurser, der skærer hinanden, skal det Luftfartøj, der har det andet paa sin højre Side, gaa af Vejen for dette, hvis ikke Reglerne i §§ 22 og 35 c. kommer til Anvendelse.

§ 29.

Et Luftfartøj, som indhenter et andet, skal gaa af Vejen for det indhentede Fartøj ved at vige til højre og ikke ved at gaa under dette.

Ethvert Luftfartøj der nærmer sig et andet Luftfartøj under en hvilken som helst Vinkel, der er mere end 110° fra for paa dette, d. v. s. i en saadan Stilling i Forhold til det Fartøj, som indhentes, at det om Natten vil være ude af Stand til at skelne nogen af dette Fartøjs Sidelanterner, skal anses for at være et indhentende Fartøj.

Ingen paafølgende Forandring i de to Luftfartøjers Stilling til hinanden skal gøre det indhentende Fartøj til et Fartøj, hvis Kurs skærer et andet Fartøjs Kurs i disse Reglers Betydning, eller fritage det for dets Forpligtelse til at holde sig klar af det indhentede Fartøj, før dette er fuldstændig passeret og klaret.

Da det indhentende Fartøj om Dagen ikke altid med Sikkerhed kan afgøre, om det er foran eller agten for ovennævnte Retning, skal det i Tvivlstilfælde betragte sig som indhentende Farţøj og gaa af Vejen.

§ 30.

Ethvert Luftfartøj, der ifølge nærværende Reglements Bestemmelser er forpligtet til at gaa af Vejen for et andet Luftfartøj, skal saavidt muligt undgaa at passere over, under eller foran dette.

§ 31.

Naar Reglerne i nærværende Reglement paabyder, at det ene af to Luftfartøjer skal gaa af Vejen for det andet, skal dette sidste holde sin oprindelige Kurs og Fart. Dersom

imidlertid de to Luftfartøjer paa Grund af Usigtbarhed eller andre Omstændigheder er kommet saa nær paa hinanden, at et Sammenstød ikke kan undgaas ved Hjælp af det førstnævntes Manøvrer alene, skal det andet Fartøj manøvrere saaledes, som tjener bedst til Undgaaelse af Sammenstød.

§ 32.

Ethvert Luftfartøj, der befinder sig i Skyer, Taage, Tykning eller andre ugunstige Sigtbarhedsforhold, skal manøvrere forsigtigt under nøje Hensyntagen til de forhaandenværende Omstændigheder.

Ethvert Luftfartøj, der flyver under Skyerne, skal, saavidt det kan gøres uden Fare, altid overholde en saadan Afstand fra disse, at det let kan se og blive set.

§ 33.

For at formindske den paa Luftruter forøgede Fare for Sammenstød skal Aerodyner og Luftskibe iagttage følgende Regler under Flyvning paa eller i Nærheden af saadanne Ruter:

a) Et Luftfartøj, der flyver paa Kompas langs den rette Linie, der forbinder to Punkter af en almindelig benyttet Luftrute, skal holde sig mindst 1000 m tilhøjre for denne Linie.
b) Et Luftfartøj, der følger enten en officielt anerkendt Luftrute eller en Rute, der benyttes af Luftfartøjer, og som angives paa Jorden ved særlige Kendetegn, som f. Eks. Vej, Jernbane, Flod, Kanal eller Kystlinie, skal holde sig mindst 300 m tilhøjre for en saadan Rute.
c) Intet Luftfartøj maa holde sig tilvenstre for de i nærværende Paragraf nævnte Linier eller Ruter, medmindre det sker i en Afstand fra disse, som er tilstrækkelig stor til at undgaa de Luftfartøjer, der følger disse Ruter eller Linier under Overholdelse af nærværende Paragrafs Regler.
d) Et Luftfartøj, som krydser en saadan Rute eller Linie, skal passere den under en ret Vinkel og saa hurtigt som muligt.
e) Under organiseret Formationsflyvning skal Føreren af Formationen føre denne paa en saadan Maade, at hvert

Luftfartøj indenfor den kan optræde efter Reglerne i nærværende Paragraf.

§ 34.

For at lette Anvendelsen af nærværende Reglements Bestemmelser for Lufttrafik skal Førerens Plads i et Luftfartøj med eget Fremdrivningsmiddel være anbragt i Luftfartøjets Symmetriplan eller tilvenstre for dette Plan, medmindre særlige Forhold gør dette umuligt.

Kapitel IV.

Særlige Regler for Lufttrafik paa og i Nærheden af Flyvepladser af enhver Art.

§ 35.

Følgende Regler kommer til Anvendelse paa og i Nærheden af alle Flyvepladser:

a) Der skal gives Luftfartøjer, der er i Begreb med at lande paa en Flyveplads, fri Bane.

b) Ethvert Luftfartøj, der er i Begreb med at starte, skal udsætte Starten, indtil denne kan udføres uden Fare for Sammenstød med andre Luftfartøjer.

c) Hvis to Aerodyner med eget Fremdrivningsmiddel nærmer sig en Flyveplads samtidigt for at lande der, skal det Luftfartøj, der flyver i størst Højde, vige for det, der flyver i lavest Højde, men sidstnævnte skal i paakommende Tilfælde rette sig efter Reglerne i § 29.

Kapitel V.

Særlige Regler for Lufttrafik paa og i Nærheden af Flyvepladser til offentlig Brug.

A. Almindelige Bemærkninger.

§ 36.

a) Reglerne i nærværende Kapitel finder Anvendelse paa og i Nærheden af Flyvepladser til offentlig Brug.

De angaar kun Land- og Søflyvepladser for Aerodyner med eget Fremdrivningsmiddel, som i det følgende betegnes »Aerodyner«.

b) Aerodyner u d e n eget Fremdrivningsmiddel skal paa og i Nærheden af Flyvepladser til offentlig Brug, i den Udstrækning det er muligt, rette sig efter Reglerne i nærværende Kapitel.

§ 37.

Reglerne i nærværende Kapitel kan midlertidigt sættes ud af Kraft, helt eller delvis, for en nærmere angivet Flyveplads. En saadan Suspension angives ved hensigtsmæssige Signaler, saaledes som de er anført i nærværende Reglements § 15 c.

§ 38.

Langs med Landingsarealets Grænser og foran Hangarer skal der paa Landflyvepladser afses en neutral Zone bestemt til Kørsel.

B. Flyvning over og i Nærheden af Landingsarealet.

§ 39.

Følgende Bestemmelser gælder, medmindre særlig Dispensation fra Luftfartsmyndighederne foreligger:

a) Overflyvning af Landingsarealet i en lavere Højde end 700 m er, bortset fra Start og Landing, forbudt.

b) Enhver Aerodyn, der flyver i en Afstand af mindre end 2000 m fra det nærmeste Punkt af et Landingsareal, skal holde dette paa sin venstre Side, medmindre den flyver i større Højde end 700 m.

§ 40.

Det er forbudt Aerodyner at udføre Kunstflyvning i nærmere Afstand end 4000 m fra det nærmeste Punkt paa en Flyveplads, medmindre de paagældende Aerodyner flyver i over 2000 m's Højde.

§ 41.

Naar en Aerodyn er i Færd med at lande med radioelektrisk Hjælp, skal andre Aerodyner for at undgaa Sammen-

stød manøvrere i Overensstemmelse med de lokale Forskrifter, som maatte være givet eller, hvis saadanne Forskrifter ikke er fastsat, flyve saa lavt som muligt under Skyerne.

§ 42.

Det er forbudt at opsætte Standballoner eller Drager i Nærheden af en Flyveplads, medmindre særlig Tilladelse fra Luftfartsmyndighederne foreligger.

C. Regler for Start og Landing.

§ 43.

Udførelse af Sving umiddelbart før Landing og efter Start skal ske tilvenstre (mod Uret) og maa kun foretages udenfor Landingsarealet, der stedse skal haves paa venstre Haand.

§ 44.

a) Enhver Start og Landing skal udføres mod Vinden, medmindre Naturforholdene paa Flyvepladsen forhindrer dette. Hvis der findes et Landings-T, som nævnt i § 15 a 2 eller er udstillet en Lysrække, som nævnt i § 16 II d, skal Start og Landing finde Sted i den Retning, som T'et eller Lysrækken angiver (d. v. s. langs T'ets Stamme imod Overliggeren eller fra de grønne Lys mod de røde Lys).

b) Forud for Landing skal gaa en retlinet Glidning, der begynder mindst 300 m fra Landingsarealets læ Begrænsning.

c) Enhver Aarodyn, der lander paa en Flyveplads, skal holde enhver anden Aerodyn, der allerede er landet, eller er i Færd med at lande, eller som er under Start eller umiddelbart foran Start, klar paa sin venstre Side.

d) Enhver Aerodyn, der starter fra en Flyveplads, skal holde enhver anden Aerodyn, som allerede er under Start, klar paa sin venstre Side.

e) Under Iagttagelse af Reglerne i denne Paragraf skal en-

hver Aerodyn ved Start og Landing holde et rimeligt Omraade af Landingsarealet frit paa sin højre Side til Landing eller Start for andre Aerodyner.

f) Samtidig Start eller Landing af to eller flere Aerodyner er forbudt, medmindre særlig Tilladelse foreligger.

g) To eller flere Aerodyner, der ifølge forudgaaende Tilladelse starter eller lander samtidigt, skal ved Forstaaelsen af nærværende Paragrafs Bestemmelser betragtes som en enkelt Aerodyn.

§ 45.

Undtagelsesvis kan Landingsarealet paa visse Flyvepladser betragtes som delt i to omtrent ligestore Zoner af et lodret Plan i Start- og Landingsretningen, saaledes som denne er defineret i § 44 a ovenfor.

En Iagttager, der befinder sig i dette Plan og ser i Start- og Landingsretningen, har paa sin højre Side den Zone, der er bestemt for Landing, og paa sin venstre Side den Zone, der er bestemt for Start. At denne særlige Ordning er i Kraft, tilkendegives ved det i nærværende Reglements § 15 b omtalte Signal.

Enhver Aerodyn, der foretager Landing paa en saadan Flyveplads, skal gøre dette i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 44 a og b saa langt tilvenstre som muligt i den for Landing forbeholdte Zone, men holde enhver anden Aerodyn, som allerede er landet eller er under Landing, klar paa sin venstre Side.

Enhver Aerodyn, som starter fra en saadan Flyveplads, skal gøre dette i Overensstemmelse med Reglerne i § 44 a ovenfor og saa langt tilvenstre som muligt i den herfor bestemte Zone, men holde tidligere startende Aerodyner klar paa sin venstre Side.

§ 46.

Paa Landflyvepladser med Flyveledelse maa Aerodyner, som er kørt ud til Start, ikke starte, før de har opnaaet Tilladelse dertil ved det Signal, der er foreskrevet i § 18 a 2, eller § 18 b 2.

D. Regler for Kørsel.

§ 47.

a) Landflyvepladser:
Enhver Aerodyn, der kører paa Landingsarealet, skal normalt udføre dette i Landingsretningen. Afvigelse herfra, der foretages for at forkorte Kørslen til Startstedet eller til Begrænsningen, kan ske paa Betingelse af, at enhver Drejning under denne Kørsel udføres til venstre, og at Aerodyner, som starter eller lander, gives fri Bane, og at de almindelige Regler for Lufttrafik, §§ 27 til 31, overholdes.

b) Søflyvepladser:
Reglerne for Landflyvepladser i ovenstaaende Stykke finder ligeledes Anvendelse paa Søflyvepladser, dog med Forbehold af Bestemmelserne i nærværende Reglements § 49.

§ 48.

Paa Flyvepladser med Flyveledelse maa ingen Aerodyn køre ud paa Landingsarealet, før den har faaet Tilladelse hertil ved det Signal, der er foreskrevet i § 18 a (1) eller § 18 b (1). Kørslen udføres under Overholdelse af de i § 47 omtalte Regler.

Kapitel VI.

Regler for Luftfartøjer paa Vandet.

§ 49.

Ethvert Luftfartøj, der ved egen Kraft manøvrerer paa Vandet, skal herunder iagttage de Regler, der er fastsat til Undgaaelse af Sammenstød paa Søen, og skal ved Forstaaelsen af disse Regler betragtes som værende et Dampskib.

Det bør dog herved erindres:

a) at Dampskibe i snævre Farvande ikke altid kan manøvrere saaledes, at de kan undgaa Sammenstød med Luftfartøjer, og

b) at Luftfartøjet kun skal føre de Lanterner, der findes angivet i nærværende Reglements Kapitel I, og ikke de, der

i Reglementer til Undgaaelse af Sammenstød paa Søen foreskrives for Dampskibe; det skal kun anvende de Lydsignaler, som nysnævnte Reglementer foreskriver, i de Tilfælde, der omhandles i nærværende Reglements §§ 12 og 17 II d, og det skal ikke antages at høre saadanne Signaler.

Endvidere skal ethvert Luftfartøj under Flyvning eller Manøvrer nær Vandets Overflade saa vidt muligt holde sig i sikker Afstand fra alle Skibe og undgaa at forstyrre disses Navigering.

Kapitel VII.

Forskellige Bestemmelser.

§ 50.

Det er forbudt at udkaste anden Ballast fra Luftfartøjer i Luften end fint Sand og Vand.

§ 51.

Enhver Fører af et Luftfartøj skal inden Starten skaffe sig de sidste Vejroplysninger, der er holdt til hans Disposition paa Flyvepladsen, og som vedrører baade de meteorologiske Forhold, der kan forudses langs de Ruter, han kan ventes at passere, og de sidste Oplysninger, der foreligger om Vejrforholdene paa disse Ruter.

Den meteorologiske Oversigt, der gives Førere af Luftfartøjer før Starten, skal tillade dem at udnytte og forstaa de meteorologiske Meldinger, der eventuelt tilsendes dem under Flyvningen.

De Oplysninger og Vejrforudsigelser, som er til Disposition for Førere af Luftfartøjer, før de forlader Flyvepladsen, kan ikke paaregnes oversendt til dem under Flyvningen.

§ 52.

Der skal under Overholdelse af Reglerne i Kapitel III, IV og V tages tilbørligt Hensyn til Farer ved Navigationen og for Sammenstød og alle andre særlige Omstændigheder, som kan gøre en Afvigelse fra disse Regler nødvendig for at undgaa en overhængende Fare.

§ 53.

Ingen af dette Reglements Regler skal kunne paaberaabes for at befri noget Luftfartøj, dets Ejer, Fører eller Besætning fra Følgerne af nogen som helst Forsømmelse med Hensyn til Brug af Lanterner eller Signaler eller af nogen som helst Forsømmelse med Hensyn til at holde godt Udkig eller med Hensyn til at iagttage enhver Forsigtighedsregel, som Skik og Brug i Luften under normale Forhold eller Omstændigheder i særligt Tilfælde kræver.

§ 54.

Ingen af ovennævnte Regler skal ej heller kunne paaberaabes til Undskyldning for Overtrædelse af særlige Regler, udstedte og offentliggjorte paa rette Maade angaaende Luftfartøjers Navigering i Nærheden af Landingspladser eller andre Steder. Det paahviler alle Ejere, Førere og Besætninger i Luftfartøjer at overholde saadanne Regler, forudsat at dette ikke kræver særligt Udstyr med Hensyn til Lanterner eller Signaler udover det, der foreskrives i nærværende Reglements Kapitel I og II.

§ 55.

Naar et Luftfartøj fra en kontraherende Stat befinder sig indenfor en ikke-kontraherende Stats Territorium, skal nærværende Reglements Bestemmelser kun gælde for det, for saa vidt som de ikke strider mod den ikke-kontraherende Stats Love.

2.

Direktiv

vedrørende

Flyvning i Søværnet.

Under al Flyvning skal Hensynet til Besætningens Sikkerhed og til Materiellets Bevarelse i efter Omstændighederne videst muligt Omfang tages i Betragtning, og det paalægges Flyverne (de kommandohavende) at drage Omsorg for, at deres Flyvning er til saa ringe Gêne for Trediemand, som det er muligt. Som Vejledning i saa Henseende tjener de til enhver Tid for Luftfart (Søfart) gældende Efterretninger, Anordninger og Love, idet Afvigelser kun maa finde Sted, naar militære Grunde gør saadanne nødvendige.

Alsing Andersen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 14de Juli 1939.

Kundgørelse for Søværnet.

1.

Bekendtgørelse

(af 14de Juni 1939)

angaaende

Bemanding af Redningsbaade m. v. i visse Passagerskibe.

(Ministeriet for Handel, Industri og Søfart).

I Medfør af § 13 i Lov om Tilsyn med Skibe af 29. Marts 1920 med senere Ændringer fastsættes herved følgende:

§ 1.

I Passagerskibe, der anvendes i international Fart, skal der for hver Baad eller Redningsflaade mindst være et Antal Baadroere med Bevis som saadan i Overensstemmelse med nedenstaaende Skala:

Antal Personer, som Baaden eller Flaaden er godkendt til at optage:	Antal Baadroere:
Under 41 Personer	2
Fra 41 til 61 Personer	3
— 62 - 85 —	4
Over 85 Personer	5

»Ved international Fart« forstaas Fart fra dansk Havn til udenlandsk Havn eller omvendt eller mellem to udenlandske Havne. Fart paa Grønland anses som international Fart.

§ 2.

Den, som ønsker at erhverve Bevis som Baadroer, skal overfor en Person, der er bemyndiget til at udfærdige saadant Bevis, jfr. § 4, godtgøre, at han er øvet i alt Arbejde vedrørende Udsætning af Redningsbaade og i Brugen af Aarer, og at han besidder Kendskab til den praktiske Manøvrering af selve Baadene, og desuden at han er i Stand til at forstaa og besvare de vedrørende Redningsbaadstjenesten givne Ordrer.

Han skal endvidere være fyldt 17 Aar og have forrettet Tjeneste til Søs i mindst 12 Maaneder.

§ 3.

De i § 2 indeholdte Betingelser skal uden videre anses at være opfyldte af

a) enhver, der har erhvervet Bevis som Styrmand eller Skibsfører,
b) enhver, der har forrettet Tjeneste som Maskinist i mindst 4 Aar i søgaaende Skib,
c) enhver, der i mindst 12 Maaneder har forrettet Tjeneste som Baadsmand eller Matros i søgaaende dansk Skib eller har forrettet Tjeneste i tilsvarende Stilling i udenlandsk Skib, og
d) nuværende og forhenværende Dæksbefalingsmænd og faste Matroser i Marinen.

§ 4.

Bevis som Baadroer kan udstedes af de under Statens Skibstilsyn ansatte søkyndige Skibsinspektører og Skibssynsmænd samt af andre søkyndige Personer, der af Handelsministeriet har erholdt Bemyndigelse i saa Henseende. Beviser til de i § 3 omhandlede Personer kan endvidere udstedes af en Mønstringsbestyrer.

§ 5.

Beviserne, der udfærdiges i Overensstemmelse med den i vedføjede Bilag angivne Formular, udstedes uden Afgift.

§ 6.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Juli 1939.

Samtidig med denne Bekendtgørelses Ikrafttræden ophæves Bekendtgørelse Nr. 286 af 10. November 1932 angaaende Bevis som Baadroer og § 6 i Bekendtgørelse Nr. 5 af 6. Januar 1933 angaaende Bemanding af danske Skibe med Henblik paa Sikkerheden for Menneskeliv paa Søen.

Beviser, der er udstedt i Medfør af fornævnte Bekendtgørelse Nr. 286 af 10. November 1932, bevarer deres Gyldighed ogsaa efter nærværende Bekendtgørelses Ikrafttræden, ligesom de i Medfør af samme Bekendtgørelses § 3 meddelte Bemyndigelser til at udstede saadanne Beviser indtil videre forbliver i Kraft.

Bilag.

Undertegnede, der af Handelsministeriet er bemyndiget til at udfærdige Bevis som Baadroer, erklærer herved, at

.....
(Fulde Navn)

der er født i ..... den ....., paa fyldestgørende Maade for mig har godtgjort at opfylde de i Handelsministeriets Bekendtgørelse af 14. Juni 1939 $\frac{\S\ 2}{\S\ 3}$ fastsatte Betingelser.

I Henhold til den nævnte Bekendtgørelse meddeles der ham herved

Bevis som Baadroer.

..... den .....
(Sted) (Dato)

.....
(Underskrift)

.....
(Stilling)

6. Statsministeriet har under 28de Juni 1939 tilskrevet Marineministeriet saaledes som nedenfor angivet, jfr. iøvrigt Kdg. for Søværnet B. 23—1933, Pkt. 2, B. 5—1935, Pkt. 2, B. 3—1936, Pkt. 6, og B. 9—1936, Pkt. 8:

»Paa given Foranledning skal man herved erindre om og indskærpe Statsministeriets Cirkulærer til samtlige Statsmyndigheder og kommunale Myndigheder af 7de Juni 1933 og 28de Februar 1935 angaaende Betaling af overenskomstmæssige Lønninger ved alle Arbejder, der udføres for Statens eller Kommunens Regning eller med Tilskud fra Stat eller Kommune«.

Alsing Andersen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 25de August 1939.

Kundgørelse for Søværnet.

Bekendtgørelse

(af 24de Juni 1939)

af

Borgerlig Straffelov

(af 15de April 1930)

med senere Ændringer og Tilføjelser.

(Justitsministeriet).

I Medfør af den Bemyndigelse, der er givet Justitsministeren ved § 2 i Lov Nr. 87 af 15de Marts 1939 om Ændringer i og Tilføjelser til Borgerlig Straffelov af 15de April 1930, bekendtgøres herved sidstnævnte Lov med de Ændringer og Tilføjelser, som er en Følge af Lovene Nr. 161 og Nr. 162 af 18de Maj 1937 og Lovene Nr. 87 og Nr. 88 af 15de Marts 1939, som

Borgerlig Straffelov.

Almindelig Del.

1ste Kapitel.

Indledende Bestemmelser.

§ 1.

Straf kan kun paalægges for et Forhold, hvis Strafbarhed er hjemlet ved Lov, eller som ganske maa ligestilles med

et saadant. Med Hensyn til de i Kapitlerne 8 og 9 nævnte Retsfølger gælder en tilsvarende Regel.

§ 2.

Denne Lovs Kapitler 1—11 finder, for saa vidt ikke andet er bestemt, Anvendelse paa alle borgerlige strafbare Forhold.

2det Kapitel.

Almindelige Betingelser for strafferetlige Bestemmelsers Anvendelse.

§ 3.

Stk. 1. Er den ved en Handlings Paakendelse gældende Straffelovgivning forskellig fra den, der gjaldt ved Handlingens Foretagelse, afgøres Spørgsmaalet om Strafbarhed og Straf efter den senere Lov, dog at Afgørelsen ikke derved maa blive strengere end efter den ældre Lov. Beror Ophøret af Lovens Gyldighed paa ydre, Strafskylden uvedkommende Forhold, bliver Handlingen at bedømme efter den ældre Lov.

Stk. 2. Bortfalder udenfor sidstnævnte Tilfælde ved Lov en Handlings Strafbarhed, bortfalder ogsaa den for saadan Handling idømte, men ikke fuldbyrdede Straf. Den dømte kan forlange, at Spørgsmaalet om Straffens Bortfald ved Paatalemyndighedens Foranstaltning indbringes for den Ret, der har paakendt Sagen i 1ste Instans. Afgørelsen træffes ved Kendelse.

§ 4.

Stk. 1. Hvorvidt den strafbare Handling skal medføre Retsfølger af saadan Art som i §§ 30, 56—61, 70—77 og 79 nævnt, afgøres efter den ved Handlingens Paakendelse gældende Lovgivning.

Stk. 2. Andre Retsfølger af Handlingen indtræder, for saa vidt intet modsat er bestemt, kun, naar dette var hjemlet ogsaa ved den ved Handlingens Foretagelse gældende Lovgivning.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 3, Stk. 2, finder tilsvarende Anven-

delse paa andre Retsfølger af Handlingen end Straf, hvis deres Indtræden var betinget af Handlingens Strafbarhed.

§ 5.

Hvor forhøjet Straf eller andre Retsfølger er foreskrevet i Gentagelsestilfælde, kommer Afgørelser, der er truffet i Henhold til tidligere Ret, i Betragtning efter deres Indhold lige med Afgørelser efter den Lov, i Henhold til hvilken den foreliggende Handling bedømmes.

§ 6.

Stk. 1. Under dansk Straffemyndighed hører Handlinger, som foretages

1) i den danske Stat,
2) paa dansk Fartøj, som befinder sig udenfor nogen Stats folkeretlig anerkendte Omraade,
3) paa dansk Fartøj, som befinder sig paa fremmed folkeretlig anerkendt Omraade, af Personer, der hører til Fartøjet eller som rejsende følger med dette.

Stk. 2. Justitsministeren bestemmer, i hvilket Omfang Handlinger, som paa dansk Omraade foretages om Bord i fremmed Fartøj af og imod nogen, der hører til eller som rejsende følger med dette, skal paatales.

§ 7.

Under dansk Straffemyndighed hører fremdeles Handlinger, som en Person, der har dansk Indfødsret eller er bosat i den danske Stat, har foretaget udenfor denne,

1) for saa vidt Handlingen er foretaget udenfor folkeretlig anerkendt Statsomraade, hvis Handlinger af den paagældende Art kan medføre højere Straf end Hæfte.
2) for saa vidt Handlingen er foretaget indenfor saadant Omraade, hvis den er strafbar ogsaa efter den dèr gældende Lovgivning.

§ 8.

Stk. 1. Under dansk Straffemyndighed hører endvidere Handlinger, foretagne udenfor den danske Stat, uden Hensyn til, hvor Gerningsmanden hører hjemme,

1) naar Handlingen krænker den danske Stats Selvstændighed, Sikkerhed, Forfatning eller offentlige Myndigheder, en Embedspligt mod Staten eller saadanne Interesser, hvis Retsbeskyttelse i den danske Stat forudsætter en særlig Tilknytning til denne,
2) naar Handlingen krænker en Forpligtelse, som det ifølge Lov paahviler Gerningsmanden at iagttage i Udlandet, eller en ham overfor dansk Fartøj paahvilende Tjenestepligt,
3) naar en udenfor folkeretlig anerkendt Statsomraade foretagen Handling krænker nogen, der har dansk Indfødsret eller er bosat i den danske Stat, og Handlinger af den paagældende Art kan medføre højere Straf end Hæfte.

Stk. 2. I det under Nr. 3 nævnte Tilfælde afgør Rigsadvokaten, om Paatale skal finde Sted.

§ 9.

I de Tilfælde, i hvilke en Handlings Strafbarhed afhænger af eller paavirkes af en indtraadt eller tilsigtet Følge, betragtes Handlingen tillige som foretaget dèr, hvor Virkningen er indtraadt eller tilsigtet at skulle indtræde.

§ 10.

Stk. 1. Naar i Medfør af foranstaaende Regler Paatale sker her i Landet, skal Afgørelsen saavel om Straf som om andre Retsfølger af Handlingen ske efter dansk Lovgivning.

Stk. 2. I de i § 7 nævnte Tilfælde kan der, hvis Handlingen er begaaet indenfor fremmed folkeretlig anerkendt Omraade, dog ikke idømmes strengere Straf end hjemlet ved Gerningsstedets Lovgivning.

Stk. 3. Paatale her i Landet er udelukket i de i § 7 nævnte Tilfælde, naar Gerningsmanden i den Stat, hvor Handlingen er

begaaet, er endeligt frifundet, eller naar den ham dèr idømte Straf er fuldbyrdet eller i Henhold til denne Stats Lovgivning bortfaldet.

Stk. 4. Har i øvrigt nogen, der her i Landet skal dømmes for en Handling, allerede andetsteds udstaaet Straf for denne, skal dette komme i Betragtning, saaledes at Straffen i tilsvarende Grad nedsættes eller bortfalder.

§ 11.

Er en Person, der har dansk Indfødsret eller er bosat i den danske Stat, i fremmed Stat straffet for en Handling, der efter dansk Ret vilde kunne medføre Frakendelse eller Fortabelse af Kald eller Erhverv eller anden Rettighed, kan Frakendelse heraf ske under en offentlig efter Rigsadvokatens Paabud anlagt Sag.

§ 12.

Anvendelsen af Reglerne i §§ 6—8 begrænses ved de i Folkeretten anerkendte Undtagelser.

3die Kapitel.

Strafbarhedsbetingelser.

§ 13.

Stk. 1. Handlinger foretagne i Nødværge er straffri, for saa vidt de har været nødvendige for at modstaa eller afværge et paabegyndt eller overhængende uretmæssigt Angreb og ikke aabenbart gaar ud over, hvad der under Hensyn til Angrebets Farlighed, Angriberens Person og det angrebne Retsgodes Betydning er forsvarligt.

Stk. 2. Overskrider nogen Grænserne for lovligt Nødværge, bliver han dog straffri, hvis Overskridelsen er rimeligt begrundet i den ved Angrebet fremkaldte Skræk eller Ophidselse.

Stk. 3. Tilsvarende Regler finder Anvendelse paa Handlinger, som er nødvendige for paa retmæssig Maade at skaffe lov-

lige Paabud adlydt, iværksætte en lovlig Paagribelse eller hindre en Fanges eller tvangsanbragt Persons Rømning.

§ 14.

En Handling, der ellers vilde være strafbar, straffes ikke, naar den var nødvendig til Afværgelse af truende Skade paa Person eller Gods, og Lovovertrædelsen maatte anses for at være af forholdsvis underordnet Betydning.

§ 15.

Handlinger foretagne af Børn under 15 Aar straffes ikke.

§ 16.

Straffri er Handlinger foretagne af Personer, der er utilregnelige paa Grund af Sindssygdom eller Tilstande, der maa ligestilles dermed, eller Aandssvaghed i højere Grad.

§ 17.

Stk. 1. Befandt Gerningsmanden sig ved den strafbare Handlings Foretagelse i en ved mangelfuld Udvikling, Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjælsevnerne, herunder seksuel Abnormitet, betinget varigere Tilstand, der dog ikke er af den i § 16 angivne Beskaffenhed, afgør Retten efter indhentet Lægeerklæring og samtlige iøvrigt foreliggende Omstændigheder, om han kan anses egnet til Paavirkning gennem Straf.

Stk. 2. Finder Retten, at tiltalte er egnet til Paavirkning gennem Straf, kan den bestemme, at Frihedsstraf skal udstaas i en for saadanne Personer indrettet Anstalt eller Anstaltsafdeling. Fængselsnævnet kan forandre den trufne Afgørelse om, hvor Frihedsstraffen skal udstaas, saafremt dette skønnes formaalstjenligt. Skønnes det under Straffens Udstaaelse, at en Fortsættelse af denne vil være unyttig eller vil medføre Fare for alvorlig Forværrelse af den domtes Tilstand, bliver Sagen efter Begæring af Direktøren for Fængselsvæsenet paa ny at indbringe for den Ret, som i sidste Instans har paakendt Sagen. Denne afgør efter indhentet Lægeerklæring

ved Kendelse, om Straffuldbyrdelsen skal fortsættes eller afbrydes.

Stk. 3. Dersom nogen, som i Anledning af en begaaet Forbrydelse i Medfør af § 70, jfr. nærværende Paragrafs Stk. 1, underkastes Sikkerhedsforanstaltninger, yderligere har begaaet en anden Forbrydelse, og han skønnes egnet til Paavirkning gennem Straf for Forbrydelser af denne Art, kan Retten, hvis den sidstnævnte Forbrydelse er af underordnet Betydning i Forhold til den Forbrydelse, for hvilken Sikkerhedsforanstaltninger anvendes, bestemme, at Straffen bortfalder.

§ 18.

Beruselse udelukker ikke Anvendelse af Straf, medmindre Gerningsmanden har handlet uden Bevidsthed.

§ 19.

Uagtsomhed straffes ved de i denne Lov omhandlede Lovovertrædelser kun, naar det er særlig hjemlet. Paa andre Lovovertrædelser er de paagældende Straffebud anvendelige, ogsaa naar Lovovertrædelsen er begaaet af Uagtsomhed, medmindre det modsatte har særlig Hjemmel.

§ 20.

Hvor Straf eller forhøjet Straf betinges af, at en forsætlig Lovovertrædelse har en bestemt uforsætlig Følge, indtræder denne Straf dog kun, naar saadan Følge kan tilregnes Gerningsmanden som uagtsom, eller han har undladt efter Evne at afværge den, efter at han er blevet opmærksom paa Faren.

4de Kapitel.

Forsøg og Medvirken.

§ 21.

Stk. 1. Handlinger, som sigter til at fremme eller bevirke Udførelsen af en Forbrydelse, straffes, naar denne ikke fuldbyrdes, som Forsøg.

Stk. 2. Den for Lovovertrædelsen foreskrevne Straf kan ved Forsøg nedsættes, navnlig naar Forsøget vidner om ringe Styrke eller Fasthed i det forbryderske Forsæt.

Stk. 3. For saa vidt ikke andet er bestemt, straffes Forsøg kun, naar der for Lovovertrædelsen er foreskrevet højere Straf end Hæfte.

§ 22.

Forsøg straffes ikke, naar Gerningsmanden frivillig og ikke paa Grund af tilfældige Hindringer for Gerningens Udførelse eller for Opnaaelsen af det ved denne tilsigtede Øjemed afstaar fra Iværksættelsen eller hindrer Fuldbyrdelsen eller foretager Handlinger, som vilde have hindret Fuldbyrdelsen, hvis denne ikke, ham uafvidende, var mislykkedes eller ad anden Vej var afværget.

§ 23.

Stk. 1. Den for en Lovovertrædelse givne Straffebestemmelse omfatter alle, der ved Tilskyndelse, Raad eller Daad har medvirket til Gerningen. Straffen kan nedsættes for den, der kun har villet yde en mindre væsentlig Bistand eller styrke et allerede fattet Forsæt, samt naar Forbrydelsen ikke er fuldbyrdet, eller en tilsigtet Medvirken er mislykkedes.

Stk. 2. Straffen kan ligeledes nedsættes for den, der medvirker til Krænkelse af et særligt Pligtforhold, men selv staar udenfor dette.

Stk. 3. For saa vidt ikke andet er bestemt, kan Straf for Medvirken ved Lovovertrædelser, der ikke straffes med højere Straf end Hæfte, bortfalde, naar den medvirkende kun har villet yde en mindre væsentlig Bistand eller styrke et allerede fattet Forsæt, samt naar hans Medvirken skyldes Uagtsomhed.

§ 24.

Den medvirkende straffes ikke, hvis han under de i § 22 angivne Betingelser hindrer Fuldbyrdelsen eller foretager Handlinger, som ville have hindret Fuldbyrdelsen, hvis denne ikke, ham uafvidende, var mislykkedes eller ad anden Vej var afværget.

5te Kapitel.

Paatalen.

§ 25.

Strafbare Handlinger er offentlig Paatale undergivet, for saa vidt ikke andet er bestemt.

§ 26.

Stk. 1. Privat Paatale eller Begæring om offentlig Paatale sker ved den forurettede. Er denne umyndig, finder Reglerne i Retsplejelovens § 257 Anvendelse.

Stk. 2. Naar den forurettede er død, eller naar en mod en afdød rettet Handling er strafbar, tilkommer Retten til privat Paatale eller til at begære offentlig Paatale den afdødes Ægtefælle, Forældre, Børn eller Søskende.

§ 27.

Begæring om offentlig Paatale, der udelukker nogen medskyldig fra Forfølgningen, tages ikke til Følge, medmindre Paatalemyndigheden billiger Udelukkelsen. Angaar den kun nogle af de skyldige uden at udelukke mulige medskyldige, kan Paatalemyndigheden udstrække Forfølgningen til disse, medmindre den berettigede paa Forespørgsel modsætter sig dette.

§ 28.

Frafalder den, af hvis Begæring offentlig Paatale er betinget, sin Begæring, inden Dom er afsagt eller Nævningers Erklæring afgivet, standses Forfølgningen, medmindre Paatalemyndigheden skønner, at almene Hensyn kræver dens Fortsættelse.

§ 29.

Stk. 1. Adgang til privat Paatale og til at begære offentlig Paatale bortfalder, naar Paatale ikke er sket eller Begæring fremsat inden 3 Maaneder, efter at den berettigede er kommet til Kundskab om Gerningsmanden. Er der mere end een skyldig, regnes Fristen særskilt for hver af dem. Dersom Fristen for at begære offentlig Paatale er oversiddet, for saa vidt

angaar en af de skyldige, men ikke i Forhold til de øvrige, beror det dog paa Paatalemyndigheden, om en Begæring om Paatale mod disse skal tages til Følge. Endvidere bortfalder Adgangen til at rejse privat Paatale eller begære offentlig Paatale, naar 3 Maaneder er forløbet efter den forurettedes Død.

Stk. 2. Fører en privat paatalt Sag ikke til Afgørelse af Straffepaastanden, løber Fristen videre, saaledes at den Tid, i hvilken Forfølgning har fundet Sted, ikke medregnes.

§ 30.

Stk. 1. For Lovovertrædelser, begaaede af Personer mellem 15 og 18 Aar, kan Paatalemyndigheden bestemme, at Paatale bortfalder paa Betingelse af, at den paagældende undergives Børneforsorg eller undtagelsesvis i et nærmere angivet Tidsrum, der kan strække sig til det fyldte 21de Aar, undergives anden betryggende Forsorg. Forinden Afgørelse om Vilkaarene for Tiltalefrafald træffes, indhentes i Regelen vedkommende Børneværns Erklæring.

Stk. 2. Sagen kan genoptages, dersom den paagældende, medens han er undergivet ovennævnte Forsorg, gør sig skyldig i ny Forbrydelse eller begaar væsentlig Overtrædelse af de ham meddelte Forskrifter.

6te Kapitel.

Straffene.

§ 31.

De almindelige Straffe er Fængsel, Hæfte og Bøde.

§ 32.

Naar Frihedsstraf idømmes for kortere Tid end 3 Maaneder, fastsættes den i Dage, ellers i Maaneder og Aar.

§ 33.

Fængsel idømmes paa Livstid eller paa Tid, ikke under 30 Dage og ikke over 16 Aar.

§ 34.

Stk. 1. Det bestemmes ved kgl. Anordning, i hvilket Omfang Fængsel skal fuldbyrdes i Enrum eller i Fællesskab, dog at kortere Fængselsstraffe som Regel skal fuldbyrdes i Enrum, længere Fængselsstraffe i Fællesskab.

Stk. 2. Selv om Straffen i øvrigt fuldbyrdes i Fællesskab, kan Fangen dog holdes i Enrum i den første Del af Straffetiden og ved Straffetidens Slutning.

Stk. 3. Fuldbyrdes Straffen i Enrum, holdes Fangen afsondret saavel om Dagen som om Natten. Dog kan der ved Gudstjeneste, Undervisning, Foredrag, Legemsøvelser og under Gaardtur foretages saadanne Afvigelser fra Afsondringen, som paa Grund af Fangens Alder eller Helbredstilstand eller af andre Grunde anses for ønskelige. Endvidere kan der, hvor det findes paakrævet, for enkelte Fangers Vedkommende ogsaa i anden Henseende afviges fra Afsondringen.

Stk. 4. Fuldbyrdes Straffen i Fællesskab, holdes Fangen dog, bortset fra Ophold udenfor Anstaltens Omraade, afsondret om Natten, for saa vidt hans Helbred ikke er til Hinder derfor, og han kan holdes afsondret under Gudstjeneste, Undervisning, Forberedelse dertil og Gaardtur samt i Fritid og Spisetid.

§ 35.

Stk. 1. Fangerne er pligtige at udføre det Arbejde, der paalægges dem i Overensstemmelse med den kgl. Anordning, som derom udfærdiges. Ved denne fastsættes tillige de nærmere Regler om Arbejdspenge til Fangerne. Arbejdspengene kan anvendes som Erstatning for Skade eller Udgifter, som Fangen under Fængselsopholdet bliver ansvarlig for.

Stk. 2. Friluftsarbejde udenfor Anstaltens Omraade kan finde Sted under Anstaltens Ledelse og Tilsyn.

§ 36.

Fangerne forplejes efter et af Justitsministeren udfærdiget Reglement. De maa ikke til Forplejning eller i øvrigt forskaffe sig eller modtage andet end, hvad Anordninger og Reglementer hjemler.

§ 37.

Stk. 1. Fanger, som er svækkede af Drikfældighed, kan, naar det paa Grund af deres Tilstand maa antages, at Straffen ikke vil have den tilsigtede Virkning paa dem, efter Indstilling af Anstaltens Styrelse af Fængselsnævnet midlertidig eller for Resten af deres Straffetid overflyttes til Arbejdshus (§ 64).

Stk. 2. Fanger, hvis Straffetid udgør 8 Aar eller derover, kan, naar Halvdelen af Straffetiden, dog mindst 5 Aar, er forløbet, efter Indstilling fra Anstaltens Styrelse af Fængselsnævnet overflyttes til Forvaringsanstalt (§ 67) for Resten af deres Straffetid. For Livstidsfangers Vedkommende kan saadan Overflytning finde Sted efter 16 Aars Forløb.

§ 38.

Stk. 1. Naar to Trediedele af Straffetiden, dog mindst 9 Maaneder, er udstaaet, afgør Justitsministeren efter Indstilling fra Anstaltens Styrelse, om Fangen skal løslades paa Prøve.

Stk. 2. Løsladelsen forudsætter, at Fangens Forhold ikke gør den utilraadelig, somt at passende Arbejde for den løsladte eller hans Anbringelse og Underhold paa anden hensigtsmæssig Maade er sikret, og at han erklærer at ville underkaste sig de til Løsladelsen knyttede Vilkaar.

Stk. 3. Ved Løsladelsen sættes paagældende regelmæssig under Tilsyn gennem en i saadant Øjemed virkende Institution eller af en dertil egnet og villig Person, og til Løsladelsen knyttes det Vilkaar, at han fører et straffrit og ordentligt Liv samt overholder de ham af den tilsynsførende givne Paalæg, ligesom der kan tilføjes yderligere Vilkaar.

§ 39.

Stk. 1. Ved Løsladelse paa Prøve modtager Fangen et Pas, der indeholder de for Løsladelsen gældende Vilkaar og en Tilkendegivelse om, at han, hvis disse ikke overholdes, vil blive genindsat til Udstaaelse af den ved Løsladelsen tilbagestaaende Straffetid.

Stk. 2. Justitsministeren afgør, om Genindsættelse skal finde

Sted. Finder Genindsættelse Sted, fuldbyrdes den tilbagestaaende Del af Straffen som en ny Straf, der, hvis der efter Løsladelsen maatte være blevet idømt ham en Straf af samme Art, sammenlægges med denne. Er den senere idømte Straf Hæfte, omsætter den straffuldbyrdende Myndighed denne Straf til Fængsel efter det i § 90 angivne Forhold.

§ 40.

Stk. 1. Prøvetiden varer, indtil den tilbagestaaende Straffetid er udløbet, dog mindst 2 Aar.

Stk. 2. Hvis Bestemmelse om Genindsættelse ikke er truffet ved Prøvetidens Udløb, anses Straffen for udstaaet paa dette Tidspunkt.

§ 41.

Stk. 1. Naar en Person mellem 15 og 21 Aar gør sig skyldig til Straf af Fængsel for en Forbrydelse, der maa anses som Udslag af forbryderiske Tilbøjeligheder eller af Hang til Lediggang eller til at søge slet Selskab, bliver han at dømme til Straf af Ungdomsfængsel, saafremt Retten finder, at varige opdragende og uddannende Foranstaltninger vil være formaalstjenlige.

Stk. 2. Saadan Straf udstaas i en særlig dertil bestemt Anstalt eller for Kvinders Vedkommende Anstaltafdeling, der tilhører Staten eller dog staar under dens Styre.

§ 42.

Stk. 1. Den til Ungdomsfængsel dømte kan holdes tilbage i dette i indtil 3 Aar, jfr. dog Stk. 4.

Stk. 2. Naar 1 Aar er forløbet efter Indsættelsen, afgør Fængselsnævnet efter Indstilling fra Fængselets Styrelse, om Fangen skal løslades. Beslutter Fængselsnævnet Straffens Fortsættelse, optages Spørgsmaalet paa ny ved Udgangen af det følgende Aar.

Stk. 3. Naar Fangen løslades, forbliver han i et af Fængselsnævnet fastsat Tidsrum under et i Overensstemmelse med § 38, Stk. 3, af Fængselsnævnet anordnet Tilsyn og er i den

Tid underkastet de ham i Medfør af nævnte Bestemmelse paalagte Vilkaar.

Stk. 4. Overtræder den løsladte de foreskrevne Vilkaar, afgør Fængselsnævnet, om han skal genindsættes. En genindsat Person kan efter Fængselsnævnets Bestemmelse holdes tilbage i Ungdomsfængsel indtil 1 Aar udover den i Stk. 1 foreskrevne Straffetid.

Stk. 5. Den i Stk. 3 nævnte Tilsynstid kan ikke strække sig udover 4 Aar fra den første Indsættelse i Ungdomsfængsel. Dog kan den, naar efter Genindsættelse fornyet Løsladelse finder Sted, udstrækkes til 1 Aar fra denne.

Stk. 6. Bestemmelsen i § 40, Stk. 2, finder tilsvarende Anvendelse.

§ 43.

Stk. 1. Det bestemmes ved kgl. Anordning, i hvilket Omfang Ungdomsfængsel skal fuldbyrdes i Enrum eller i Fællesskab.

Stk. 2. Ved Fuldbyrdelsen lægges særlig Vægt paa Fangens aandelige og legemlige Udvikling gennem Undervisning, Legemsøvelser og Udførelse af Friluftsarbejde samt paa hans Uddannelse til et Erhverv, hvorved han efter Løsladelsen kan ernære sig.

Stk. 3. Findes en Fange at have en daarlig Indflydelse paa de andre Fanger eller i øvrigt at være uegnet til Behandling sammen med disse, kan han overføres til en fra det øvrige Ungdomsfængsel adskilt Fængselsafdeling.

§ 44.

Stk. 1. Hæfte idømmes, hvor ikke andet er bestemt, fra 7 Dage til 2 Aar. Straffen udstaas i Enrum med de Undtagelser og Lempelser, som Hensynet til Fangens Alder eller Helbredstilstand maatte kræve. Naar Hæfte i Medfør af § 90 idømmes i længere Tid end 2 Aar, kan Justitsministeren dog bestemme, at Straffen helt eller delvis skal udstaas i Fællesskab.

Stk. 2. Fangerne maa ikke hensættes sammen med andre Fanger end saadanne, som udstaar Straf af Hæfte. Forplejningen er ikke indskrænket til den anordnede Fangekost. In-

denfor de Grænser, som god Orden i Fængselet kræver, har Fangerne Ret til selv at forskaffe sig, hvad de ønsker til personlig Brug og Udstyr af Cellen.

Stk. 3. Fangerne er berettigede til selv at skaffe sig Arbejde, der er foreneligt med Sikkerheden og god Orden i Fængselet; Arbejdsudbyttet tilfalder Fangen. Skaffer Fangen sig ikke saadant Arbejde, paalægges det ham mod Vederlag at udføre et under hans Dannelsestrin og Livsstilling passende Arbejde i et saadant Omfang, som er nødvendigt til en rimelig Sysselsættelse.

§ 45.

Fanger maa ikke sysselsættes med sundhedsfarligt Arbejde. De skal holdes forsikrede mod Følger af Ulykkestilfælde. Nærmere Regler for Gennemførelsen af sidstnævnte Bestemmelse, derunder om Udbetaling og Bestyrelse af Forsikringssummer, kan fastsættes ved kgl. Anordning.

§ 46.

Stk. 1. Den Tid, i hvilken en Fange indlægges paa Sygehus, medregnes til Straffetiden, medmindre Indlæggelsen skyldes hans eget Forhold under Strafudstaaelsen.

Stk. 2. Til Straffetiden medregnes ikke den Tid, i hvilken en Fange hensættes i Strafcelle, eller den Tid, der forløber, inden en undvegen Fange genindsættes.

§ 47.

Stk. 1. Overfor Fanger, der udstaar Straf, kan efter nærmere ved kgl. Anordning fastsatte Regler følgende Disciplinærstraffe anvendes:

1) Udelukkelse fra Begunstigelser, som Anordninger og Reglementer hjemler Fanger, hvis Opførsel er tilfredsstillende, saasom Nedsættelse i lavere Klasse.
2) Kostindskrænkning indtil 15 Dage; hvis den bestaar i, at der kun gives Fangen Vand og Brød, kan den dog kun anvendes overfor Personer over 18 Aar, og for Fanger, der udstaar Hæfte, kun indtil 5 Dage.

3) Udelukkelse fra Arbejde i indtil 14 Dage.

4) Hensættelse i Strafcelle indtil 60 Dage, for Fanger, der udstaar Fængsel, dog 3 Maaneder.

Endvidere overfor Fanger, der udstaar Hæfte:

5) Udelukkelse fra Adgang til selv at sørge for deres Forplejning i højst 30 Dage, samt overfor Fanger, der udstaar Fængsel:

6) Udelukkelse fra Arbejdsgodtgørelse.

Stk. 2. Flere Disciplinærstraffe kan anvendes i Forening.

Stk. 3. Den under 2) nævnte Straf kan kun anvendes, naar det efter indhentet Lægeerklæring maa antages at kunne ske uden Skade for Fangens legemlige og aandelige Sundhed.

Stk. 4. Den ved Hensættelse i Strafcelle foraarsagede Forlængelse af den idømte Straffetid maa ikke uden Samtykke af Justitsministeren overstige en Trediedel og aldrig Halvdelen af Straffetiden.

§ 48.

Spændetrøje, Haandjern, Hensættelse i Sikringscelle eller andre Sikringsmidler kan i det for Øjemedet nødvendige Omfang anvendes for at afværge truende Vold, betvinge voldsom Modstand eller forebygge Rømning. Hensættelse i Sikringscelle i længere Tid end 6 Maaneder kræver Justitsministerens Godkendelse.

§ 49.

Om Fuldbyrdelsen af Fængsel, Ungdomsfængsel og Hæfte træffes i øvrigt nærmere Bestemmelser ved kgl. Anordning særlig for hver enkelt Strafart.

§ 50.

Stk. 1. Bøde, der paalægges i Henhold til denne Lov, tilfalder Statskassen.

Stk. 2. Bøde som Tillægsstraf til anden Strafart kan idømmes ved Lovovertrædelser, der skyldes Vindesyge.

§ 51.

Stk. 1. Naar Bøde i Henhold til denne Lov idømmes eller vedtages i Retten, fastsættes Bødestraffen i Dagbøder. Disses Antal bestemmes under Hensyn til Lovovertrædelsens Beskaffenhed og de i § 80 nævnte Omstændigheder til mindst 1 og højst 60. Størrelsen af den enkelte Dagbod fastsættes til et Beløb svarende til den paagældendes gennemsnitlige Dagsindtægt, idet der dog ved Beløbets Fastsættelse bør tages Hensyn til bødefældtes Livsvilkaar, herunder hans Formue, Forsørgerpligter og andre Forhold, der indvirker paa Betalingsevnen. Dagboden kan dog ikke fastsættes til et lavere Beløb end 2 Kr.

Stk. 2. Naar Bøde skal fastsættes for en Forseelse, hvorved den paagældende har opnaaet eller tilsigtet at opnaa betydelig økonomisk Vinding for sig selv eller andre, og Anvendelsen af Dagbøder vil medføre, at Bødebeløbet ansættes væsentlig lavere, end det skønnes rimeligt under Hensyn til Størrelsen af den Fortjeneste, der enten er eller kunde være opnaaet ved Lovovertrædelsen, kan Retten dog i Stedet for Dagbøder anvende anden Straf af Bøde.

Stk. 3. Ved Fastsættelsen af andre Bøder vil der inden for de Grænser, som Hensynet til Lovovertrædelsens Beskaffenhed og de i § 80 nævnte Omstændigheder tilsteder, være at tage særligt Hensyn til den skyldiges Betalingsevne. Saadanne Bøder vil ikke kunne fastsættes til lavere Beløb end 4 Kr.

Stk. 4. Det bestemmes ved Lov, i hvilket Omfang de i denne Lov fastsatte Regler om Dagbøder vil være at bringe til Anvendelse ved Fastsættelsen af Bøder for Overtrædelse af andre Love. For saa vidt angaar Love, hvor Spørgsmaalet om Dagbøders Anvendelse er af mindre væsentlig Betydning, kan der dog efter forudgaaende Forhandling mellem Justitsministeren og vedkommende Fagminister ved kongelig Anordning træffes saadan Bestemmelse.

§ 52.

Stk. 1. Retten kan fastsætte en Frist af indtil 3 Maaneder til Bødens Betaling.

Stk. 2. Afdragsvis Betaling kan tilstedes af Politiet.

Stk. 3. Betales en Bøde ikke, bliver den at inddrive ved Udpantning, medmindre Politiet skønner, at Inddrivelse ikke er mulig eller vilde gøre føleligt Skaar i den bødefældtes Livsvilkaar.

Stk. 4. Bøde kan ikke uden særlig Lovhjemmel kræves betalt i den bødefældtes Dødsbo eller inddrives hos nogen anden end den bødefældte.

§ 53.

Indgaar en Bøde ikke, træder i dennes Sted en Forvandlingsstraf af Hæfte eller Fængsel.

§ 54.

Stk. 1. Bøde, der er idømt eller vedtaget for en Domstol, afsones efter Reglerne om Straf af Hæfte. Fængsel kan dog anvendes, hvis den paagældende i Løbet af de sidste 5 Aar har udstaaet strengere Frihedsstraf end Hæfte eller mere end een Gang har udstaaet Forvandlingsstraf. Om Arten af Forvandlingsstraffen samt om dens Varighed træffer Retten Afgørelse samtidig med Bødens Fastsættelse. Naar Bøden er fastsat som Dagbod, iagttages ved Forvandlingsstraffens Beregning, at een Dags Hæfte eller Fængsel svarer til een Dagbod, dog at Forvandlingsstraffen ikke kan sættes lavere end 2 Dage. Er Bøden fastsat paa anden Maade, kan Forvandlingsstraffen ikke sættes lavere end 2 Dage og ikke højere end 60 Dage; i særlige Tilfælde kan Forvandlingsstraffen dog forhøjes indtil 9 Maaneder.

Stk. 2. Er Bøde idømt i Forbindelse med Frihedsstraf, fastsættes Forvandlingsstraffen til samme Strafart som Hovedstraffen og udstaas, dersom Tidspunktet for dens Indtræden tillader det, i Forbindelse med denne.

Stk. 3. Er en Del af Bøden betalt, bliver Forvandlingsstraffen forholdsvis at nedsætte, dog saaledes, at en Del af en Dag regnes som en hel Dag, og at Forvandlingsstraffen ikke kan nedsættes under ovennævnte Mindstetid. Er en Del af Bøden afsonet, men Resten tilbydes betalt, tages ved Beregningen af denne Rest alene Hensyn til de hele Dage, hvori Forvandlingsstraf er udstaaet.

§ 55.

Bøde, som er fastsat paa anden Maade end i § 54 nævnt, afsones efter Reglerne om Straf af Hæfte. Af Bøden afsones det Beløb, der udgør

indtil 60 Kr. ..... med 1 Dag for hver 6 Kr.,
det overskydende Beløb indtil
400 Kr. ..... — 1 — - — 10 —,
det overskydende Beløb indtil
4 000 Kr. ..... — 1 — - — 50 —,
Resten ..... — 1 — - — 100 —,

dog saaledes, at den i § 54 foreskrevne laveste og højeste Grænse iagttages. Ved Afsoningsstraffens Beregning kommer iøvrigt kun den Del af Bøden i Betragtning, hvortil der svarer fulde Dages Hæfte.

7de Kapitel.

Betingede Straffedomme.

§ 56.

Stk. 1. Naar en Straffedom ikke lyder paa højere Straf end Bøde, Hæfte i 2 Aar eller Fængsel i 1 Aar, kan det i Dommen bestemmes, at Straffens Fuldbyrdelse skal udsættes, saaledes at Straffen bortfalder ved Udløbet af en af Retten fastsat Prøvetid, saafremt den dømte opfylder de i Loven foreskrevne Betingelser og de yderligere Vilkaar, som maatte være fastsat i Dommen. Prøvetiden er mindst 2, højst 5 Aar, regnet fra den endelige Doms Afsigelse. I Prøvetiden eller en Del af denne sættes den dømte under et i Dommen nærmere bestemt Tilsyn, medmindre dette efter Omstændighederne skønnes ikke at være formaalstjenligt.

Stk. 2. I Sager, i hvilke der skønnes at kunne blive Spørgsmaal om betinget Dom, bør der foretages en særlig Undersøgelse med det Formaal at tilvejebringe Oplysninger om Sigtedes tidligere og nuværende Forhold i Hjem, Skole og Arbejde, legemlige og aandelige Tilstand og om andre Omstændigheder, som antages at være af Betydning for Afgørelsen. Denne Undersøgelse foretages, naar Forholdene tillader det og gør

det ønskeligt, af en Institution, der fører Tilsyn med betinget domfældte Personer. Denne bør da saa tidligt som muligt af Paatalemyndigheden underrettes om Sagen og have Adgang til at gøre sig bekendt med de herhen hørende Oplysninger, som allerede maatte være tilvejebragt gennem Politiets Efterforskning. Den bør holdes underrettet om Tidspunktet for de Retsmøder, som derefter afholdes i Sagen, og have Adgang til at være repræsenteret ogsaa i lukkede Retsmøder.

§ 57.

Hvis den dømte gør sig skyldig til Straf for en Lovovertrædelse, om hvilken der inden Prøvetidens Udløb er indledet retslig Undersøgelse mod ham, bliver den udsatte Straf at fuldbyrde, saaledes at der fastsættes en fælles Straf for begge Lovovertrædelser. Dog kan Retten, hvis den nye Lovovertrædelse er uagtsom, eller den Straf, den dømte nu har forskyldt, ikke overstiger Bøde eller Hæfte, lade det have sit Forblivende ved Udsættelsen af den første Strafs Fuldbyrdelse eller, naar særlige Omstændigheder taler derfor, bestemme, at Fuldbyrdelsen af en for begge Lovovertrædelser fastsat samlet Straf udsættes.

§ 58.

Bliver en i Dommen fastsat Betingelse ikke overholdt, uden at dette skyldes Omstændigheder, der er den dømte utilregnelige, fuldbyrdes Straffen. Begærer den dømte det, bliver Sagen dog af Paatalemyndigheden paa ny at indbringe for den Ret, som har paakendt den i første Instans, eller med den dømtes Samtykke for Underretten i den Retskreds, hvori han bor eller opholder sig. Retten afgør da ved Kendelse, om Straffen skal fuldbyrdes, eller om det skal have sit Forblivende ved Udsættelsen enten paa de hidtidige eller paa ændrede Vilkaar. Saadan Kendelse kan ikke uden Justitsministerens Tilladelse paakæres for højere Ret.

§ 59.

Indledes inden Prøvetidens Udløb retslig Undersøgelse mod den betinget dømte for en Lovovertrædelse, begaaet før

Dom i første Instans overgik ham, med det Udfald, at Tillægsstraf efter § 89 vilde være at idømme, fastsætter Retten en ny samlet Straf og bestemmer, under Iagttagelse af Reglerne i § 56, om Straffen bliver at fuldbyrde, eller om Fuldbyrdelsen paa ny skal udsættes. I sidste Fald fastsættes en ny Prøvetid.

§ 60.

Indledes efter Prøvetidens Udløb retslig Undersøgelse for en efter Afsigelsen af betinget Dom, men inden Prøvetidens Udløb begaaet Lovovertrædelse, kommer det stedfundne Brud paa Betingelsen for Straffens Bortfald i Betragtning som en skærpende Omstændighed ved Udmaalingen af Straffen for denne Lovovertrædelse.

§ 61.

Stk. 1. Bliver den idømte Straf ikke i Medfør af foranstaaende Bestemmelser fuldbyrdet, bortfalder Straffen og — bortset fra det i § 60 nævnte Tilfælde — Dommens Evne til at medføre Gentagelsesvirkning.

Stk. 2. For saa vidt ikke andet er bestemt, indtræder de Virkninger, der i Lovgivningen er knyttet til Idømmelse af en vis Straf, kun, saafremt den betingede Strafs Fuldbyrdelse forskyldes.

8de Kapitel.

Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring.

§ 62.

Indsættelse i Arbejdshus i Stedet for Fængselsstraf kan idømmes,

1) naar nogen, der har udstaaet 2 Fængselsstraffe for Berigelsesforbrydelse eller for Løsgængeri eller været indsat i Arbejdshus, inden 3 Aar efter den sidste endelige Løsladelse gør sig skyldig i en af de nævnte Forbrydelser, og de begaaede Forbrydelser maa betragtes som Udslag af Hang til Lediggang og uordnet Levevis, uden at dog Hensynet til Samfundets Sikkerhed kræver Anvendelse af Sikkerhedsforvaring efter § 65,

2) naar nogen, der har udstaaet 3 Straffe for Betleri eller været indsat i Arbejdshus, inden 2 Aar efter den sidste endelige Løsladelse gør sig skyldig i Betleri, og de foreliggende Oplysninger kendetegner ham som en erhvervs- eller vanemæssig Forbryder, uden at dog Hensynet til Samfundets Sikkerhed kræver Anvendelse af Sikkerhedsforvaring efter § 65,

3) naar nogen, der for en i Kapitel 24 omhandlet Forbrydelse har udstaaet Fængselsstraf, eller som har været indsat i Arbejdshus, inden 3 Aar efter den endelige Løsladelse gør sig skyldig i saadan Forbrydelse, og den skyldiges Forhold udviser, at han har Hang til at begaa Forbrydelser af nævnte Art, uden at dog Hensynet til Samfundets Sikkerhed kræver Anvendelse af Sikkerhedsforvaring efter § 65.

4) naar nogen har begaaet en Forbrydelse under Paavirkning af spirituøse Drikke, og han maa antages at være forfalden til Drukkenskab,

5) naar nogen, der er straffet efter § 256, paa ny gør sig skyldig i Overtrædelse af denne Bestemmelse.

§ 63.

Stk. 1. Ingen til Arbejdshus dømt Person kan løslades, før 1 Aar er forløbet efter Indsættelsen, eller holdes tilbage i Arbejdshus udover 5 Aar. Finder Anstaltens Styrelse, at han efter 1 Aars Forløb bør løslades, træffer Fængselsnævnet Afgørelse herom. Naar 2 eller ved gentagen Indsættelse 3 Aar er forløbet, afgør Fængselsnævnet efter Indstilling fra Anstaltens Styrelse, om den dømte bør forblive i Arbejdshuset. Besluttes dette, skal Spørgsmaalet genoptages og ny Afgørelse træffes, hver Gang der yderligere er forløbet 1 Aar fra Indsættelsen, indtil 5 Aars Fristen er udløbet. Udover, hvad foran er foreskrevet, kan Spørgsmaalet om Løsladelse ikke forelægges Fængselsnævnet.

Stk. 2. Løsladelse kan ske ubetinget eller paa Prøve. Prøvetiden er 1 Aar. I øvrigt finder Bestemmelserne i §§ 38, Stk. 2 og 3, 39, Stk. 1, og 40, Stk. 2, Anvendelse. Beslutning om Genindsættelse træffes af Fængselsnævnet.

Stk. 3. For de i Henhold til § 37, Stk. 1, til Arbejdshus overførte Fanger gælder ovenstaaende Regler ikke.
Stk. 4. De i § 46 indeholdte Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse overfor de i Arbejdshus indsatte Personer.

§ 64.

Arbejdshus udstaas i en dertil bestemt Anstalt eller Anstaltsafdeling, der tilhører Staten eller dog staar under dennes Styre. De i Arbejdshus indsatte Personer er undergivet Arbejdspligt efter Regler, som nærmere fastsættes ved kgl. Anordning. Friluftsarbejde anvendes i størst muligt Omfang. Bestemmelserne i § 35, Stk. 1, finder tilsvarende Anvendelse. Behandlingen bør ikke være haardere, end Hensynet til Disciplinen og Arbejdspligtens Opfyldelse kræver. Arbejdshusets Styrelse kan tilstaa den, der ved god Opførsel har gjort sig fortjent dertil, en begrænset Udgangstilladelse.

§ 65.

Stk. 1. Naar en Person, som for en i Kapitel 24 omhandlet Forbrydelse eller ifølge 2 Domme har udstaaet Fængselsstraf eller har hensiddet i Arbejdshus i tilsammen mindst 2 Aar, paa ny gør sig skyldig til Straf af Fængsel, og de foreliggende Oplysninger kendetegner ham som en erhvervs- eller vanemæssig Forbryder, kan Retten, hvis Hensynet til Samfundets Sikkerhed findes at kræve det, dømme ham til at tages i Sikkerhedsforvaring, der da træder i Stedet for Straf.
Stk. 2. Med Fængsel kan efter Omstændighederne ligestilles Frihedsstraffe af tilsvarende Art, som er udstaaet i Udlandet.

§ 66.

Stk. 1. Ingen til Sikkerhedsforvaring dømt Person kan løslades, før 4, i Gentagelsestilfælde 8, Aar er forløbet efter Indsættelsen. Naar 4, henholdsvis 8, Aar er forløbet, afgøres Spørgsmaalet, om Løsladelse skal finde Sted, af Fængselsnævnet. Løsladelse sker paa Prøve efter de i §§ 38, Stk. 2 og 3, 39, Stk. 1, og 40, Stk. 2, indeholdte Regler. Prøvetiden, der mindst skal være 2 Aar, fastsættes af Fængselsnævnet, som

ligeledes træffer Beslutning om Genindsættelse. Nægtes Løsladelse, kan Spørgsmaalet tidligst efter 2 Aars Forløb rejses paa ny.

Stk. 2. Naar en Person har hensiddet 20 Aar i Sikkerhedsforvaring, skal han løslades, medmindre Fængselsnævnet anser dette for betænkeligt. Spørgsmaalet om hans fortsatte Forbliven i Forvaringsanstalten forelægges da for Landsretten for den Landsdel, i hvilken Anstalten er beliggende. Afgørelsen træffes ved Kendelse. Bestemmer Retten, at han skal blive i Forvaringsanstalten, forelægges Spørgsmaalet derefter paa ny Retten hvert femte Aar. Naar Løsladelse finder Sted efter Forløbet af 20 Aar eller mere, er Løsladelsen ubetinget.

Stk. 3. For de i Henhold til § 37, Stk. 2, til Forvaringsanstalt overførte Fanger gælder ovenstaaende Regler ikke.

Stk. 4. De i § 46 indeholdte Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse overfor de i Forvaringsanstalt anbragte Personer.

§ 67.

Sikkerhedsforvaring udstaas af Mænd i en dertil indrettet Statsanstalt eller Afdeling af en saadan, af Kvinder i Arbejdshus under Iagttagelse af de i § 66 givne Regler. Angaaende Arbejdspligten, Arbejdspenge og Behandlingen finder Reglerne i § 64 tilsvarende Anvendelse med fornøden Hensyntagen til Forvaringsfangernes større Farlighed. Udgangstilladelse kan ikke meddeles.

§ 68.

Nærmere Bestemmelser om Behandlingen af de til Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring dømte Personer træffes ved kgl. Anordning, hvorved tillige fastsættes Disciplinærstraffe svarende til de i § 47 omhandlede. § 48 finder tilsvarende Anvendelse paa saadanne Personer.

§ 69.

Saafremt en i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt indsat Person idømmes Frihedsstraf, afbrydes hans Ophold samme-steds, saa længe Afsoningen af Straf finder Sted.

9de Kapitel.

Andre Retsfølger af den strafbare Handling.

§ 70.

Stk. 1. Bliver en tiltalt frifundet for Straf i Henhold til § 16, eller findes Straf i Henhold til § 17 uanvendelig, men det af Hensyn til Retssikkerheden skønnes fornødent, at der anvendes andre Foranstaltninger overfor ham, træffer Retten Bestemmelse derom. Kan Sikkerhed ikke ventes opnaaet ved mindre indgribende Forholdsregler, saasom Sikkerhedsstillelse, Anvisning af eller Forbud imod Ophold paa et bestemt Sted, Paalæg af den i § 72 omhandlede Art, Beskikkelse af Tilsyn eller Umyndiggørelse, bliver den paagældende at anbringe i et Sindssygehospital, en Aandssvage- eller anden Kur- eller Plejeanstalt, en Helbredelsesanstalt for Drankere eller i en særlig Forvaringsanstalt. Indenfor de af Retten dragne Grænser træffer Øvrigheden de nærmere Bestemmelser, som Foranstaltningens Udførelse maatte udkræve.

Stk. 2. Saafremt der bliver Tale om at dømme en tiltalt til Anbringelse i Hospital eller Anstalt, kan der af Retten beskikkes ham en dertil egnet og villig Tilsynsværge, om muligt en Person af hans nærmeste paarørende. Tilsynsværgen skal dels sammen med den beskikkede Forsvarer bistaa Tiltalte under Sagen, dels senere holde sig underrettet om hans Tilstand og drage Omsorg for, at Opholdet i Hospitalet eller Anstalten ikke udstrækkes længere end nødvendigt.

Stk. 3. Paa Foranledning af Paatalemyndigheden, vedkommende Anstaltsledelse eller Tilsynsværgen kan den Ret, som har paakendt Sagen i 1ste Instans, til enhver Tid ved Kendelse forandre den trufne Afgørelse om Foranstaltningens Art eller efter indhentet Lægeerklæring ophæve denne foreløbigt eller endeligt. Tages en Begæring fra Tilsynsværgen om Sikkerhedsforanstaltningernes Ophævelse eller Ændring ikke til Følge af Retten, kan Tilsynsværgen først fremsætte ny Begæring herom efter Forløbet af 1 Aar; saafremt særlige Omstændigheder foreligger, kan saadan Begæring dog indgives, naar mindst et halvt Aar er forløbet.

§ 71.

Er den, der har begaaet en strafbar Handling, efter dennes Foretagelse, men før Dom er gaaet, kommet i en ikke blot forbigaaende Tilstand af den i § 16 eller 17 omhandlede Art, afgør Retten, om Straf skal idømmes, eller om den forskyldte Straf skal bortfalde. Hvis det af Hensyn til Retssikkerheden skønnes fornødent, træffer Retten i Dommen Bestemmelse om, at Foranstaltninger i Overensstemmelse med § 70 skal bringes til Anvendelse i Stedet for Straf, eller indtil Straffen maatte kunne fuldbyrdes.

§ 72,

Stk. 1. Bliver nogen for en i denne Lov omhandlet Forbrydelse dømt til Frihedsstraf, og Retten finder, at Forbrydelsen er begaaet under Paavirkning af spirituøse Drikke, kan der ved Dommen gives den dømte Paalæg om, at han under Ansvar efter § 138, Stk. 2, i et vist Tidsrum, dog ikke udover 5 Aar fra hans endelige Løsladelse, ikke maa nyde eller købe spirituøse Drikke; tilsvarende Paalæg kan gives, dersom vedkommende frifindes i Henhold til § 18, naar Frihedsstraf ellers vilde være forskyldt. Maa det tillige antages, at den paagældende er forfalden til Drukkenskab, skal der ved Dommen gives ham saadant Paalæg.

Stk. 2. Af Politiet skal der saa vidt muligt gives Beværtere, Handlende og Uddelere Paalæg om under Ansvar efter § 138, Stk. 3, ikke at udskænke, sælge eller uddele spirituøse Drikke til en efter Stk. 1 domfældt Person.

§ 73.

Fremgaar det af indhentet Lægeerklæring og Sagens øvrige Omstændigheder, at en i § 72, Stk. 1, omhandlet eller en efter § 138, Stk. 1 eller 2, strafskyldig Person er forfalden til Drukkenskab, kan det ved Dommen bestemmes, at han efter Straffens Udstaaelse eller, naar betinget Straffedom gives, straks skal anbringes i en Helbredelsesanstalt for Drankere, om fornødent i en særlig dertil indrettet offentlig Anstalt eller Anstaltsafdeling, indtil han maa anses for helbredet. Det

længste Tidsrum for Anbringelsen fastsættes ved Dommen til 18 Maaneder, i Gentagelsestilfælde til 3 Aar. Antages den saaledes anbragte før det fastsatte Tidsrums Udløb for helbredet, eller viser Anbringelsen sig hensigtsløs, bestemmer Justitsministeren efter Indstilling af Anstaltens Styrelse og efter indhentet Lægeerklæring, om Anbringelsen skal ophøre.

§ 74.

Ved kgl. Anordning kan der gives Bestemmelser om Behandlingen af de i Henhold til §§ 70 og 73 i Anstalt anbragte Personer, derunder om deres Beskæftigelse ved passende Arbejde.

§ 75.

Undsiger nogen en anden eller truer med Brand eller anden Ulykke, kan det, naar Straf enten er udelukket eller ikke findes at give tilstrækkelig Sikkerhed, under en af det offentlige paa Begæring af den truede eller, hvis almene Hensyn kræver det, uden saadan Begæring anlagt Sag ved Dom paalægges ham at foretage, hvad Retten finder nødvendigt for at sikre mod Truselens Udførelse, og om fornødent bestemmes, at han skal tages i Varetægt, i hvilket sidste Tilfælde Retten tillige afgør, om Varetægten skal ske efter Reglerne om Varetægtsfængsel eller i en af de i §§ 64, 67, 70 og 73 omhandlede Anstalter. De givne Paalæg eller trufne Foranstaltninger kan ophæves af Paatalemyndigheden, naar den anser det ufornødent at opretholde dem, og den truede samtykker deri, og ellers ved Kendelse af den Ret, der har paakendt Sagen i første Instans. Paa den dømtes Begæring bliver Sagen paa ny at indbringe for Retten, medmindre Paatalemyndigheden skønner, at Forholdene er ganske uforandrede, og der ikke er gaaet 1 Aar efter Dommen eller efter en senere Retskendelse.

§ 76.

Stk. 1. Naar en Udlænding, der ikke i de sidste 5 Aar har haft stadigt Ophold i den danske Stat, dømmes til Fængsel i 2 Aar eller derover, skal det, saafremt ikke særlige Omstæn-

digheder taler derimod, i Dommen bestemmes, at han efter udstaaet Straf bliver at udbringe af Riget. Dømmes en Udlænding i øvrigt til Fængsel, kan der, hvis hans Forhold giver Anledning dertil, i Dommen træffes saadan Bestemmelse.
Stk. 2. Inden Udbringelsen skal den paagældende til Politiets Protokol advares om det med ulovlig Tilbagevenden forbundne Strafansvar.

§ 77.

Stk. 1. Ved Dom kan, naar ikke andet særlig er bestemt, til Fordel for Statskassen inddrages

1) Genstande, der er frembragt ved en strafbar Handling eller har været brugt eller bestemt til at bruges ved en forsætlig Lovovertrædelse, for saa vidt de tilhører nogen for Gerningen ansvarlig,
2) Genstande, der maa anses bestemt til at tjene et forbryderisk Formaal, naar deres Inddragelse af Hensyn til Retssikkerheden findes fornøden,
3) det ved en strafbar Handling indvundne Udbytte, for saa vidt ingen kan gøre retsligt Krav derpaa, eller et Beløb, der skønnes at svare dertil.

Stk. 2. Politiet træffer Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med de i Medfør af Nr. 2 inddragne Ting. I øvrigt bliver det inddragne, for saa vidt nogen har lidt Skade ved den strafbare Handling, og Erstatning ikke paa anden Maade kan faas hos den skyldige, at anvende til Dækning af Erstatningskravet, saaledes at dette gaar forud for Statens Krav.
Stk. 3. Opløses en Forening i Henhold til Dom, vil Foreningens Formue være at inddrage til Fordel for Statskassen og Foreningens Arkiv, Protokoller o. lign. at tage i Bevaring af det offentlige.

§ 78.

(Ophævet ved Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939).

§ 79.

Stk. 1. Har nogen paa strafbar Maade forset sig i Udøvelse af Kald eller Erhverv og derved vist sig uskikket til at udøve

Kaldet eller Erhvervet eller uværdig til den for dette fornødne Tillid, kan Retten til at udøve Kaldet eller Erhvervet eller en Gren af Erhvervet frakendes ham enten for bestandig eller for en Tid af fra 1 til 5 Aar.

Stk. 2. Er der i Lovgivningen fastsat særlige Regler om Betingelserne for eller Varigheden og de øvrige Virkninger af saadan Frakendelse af Rettigheder, kan Frakendelsen kun ske overensstemmende med disse Regler.

Stk. 3. Det kan i Dommen bestemmes, at Anke ikke har opsættende Virkning.

Stk. 4. Sker Frakendelsen paa Tid, regnes denne fra den Dag, da Straffen er udstaaet, forældet eller eftergivet, eller da Domfældte er blevet endeligt løsladt fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. I de i § 11 omhandlede Tilfælde, samt naar Straffen er Bøde, eller naar hele den idømte Straf er anset som udstaaet ved Varetægtsfængsel, regnes Tiden fra den endelige Doms Afsigelse.

Stk. 5. Virkningen af de i denne Paragraf omhandlede Domme bortfalder efter vedkommende Ministers Bestemmelse eller efter de særlige Regler, som vedkommende Love maatte indeholde.

10de Kapitel.

Straffens Fastsættelse.

§ 80.

Stk. 1. Ved Straffens Udmaaling bliver der foruden til Lovovertrædelsens Grovhed og Farlighed særlig at tage Hensyn til Gerningsmandens foregaaende Vandel, Alder og Forhold før og efter Gerningen, til Styrken af hans for Dagen lagte forbryderske Sindelag samt Bevæggrundene til Handlingen.

Stk. 2. At Gerningen er udført af flere i Forening, vil i Regelen være at anse som en skærpende Omstændighed.

§ 81.

Stk. 1. Det er en Betingelse for Anvendelsen af Bestemmelser om forhøjet Straf eller andre Retsfølger i Gentagelsestilfælde,

at Gerningsmanden, inden han paa ny forbrød sig, i den danske Stat er fundet skyldig i en efter det fyldte 18de Aar begaaet strafbar Handling, som Loven tillægger Gentagelsesvirkning paa den nu begaaede, eller i Forsøg paa eller Medvirken til en saadan. For saa vidt angaar Bestemmelsen i § 65, gælder foranstaaende Regel om Gerningsmandens Alder ved Begaaelsen af den strafbare Handling dog ikke.

Stk. 2. Retten kan tillægge Straffedomme afsagte udenfor den danske Stat samme Gentagelsesvirkning som de har i Landet afsagte.

Stk. 3. Gentagelsesvirkningen ophører, naar der, førend den nye strafbare Handling blev begaaet, er forløbet 5 Aar, efter at den tidligere Straf er udstaaet, endeligt eftergivet eller bortfaldet, eller efter at Domfældte er blevet endeligt løsladt fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. Er den tidligere Straf en Bødestraf, regnes den nævnte Frist fra Datoen for den endelige Dom eller Bødens Vedtagelse.

§ 82.

Findes nogen at have udøvet en eller flere Forbrydelser erhvervs- eller vanemæssigt, kan, for saa vidt andet ikke er bestemt, Straffen forhøjes med indtil det halve, i Gentagelsestilfælde indtil det dobbelte.

§ 83.

Stk. 1. Begaas nogen af de i §§ 119, 121, 141, 142, 180, 181, 237, 244—247, 252, 260, 261, 266 og 291, Stk. 2, omhandlede Forbrydelser af en Fange, der udstaar Straf eller af anden Grund holdes i Forvaring, forhøjes den i de nævnte Bestemmelser foreskrevne Straf til det dobbelte. Straffen kan dog i intet Tilfælde fastsættes lavere end Hæfte. Udstaar Fangen Straf af Fængsel, eller hensidder han i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt (§ 67), kan der ikke anvendes lavere Straf end Fængsel, saaledes at der i Tilfælde, hvor der ikke er foreskrevet højere Straf end Hæfte, i Stedet for denne Straf idømmes Fængsel i samme Tidsrum; denne Straf kan da idømmes i kortere Tid end foreskrevet i § 33.

Stk. 2. Bestemmelsen i Stk. 1., 1ste Punktum, finder tilsvarende Anvendelse, dersom de dèr nævnte Forbrydelser begaas af en tidligere Fange overfor en ved den paagældende Anstalt ansat Person eller med Hensyn til Anstalten eller dens Ejendele, samt naar en tidligere Fange gør sig skyldig i en af de i § 124 omhandlede Forbrydelser i Forhold til en i den paagældende Anstalt hensiddende Fange.

Stk. 3. At Gerningen er udført af flere i Forening, vil altid være at anse som en skærpende Omstændighed.

Stk. 4. Dersom flere Fanger har aftalt at begaa en af de i Stk. 1 omhandlede Forbrydelser, vil Hovedmændene, selv om Forbrydelsen ikke fuldbyrdes, være at straffe som for fuldbyrdet Forbrydelse. Under de i § 22 omhandlede Omstændigheder kan Straffen dog nedsættes.

Stk. 5. Dersom den, der er dømt til Fængsel paa Livstid og ikke benaadet, i eller udenfor Fængselet begaar en ny Forbrydelse, fastsættes det ved Dommen, hvilken Frihedsstraf han vilde have forskyldt, hvis den Straf, han tidligere er idømt, ikke var livsvarig. Desuden kan der efter nærmere ved kgl. Anordning fastsatte Regler idømmes ham Straf, svarende til en eller flere af de i § 47 nævnte Disciplinærstraffe. Det kan ved Anordningen fastsættes, at den i § 47, Stk. 1, under Nr. 1 foreskrevne Straf skal kunne idømmes paa ubestemt Tid, ligesom de under Nr. 2—4 foreskrevne største Tidsrum kan fordobles.

§ 84.

Stk. 1. Den for en strafbar Handling i Loven foreskrevne Straf kan nedsættes:

1) naar nogen har overskredet Grænserne for lovligt Nødværge eller for den ved § 14 hjemlede Nødret;

2) naar Gerningsmanden, da han foretog den strafbare Handling, ikke var fyldt 18 Aar, og Anvendelsen af Lovens fulde Straf paa Grund af hans Ungdom maa anses unødvendig eller skadelig. Straffen for saadanne Personer maa ikke overstige Fængsel i 8 Aar;

3) naar Gerningsmanden har handlet i undskyldelig Uvi-

denhed om eller undskyldelig Misforstaaelse af Retsregler, der forbyder eller paabyder Handlingens Foretagelse;

4) naar Gerningen er udført i en af den skadelidende ved retsstridigt Angreb eller grov Fornærmelse fremkaldt oprørt Sindsstemning;

5) naar nogen ved sit Afhængighedsforhold til en anden eller ved Trusel om betydelig Skade har ladet sig bevæge til Gerningen;

6) naar Gerningsmanden, efter at den strafbare Handling er fuldbyrdet, frivillig har afværget den af hans Handling flydende Fare;

7) naar Gerningsmanden, efter at den strafbare Handling er fuldbyrdet, fuldt ud har genoprettet den ved Gerningen forvoldte Skade;

8) naar han i øvrigt frivilligt har bestræbt sig for at forebygge Fuldbyrdelsen eller genoprette den ved Gerningen forvoldte Skade;

9) naar han frivilligt har angivet sig selv og aflagt fuldstændig Tilstaaelse.

Stk. 2. I de under Nr. 1—6 omhandlede Tilfælde kan Straffen under i øvrigt formildende Omstændigheder bortfalde.

§ 85.

Stk. 1. Er en strafbar Handling begaaet under Indflydelse af stærk Sindsbevægelse, anden forbigaaende sjælelig Uligevægtighed eller andre særlige Omstændigheder, der i saa betydelig Grad forringer den Strafværdighed, som Handlinger af den paagældende Art regelmæssig vidner om, at Anvendelse af den foreskrevne Straf vilde være uforholdsmæssig haard, bliver Straffen at nedsætte og kan, naar det paagældende Straffebud ikke hjemler højere Straf end Hæfte, bortfalde. Hidrører den sjælelige Uligevægtighed fra selvforskyldt Beruselse, finder foranstaaende Bestemmelse kun Anvendelse, saafremt Tiltalte ikke tidligere er fundet skyldig i en lignende strafbar Handling eller i Overtrædelse af § 138, Stk. 1. eller 2., og kun under i øvrigt formildende Omstændigheder.

Stk. 2. Betinget Straffedom kan i disse Tilfælde anvendes, selv om Straffen overstiger den i § 56 angivne Størrelse.

§ 86.

Har den skyldige været underkastet Varetægtsfængsel, der ikke kan tilskrives hans eget Forhold under Sagen, bliver det i Dommen at bestemme, at en nærmere fastsat Del af den idømte Straf eller hele denne dermed skal anses som udstaaet. Dersom Dommen lyder paa Ungdomsfængsel eller Indsættelse i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, kommer det i Dommen fastsatte Tidsrum til Afkortning i de i §§ 42, 63 og 66 for Hensidden i Ungdomsfængsel, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring fastsatte Tidsrum.

§ 87.

Naar nogen i Henhold til § 79 frakendes de dèr omhandlede Rettigheder, kan Straffen nedsættes og, hvis den ikke vilde have oversteget Hæfte, bortfalde.

§ 88.

Stk. 1. Har nogen ved en eller flere Handlinger begaaet flere Lovovertrædelser, fastsættes der for disse en fælles Straf indenfor den foreskrevne Strafferamme eller, hvis flere Strafferammer kommer i Betragtning, den strengeste af disse. Under særdeles skærpende Omstændigheder kan Straffen overstige den højeste for nogen af Lovovertrædelserne foreskrevne Straf med indtil det halve.

Stk. 2. Medfører de til Straffens Bestemmelse medvirkende Lovovertrædelser Frihedsstraf af forskellig Art, fastsættes en fælles Frihedsstraf i den strengeste Strafart.

Stk. 3. Medfører en af Lovovertrædelserne Frihedsstraf, en anden Bøde, kan Retten i Stedet for en fælles Frihedsstraf idømme Bøde ved Siden af Frihedsstraf.

Stk. 4. Medfører en af Lovovertrædelserne Dagbod, en anden af dem Bødestraf af anden Art, fastsætter Retten en fælles Straf af Dagbod, medmindre det efter Omstændighederne skønnes rettest at fastsætte Straf for hver Overtrædelse for sig.

Stk. 5. Den, der dømmes til Indsættelse i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, kan ikke samtidig idømmes Frihedsstraf. Dersom Tiltalte foruden den eller de Lovovertrædelser, for hvilke han i Medfør af § 62 kan dømmes til Indsættelse i Arbejdshus, tillige har begaaet en eller flere andre Lovovertrædelser, kan han for alle de begaaede Lovovertrædelser dømmes til Indsættelse i Arbejdshus.

§ 89.

Stk. 1. Findes nogen, som allerede er dømt til Straf, yderligere skyldig i en forud for Dommen begaaet strafbar Handling, bliver en Tillægsstraf at idømme, for saa vidt samtidig Paakendelse vilde have medført Forhøjelse af Straffen. Dersom Fuldbyrdelsen af den tidligere idømte Straf ikke er afsluttet, bliver Reglerne i § 88 saa vidt muligt at følge, og Tillægsstraf kan da idømmes i kortere Tid end foreskrevet i §§ 33 og 44.

Stk. 2. Medfører den sidst paakendte Lovovertrædelse Fængselsstraf, medens den tidligere idømte Straf bestod i Hæfte, bliver denne, hvis den ikke er fuldt udstaaet, af den straffuldbyrdende Myndighed at omsætte efter det i § 90 angivne Forhold.

Stk. 3. Dersom der for den nu til Paakendelse foreliggende Lovovertrædelse er forskyldt Frihedsstraf, og den tidligere Dom lød paa Indsættelse i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, bestemmer Retten, om det skal have sit Forblivende ved den tidligere Dom, eller om Tiltalte for begge Lovovertrædelser vil være at idømme Fængselsstraf. Dersom i sidstnævnte Tilfælde Domfældte har hensiddet i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt, bestemmes det i Dommen, at en forholdsmæssig Del af den idømte Straf dermed skal anses som udstaaet.

Stk. 4. Idømmes der ved den sidste Dom Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, medens den først afsagte Dom lød paa Frihedsstraf, bliver denne Dom for saa vidt at ophæve. Dersom Straffen er udstaaet helt eller delvis, kommer det Tidsrum, i hvilket Afsoning har fundet Sted — hvis det er Straf af Hæfte, da omsat efter det i § 90 angivne Forhold —, til Afkortning i de i §§ 63 og 66 for Hensidden i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt fastsatte Tidsrum.

§ 90.

Stk. 1. Hvor den for en Lovovertrædelse foreskrevne Straf skal omsættes, regnes 2 Dages Fængsel lige med 3 Dages Hæfte.

Stk. 2. Kan en ved Loven hjemlet Strafforhøjelse ikke ske indenfor de for den foreskrevne Strafart dragne Grænser, omsættes Straffen til den nærmest strengere Strafart. Dog skal, hvor Forhøjelse af den almindelige for en Forbrydelse foreskrevne Straf er hjemlet, Hæfte kunne idømmes indtil 3 Aar og tidsbestemt Fængsel indtil 20 Aar.

§ 91.

Overstiger den for en Handling foreskrevne Straf ikke Hæfte, kan i Stedet for Hæfte Fængsel i indtil samme Tid idømmes, hvis den skyldige tidligere har udstaaet Straf af Fængsel.

11te Kapitel.

Bortfald af den strafbare Handlings Retsfølger.

§ 92.

Strafansvar bortfalder

1) ved den skyldiges Død, jfr. herved § 52, Stk. 4,
2) ved Eftergivelse af den forurettede,
   inden Sagen er optaget til Dom, naar Lovovertrædelsen er Genstand for privat Paatale, eller
   inden Paatale er begæret, naar Lovovertrædelsen kun efter den forurettedes Begæring paatales af det offentlige.
3) for saa vidt angaar Overtrædelser af nærværende Lov ved Forældelse overensstemmende med Bestemmelserne i §§ 93 og 94, dog at Strafansvar for de i 16de Kapitel og i §§ 296, Stk. 1, Nr. 2 og 3, og Stk. 2, og 297 omhandlede Forbrydelser ikke forældes. Ved andre Lovovertrædelser, for hvilke særlige Regler om Forældelse ikke er givet, afgør Retten, dersom Betingelserne for Forældelse efter de nævnte Bestemmelser er til Stede, om Straf-

ansvaret kan bortfalde. Strafansvar for Overtrædelse af Love om offentlige Skatter og Afgifter, hvorved pligtige Ydelser søges unddraget det offentlige, forældes dog ikke uden særlig Hjemmel.

§ 93.

Stk. 1. Forældelsesfristen er

1) 2 Aar, naar den for Lovovertrædelsen paadragne Straf ikke vilde overstige Bøde eller Hæfte i 2 Aar,
2) 5 Aar, naar Straffen vilde blive Hæfte over 2 Aar eller Fængsel ikke over 1 Aar, og
3) 10 Aar, naar Straffen vilde blive større, men den højeste for Gerningen foreskrevne Straf ikke overstiger Fængsel i 6 Aar.

Stk. 2. Har nogen begaaet flere Lovovertrædelser, for hvilke Strafansvaret i Henhold til Stk. 1 vilde være forældet, hvis hvert Forhold bedømtes for sig, indtræder Forældelsen dog kun, hvis den for samtlige Lovovertrædelser under eet forskyldte Straf ikke overstiger de i Stk. 1 fastsatte Grænser.

Stk. 3. Hvis Strafansvaret for en Forbrydelse herefter ikke er forældet, men der fra Forbrydelsens Udøvelse er forløbet 10 Aar, afgør Justitsministeren, om Paatale skal finde Sted.

§ 94.

Stk. 1. Forældelsesfristen løber fra den Dag, da den strafbare Virksomhed eller Undladelse er ophørt. Er Handlingens Strafbarhed gjort afhængig af en senere Begivenhed, løber Forældelsesfristen dog først fra dens Indtræden. Fristen afbrydes ved ethvert Rettergangsskridt, hvorved den paagældende er betegnet som sigtet. Standses den paabegyndte Forfølgning paa ubestemt Tid, løber Forældelsen videre, som om Forfølgning ikke havde fundet Sted. Skyldes Standsningen, at Sigtede har unddraget sig Forfølgningen, medregnes Forfølgningstiden dog ikke ved Beregningen af Forældelsesfristen.

Stk. 2. Er den strafbare Handling begaaet paa dansk Skib udenfor Riget, løber Fristen først fra den Dag, da Skibet er

kommet til dansk Havn eller til et Sted med dansk Konsulat, dog saaledes at Fristens Begyndelse ikke udsættes længere end 1 Aar.

§ 95.

Stk. 1. Naar Strafansvar er bortfaldet ved Forældelse, kan de i §§ 30 og 62—75 omhandlede Foranstaltninger ikke anvendes, ej heller de i § 79 omhandlede Rettigheder frakendes den skyldige.

Stk. 2. De i §§ 62—75 omhandlede Sikkerhedsforanstaltninger skal ikke kunne bringes til Anvendelse, naar der er forløbet 10 Aar, efter at den paagældende Handling blev begaaet.

§ 96.

Stk. 1. Adgangen til at fuldbyrde Straf af Bøde, Hæfte samt af Fængsel ikke over 1 Aar bortfalder efter 5 Aars Forløb. Efter 10 Aars Forløb kan ingen Straffedom fuldbyrdes uden Justitsministerens Paabud.

Stk. 2. I ovennævnte Frister medregnes ikke den Tid, i hvilken Straffens Fuldbyrdelse har været udsat i Medfør af § 56 eller ikke har kunnet paabegyndes paa Grund af Frihedsstrafs Udstaaelse eller Indsættelse i Arbejdshus, Forvaringsanstalt eller Helbredelsesanstalt for Drankere.

§ 97.

(Ophævet ved Lov Nr. 88 af 15de Marts 1939).

Særlig Del.

12te Kapitel.

Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed.

§ 98.

Den, som foretager en Handling, der sigter til ved Magtanvendelse eller Trusel om saadan at bringe den danske Stat eller nogen Del af denne under fremmed Herredømme eller at løsrive nogen Del af Staten, straffes med Fængsel fra 4 Aar indtil paa Livstid.

§ 99.

Stk. 1. Den, som, uden at Forholdet falder ind under § 98, træder i Forbindelse med en fremmed Stats Regering for at paaføre den danske Stat eller nogen med den for Krigstilfælde forbunden Stat Krig, straffes med Fængsel fra 2 Aar indtil paa Livstid.

Stk. 2. Sker det for at formaa en fremmed Stat til paa anden Maade at krænke den danske Stats Bestemmelsesfrihed, er Straffen Fængsel indtil 8 Aar.

§ 100.

Stk. 1. Den, som ved offentlige Udtalelser tilskynder til, eller som fremkalder øjensynlig Fare for fjendtlige Forholdsregler mod den danske Stat, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

Stk. 2. Den, som ved offentlige Udtalelser tilskynder til, eller som fremkalder øjensynlig Fare for fremmed Magts Indblanding i den danske Stats Anliggender, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar.

§ 101.

Stk. 1. Dansk Statsborger, som bærer Vaaben mod den danske Stat eller dens Forbundsfælle, straffes med Fængsel fra 2 til 12 Aar.

Stk. 2. Med samme Straf anses den, som under Krig eller truende Udsigt dertil yder Fjenden Bistand ved Raad eller Daad eller svækker den danske Stats eller dens Forbundsfælles Kampdygtighed.

§ 102.

Stk. 1. Den, som under Krig eller truende Udsigt dertil misligholder en Kontrakt, der vedrører de af den danske Stat i den Anledning trufne Foranstaltninger, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

Stk. 2. Har Misligholdelsen fundet Sted af grov Uagtsomhed, er Straffen Bøde eller Hæfte.

§ 103.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 16 Aar straffes den, som

1) aabenbarer Statens hemmelige Underhandlinger, Raad-

slagninger eller Beslutninger i Sager, hvorpaa Statens Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til fremmede Stater beror, eller som angaar betydelige samfundsøkonomiske Interesser overfor Udlandet,

2) forfalsker, ødelægger eller bortskaffer noget Dokument eller anden Genstand, der er af Betydning for Statens Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til fremmede Stater,

3) handler mod Statens Tarv under Varetagelsen af et ham overdraget Hverv til paa Statens Vegne at forhandle eller afgøre noget med fremmed Stat.

Stk. 2. Foretages de i Stk. 1, Nr. 1 og 2, nævnte Handlinger uagtsomt, er Straffen Hæfte eller Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder Bøde.

§ 104.

Med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som forsætlig eller uagtsomt

1) uden behørig Bemyndigelse beskriver eller afbilder danske militære Forsvarsanlæg, som ikke er almentilgængelige, eller mangfoldiggør eller offentliggør saadanne Beskrivelser eller Afbildninger,

2) offentliggør Bestemmelser, der vedrører danske Stridskræfters Mobilisering og andet Krigsberedskab.

3) overtræder Bestemmelser eller Forbud, som i Henhold til Lov maatte være givet til Værn for Statens Forsvars- eller Neutralitetsforanstaltninger eller til Gennemførelse af dens Forpligtelser i Henhold til Folkeforbundspagten i Anledning af mellemfolkelige Stridigheder.

§ 105.

Den, som foretager noget, hvorved en fremmed Stats Efterretningsvæsen sættes i Stand til eller hjælpes til umiddelbart eller middelbart at virke indenfor den danske Stats Omraade, straffes med Fængsel indtil 6 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte.

§ 106.

Med Fængsel indtil 8 Aar straffes den, som medvirker til Neutralitetskrænkelser mod den danske Stat fra en fremmed Magts Side.

§ 107.

Begaas nogen af de i Kapitlerne 25, 26 og 27 omhandlede Forbrydelser mod et fremmed Statsoverhoved eller Sendebud, kan den dèr foreskrevne Straf forhøjes med indtil det halve.

§ 108.

Stk. 1. Med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, der offentlig forhaaner en fremmed Nation, en fremmed Stat, dens Flag eller andet anerkendt Nationalmærke.

Stk. 2. Paatale finder kun Sted, naar det forlanges af vedkommende fremmede Regering.

§ 109.

Hvor der i nærværende Kapitel er foreskrevet Straf af Fængsel, kan under særlige Omstændigheder i Stedet for Fængsel indtil 6 Maaneder idømmes Hæfte i samme Tid.

§ 110.

De i dette Kapitel omhandlede Forbrydelser er i alle Tilfælde Genstand for offentlig Paatale, der sker efter Justitsministerens Paabud.

13de Kapitel.

Forbrydelser mod Statsforfatningen og de øverste Statsmyndigheder.

§ 111.

Stk. 1. Den, som for at forandre Statsforfatningen fremkalder eller leder Oprør, straffes med Fængsel fra 3 Aar indtil paa Livstid.

Stk. 2. Den, som deltager i saadant Oprør, saavel som den, der i øvrigt foretager nogen Handling, der sigter til paa for-

fatningsstridig Maade at forandre Statsforfatningen, straffes med Fængsel indtil 8 Aar.

§ 112.

Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at berøve Kongen eller den, der til enhver Tid fører Regeringen, Livet, straffes med Fængsel, ikke under 6 Aar.

§ 113.

Stk. 1. Den, der antaster Rigsdagens Sikkerhed eller Frihed, udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende Befaling, straffes med Fængsel fra 1 til 16 Aar eller under skærpende Omstændigheder paa Livstid.

Stk. 2. Samme Straf kommer til Anvendelse paa den, der paa lige Maade forgriber sig paa Kongen eller den, der til enhver Tid fører Regeringen, Ministrene, Rigsretten eller Højesteret.

§ 114.

Stk. 1. Begaas, uden at Forholdet falder ind under §§ 112 og 113, nogen af de i Kapitlerne 25, 26 og 27 omhandlede Forbrydelser mod Kongen eller den, der til enhver Tid fører Regeringen, forhøjes de i de nævnte Bestemmelser foreskrevne Straffe indtil det dobbelte, og der kan i intet Tilfælde anvendes lavere Straf end Hæfte.

Stk. 2. Begaas nogen af de nævnte Forbrydelser mod Dronningen, Enkedronningen eller Tronfølgeren, kan Straffen forhøjes med indtil det halve.

§ 115.

Stk. 1. Den, som hindrer Foretagelsen af Valg til Rigsdagen, Færøernes Lagting eller til kommunale eller andre offentlige Raad eller Myndigheder eller gør Forsøg herpaa, eller som forvansker eller forspilder saadant Valgs Udfald, straffes med Fængsel indtil 4 Aar.

Stk. 2. Samme Straf finder Anvendelse, naar saadanne Handlinger foretages ved lovhjemlede umiddelbare Stemmeafgivninger i offentlige Anliggender.

§ 116.

Med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde straffes den, som ved de i § 115 omhandlede Valg eller Stemmeafgivninger

1) uberettiget skaffer sig eller andre Adgang til at deltage i Afstemningen,
2) ved ulovlig Tvang (§ 260), ved Frihedsberøvelse eller ved Misbrug af Overordnelsesforhold søger at formaa nogen til at stemme paa en bestemt Maade eller til at undlade at stemme,
3) ved Svig bevirker, at nogen mod sin Hensigt afholder sig fra at stemme, eller at hans Stemmeafgivning bliver ugyldig eller virker anderledes end tilsigtet,
4) yder, lover eller tilbyder Formuefordel for at paavirke nogen til at stemme paa en vis Maade eller til at undlade at stemme,
5) modtager, fordrer eller lader sig tilsige Formuefordel for at stemme paa en vis Maade eller for at undlade at stemme.

§ 117.

Hvor der i nærværende Kapitel er foreskrevet Straf af Fængsel, kan under særlige Omstændigheder i Stedet for Fængsel indtil 6 Maaneder idømmes Hæfte i samme Tid.

§ 118.

De i §§ 111—114 omhandlede Forbrydelser er i alle Tilfælde Genstand for offentlig Paatale, der sker efter Justitsministerens Paabud.

14de Kapitel.

Forbrydelser mod den offentlige Myndighed.

§ 119.

Stk. 1. Den, som med Vold eller Trusel om Vold overfalder nogen, hvem det paahviler at handle i Medfør af offentlig Tjeneste eller Hverv, under Udførelsen af Tjenesten eller

Hvervet eller i Anledning af samme, eller som paa lige Maade søger at hindre en saadan Person i at foretage en lovlig Tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en Tjenestehandling, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Aar, under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, som, uden at Forholdet falder ind under Stk. 1, fremsætter Trusler om Vold, om Frihedsberøvelse eller om Sigtelse for strafbart eller ærerørigt Forhold mod nogen, der af det offentlige er tillagt Domsmyndighed eller Myndighed til at træffe Afgørelse vedrørende Retsforhold eller vedrørende Haandhævelse af Statens Straffemyndighed, i Anledning af Udførelsen af Tjenesten eller Hvervet, eller som paa lige Maade søger at hindre en saadan Person i at foretage en lovlig Tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en Tjenestehandling.

Stk. 3. Lægger nogen ellers de nævnte Personer Hindringer i Vejen for Udførelsen af deres Tjeneste eller Hverv, straffes han med Hæfte eller Bøde eller under skærpede Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 120.

De i § 119 foreskrevne Straffe finder, naar de dèr nævnte Handlinger iværksættes ved Hjælp af Opløb, Anvendelse paa dem, der anstifter til eller leder Opløbet, og paa de Deltagere, som undlader at efterkomme Øvrighedens lovlig forkyndte Paabud til Mængden om at skilles.

§ 121.

Den, som med Haan, Skældsord eller anden fornærmelig Tiltale overfalder nogen af de i § 119 nævnte Personer under Udførelsen af hans Tjeneste eller Hverv eller i Anledning af samme, straffes med Bøde eller Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 122.

Den, som yder, lover eller tilbyder nogen, der virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, Gave eller anden Fordel for at formaa ham til at foretage eller undlade noget, hvorved han

vilde gøre sig skyldig i pligtstridig Handlemaade, straffes med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte eller Bøde.

§ 123.

Dersom flere Fanger, der udstaar Frihedsstraf eller hensidder i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt (§ 67), aftaler at undvige i Fællesskab, straffes de med Fængsel fra 6 Maaneder til 3 Aar.

§ 124.

Stk. 1. Den, der befrier en anholdt, fængslet eller tvangsanbragt Person, saavel som den, der tilskynder eller hjælper en saadan Person til at undvige eller holder den undvegne skjult, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Den, som ulovligt sætter sig i Forbindelse med nogen fængslet eller tvangsanbragt Person, straffes med Bøde eller under skærpende Omstændigheder med Hæfte eller Fængsel indtil 3 Maaneder.

§ 125.

Stk. 1. Med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som

1) for at unddrage nogen fra Forfølgning for en Forbrydelse eller Straf holder ham skjult, hjælper ham til Flugt eller udgiver ham for en anden,
2) tilintetgør, forvansker eller bortskaffer Genstande af Betydning for en offentlig Undersøgelse eller udsletter en Forbrydelses Spor.

Stk. 2. Den, der foretager de nævnte Handlinger for at unddrage sig selv eller nogen af sine nærmeste fra Forfølgning eller Straf, straffes ikke.

§ 126.

Stk. 1. Den, som fjerner eller ødelægger noget ved offentlig Foranstaltning anbragt Segl eller Mærke, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Stk. 2. Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, somt borttager eller beskadiger nogen ved offentlig Foranstaltning opslaaet Bekendtgørelse.

§ 127.

Stk. 1. Den, som unddrager sig Krigstjeneste eller bevirker eller medvirker til, at nogen værnepligtig ikke opfylder Værnepligten, eller som tilskynder værnepligtige eller Personer, der hører til Krigsmagten, til Ulydighed mod tjenstlige Befalinger, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar.

Stk. 2. Sker det under Krig eller truende Udsigt dertil, er Straffen Fængsel indtil 6 Aar.

§ 128.

Den, som i den danske Stat foretager Hvervning til fremmed Krigstjeneste, straffes med Bøder eller Hæfte indtil 3 Maaneder eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel i samme Tid.

§ 129.

Den, som uberettiget giver offentlig Meddelelse om det ved de i § 115 nævnte Valghandlinger og Stemmeafgivninger foregaaede eller om Forhandlinger af fortrolig Karakter inden for offentlige Raad og Myndigheder, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel i samme Tid. Paa samme Maade straffes den, som uberettiget giver offentlig Meddelelse om Forhandlinger inden for Kommissioner og Udvalg, der er nedsat af Regeringen, saafremt det enten af Regeringen eller af vedkommende Kommission eller Udvalg selv er fastsat og offentligt meddelt, at Forhandlingerne er hemmelige.

§ 129 a.

Stk. 1. Med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, der offentliggør bevidst usande Gengivelser eller falske Citater af Meddelelser om faktiske Forhold fremsat i Retsmøder eller givet

i Rigsdagens, kommunale eller offentlige Raads eller Myndigheders Møder.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, som bevidst usandfærdig offentligt tillægger en offentlig Myndighed Handlinger, som den ikke har foretaget, naar dette er egnet til at skade Landets Interesser i Forhold til Udlandet.

§ 130.

Den, som udøver en ham ikke tilkommende offentlig Myndighed, straffes med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 131.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel i samme Tid straffes den, som offentlig eller i retsstridig Hensigt udgiver sig for at have en offentlig Myndighed eller offentlig Bemyndigelse til en Virksomhed, eller som uden offentlig Bemyndigelse udøver en Virksomhed, til hvilken en saadan kræves, eller vedblivende udøver en Virksomhed, til hvilken Retten er ham frakendt.

§ 132.

Med Bøde straffes den, som forsætlig eller ved Uagtsomhed offentlig eller i retsstridig Hensigt benytter Kendetegn eller Dragt, som er forbeholdt dansk eller fremmed offentlig Myndighed eller Militærpersoner, eller som er forbeholdt Personale, Indretninger og Materiel, der er bestemt til at yde Hjælp til saarede eller syge i Krig, eller Kendetegn eller Dragt, der har saadan Lighed med de ovennævnte, at en Forveksling let finder Sted.

§ 132 a.

Den, der deltager i Fortsættelsen af en Forenings Virksomhed, efter at den foreløbig er forbudt af Regeringen eller opløst ved Dom, straffes med Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar. Den, der efter Forbudet eller Opløsningen indtræder som Medlem i en saadan Forening, straffes med Bøde eller Hæfte.

15de Kapitel.

Forbrydelser mod den offentlige Orden og Fred.

§ 133.

Stk. 1. Den, som fremkalder Opløb med det Forsæt at øve eller true med Vold paa Person eller Gods, straffes med Fængsel indtil 3 Aar eller Hæfte.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes de, der ved et Opløb, under hvilket nævnte Formaal er lagt for Dagen, optræder som Opløbets Ledere, samt enhver Deltager, der undlader at efterkomme Øvrighedens lovlig forkyndte Paabud til Mængden om at skilles. Dog kan Straffen for de sidstnævnte Deltagere gaa ned til Bøde.

Stk. 3. Begaas der under saadant Opløb nogen under dets Formaal hørende Forbrydelse, straffes Opløbets Anstiftere eller Ledere samt Deltagerne i den begaaede Forbrydelse med Fængsel indtil 6 Aar, for saa vidt Forbrydelsen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf.

§ 134.

Deltagere i et Opløb, der, vidende om, at Paabud om at skilles er forkyndt paa foreskreven Maade, ikke efterkommer dette, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel i samme Tid.

§ 135.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som ved ugrundet Paakaldelse af Hjælp, Misbrug af Faresignal eller lignende foraarsager Udrykning af Politi, Brandvæsen eller Ambulance.

§ 136.

Stk. 1. Den, som uden derved at have forskyldt højere Straf offentlig tilskynder til Forbrydelse, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Den, der offentlig udtrykkeligt billiger en af de i denne Lovs 12te eller 13de Kapitel omhandlede Forbrydelser, straf-

fes med Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 137.

Stk. 1. Den, som søger at forhindre Afholdelsen af lovlig offentlig Sammenkomst, straffes med Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder, særlig naar Handlingen har været forbundet med voldsom eller truende Adfærd, med Fængsel indtil 2 Aar.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, der ved Larm eller Uorden forstyrrer offentlig Samling af Rigsdagens Ting, Færøernes Lagting, kommunale eller andre offentlige Raad, Gudstjeneste eller anden offentlig kirkelig Handling, eller som paa usømmelig Maade forstyrrer Ligfærd.

§ 138.

Stk. 1. Den, som forsætlig eller ved grov Uagtsomhed bringer sig i beruset Tilstand, straffes med Bøde eller Hæfte, hvis han i denne Tilstand udsætter andres Person eller betydeligere Formueværdier for Fare. Under skærpende Omstændigheder, navnlig naar betydelig Skade er sket, samt i Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til Fængsel i 6 Maaneder.

Stk. 2. Med Hæfte eller med Fængsel indtil 4 Maaneder straffes den, der overtræder et i Medfør af § 72, Stk. 1, givet Paalæg.

Stk. 3. Med Bøde straffes den, der overtræder et i Medfør af § 72, Stk. 2, givet Paalæg.

§ 139.

Stk. 1. Den, som krænker Gravfreden eller gør sig skyldig i usømmelig Behandling af Lig, straffes med Bøde eller Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, som gør sig skyldig i usømmelig Behandling af Ting, der hører til en Kirke og anvendes til kirkeligt Brug.

§ 140.

Den, der offentlig driver Spot med eller forhaaner noget her i Landet lovligt bestaaende Religionssamfunds Troslær-

domme eller Gudsdyrkelse, straffes med Hæfte eller under formildende Omstændigheder med Bøde. Paatale finder kun Sted efter Rigsadvokatens Paabud.

§ 141.

Stk. 1. Den, som er vidende om, at nogen af de i §§ 98, 99, 101, 103, 111, 112 og 113 omhandlede Forbrydelser mod Staten eller de øverste Statsmyndigheder eller en Forbrydelse, der medfører Fare for Menneskers Liv eller Velfærd eller for betydelige Samfundsværdier, tilsigtes begaaet, og som ikke gør, hvad der staar i hans Magt, for at forebygge Forbrydelsen eller dens Følger, om fornødent ved Anmeldelse til Øvrigheden, straffes, hvis Forbrydelsen bliver begaaet eller forsøgt, med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Den, der undlader at foretage saadanne Forebyggelseshandlinger, straffes dog ikke, hvis deres Foretagelse for ham selv eller hans nærmeste vilde medføre Fare for Liv, Helbred eller Velfærd.

§ 142.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som undlader paa Opfordring at yde nogen, hvem offentlig Myndighed tilkommer, en Bistand, hvorved Ulykke eller Forbrydelse, der udsætter andres Liv, Helbred eller Velfærd for Fare, skal afvendes, skønt saadan Bistand kunde ydes uden Fare eller Opofrelse af større Betydning.

§ 143.

Med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som undlader at oplyse Omstændigheder, der bestemt taler for, at en for en Forbrydelse sigtet eller dømt er uskyldig, skønt det kunde ske uden at udsætte ham selv eller hans nærmeste for Fare for Liv, Helbred eller Velfærd eller for Forfølgning for den paagældende Forbrydelse.

16de Kapitel.

Forbrydelser i offentlig Tjeneste eller Hverv.

§ 144.

Naar nogen i Udøvelse af offentlig Tjeneste eller Hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige Gave eller anden Fordel, straffes han med Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Aar, under formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 145.

Kræver eller modtager nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, for privat Vindings Skyld Kendelse for Tjenestehandling, Skat eller Afgift, der ikke skyldes, straffes han med Fængsel indtil 6 Aar. Beholder han for privat Vindings Skyld saadan i god Tro oppebaaren Ydelse efter at være blevet opmærksom paa Fejlen, straffes han med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 146.

Stk. 1. Begaar nogen, der har Domsmyndighed, eller hvem der tilkommer offentlig Myndighed til at træffe Afgørelse i Retsforhold, der vedrører private, Uretfærdighed ved Sagens Afgørelse eller Behandling, straffes han med Fængsel indtil 6 Aar.

Stk. 2. Har Handlingen medført Velfærds Fortabelse for nogen, eller har saadant været tilsigtet, er Straffen Fængsel fra 3 til 16 Aar.

§ 147.

Naar nogen, hvem det paahviler at virke til Haandhævelse af Statens Straffemyndighed, derved anvender ulovlige Midler for at opnaa Tilstaaelse eller Forklaring eller foretager en lovstridig Anholdelse, Fængsling, Ransagning eller Beslaglæggelse, straffes han med Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 148.

Naar nogen, hvem Domsmyndighed eller anden offentlig Myndighed til at træffe Afgørelse i Retsforhold tilkommer,

eller hvem det paahviler at virke for Haandhævelse af Statens Straffemyndighed, forsætlig eller ved grov Uagtsomhed undlader at iagttage den lovbestemte Fremgangsmaade med Hensyn til Sagens eller enkelte Retshandlingers Behandling eller med Hensyn til Anholdelse, Fængsling, Ransagning, Beslaglæggelse eller lignende Forholdsregler, straffes han med Bøde eller Hæfte.

§ 149.

Naar nogen, hvem en Fanges Bevogtning eller Fuldbyrdelse af Domme i Straffesager paahviler, lader en sigtet undvige, hindrer Dommens Fuldbyrdelse eller bevirker, at den fuldbyrdes paa mildere Maade end foreskrevet, straffes han med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 150.

Naar nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, misbruger sin Stilling til at tvinge nogen til at gøre, taale eller undlade noget, straffes han med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 151.

Den, som tilskynder eller medvirker til, at nogen ham i offentlig Tjeneste eller Hverv underordnet forbryder sig i denne Tjeneste, straffes, uden Hensyn til om den underordnede kan straffes eller paa Grund af Vildfarelse eller an andre Grunde er straffri, med den for den paagældende Handling foreskrevne Straf forhøjet med indtil det halve.

§ 152.

Stk. 1. Røber nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, hvad han i Tjenestens eller Hvervets Medfør har erfaret som Hemmelighed, eller hvad der ved Lov eller anden gyldig Bestemmelse er betegnet som saadan, straffes han med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar. Sker det for at skaffe sig eller andre uberettiget Vinding, eller benytter han i øvrigt saadan Kund-

skab i det angivne Øjemed, kan Straffen stige til Fængsel i 3 Aar.

Stk. 2. Efter ovennævnte Regler straffes ogsaa den, som, efter at være fratraadt Stillingen, paa nogen af de angivne Maader forser sig med Hensyn til Tjenestehemmeligheder, som han i Stillingen har erfaret.

Stk. 3. De ovenstaaende Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse paa den, som virker ved Telegraf- eller Telefonanlæg, der er anerkendt af det offentlige.

§ 153.

Stk. 1. Naar nogen, som virker i Post- eller Jernbanevæsenets Tjeneste, ulovlig aabner, tilintetgør eller underslaar Forsendelser eller understøtter en anden i saadan Færd, straffes han med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, som virker i Statstelegrafvæsenets eller et offentlig anerkendt Telegrafanlægs Tjeneste, naar han tilintetgør, forvansker eller underslaar et samme til Befordring overgivet Telegram eller understøtter en anden i saadan Færd.

§ 154.

Har nogen i Udførelsen af offentlig Tjeneste eller Hverv gjort sig skyldig i falsk Anklage, Forbrydelse vedrørende Bevismidler, Legemsangreb, Frihedsberøvelse, Underslæb eller Mandatsvig, kan den for den paagældende Forbrydelse foreskrevne Straf forhøjes med indtil det halve.

§ 155.

Misbruger iøvrigt nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, sin Stilling til at krænke privates eller det offentliges Ret, straffes han med Bøde eller Hæfte. Sker det for at skaffe sig eller andre uberettiget Fordel, kan Fængsel indtil 2 Aar anvendes.

§ 156.

Naar nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, nægter eller undlader at opfylde Pligt, som Tjenesten eller

Hvervet medfører, eller at efterkomme lovlig tjenstlig Befaling, straffes han med Bøde eller Hæfte. Udenfor foranstaaende Bestemmelse falder Hverv, hvis Udførelse hviler paa offentlige Valg.

§ 157.

Samme Straf finder Anvendelse, naar nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen Forsømmelse eller Skødesløshed i Tjenestens eller Hvervets Udførelse eller i Overholdelsen af de Pligter, som Tjenesten eller Hvervet medfører. Bestemmelsen i § 156, 2det Punktum, finder tilsvarende Anvendelse.

17de Kapitel.

Falsk Forklaring og falsk Anklage.

§ 158.

Stk. 1. Den, som afgiver falsk Forklaring for Retten eller for anden Myndighed, ved hvilken Brug af Ed er lovhjemlet, straffes med Fængsel fra 3 Maaneder indtil 4 Aar.

Stk. 2. Er det falske Udsagn bekræftet med Ed eller afgivet i Henhold til tidligere aflagt Ed, kan Straffen stige til Fængsel i 8 Aar. Lige med Ed anses saadan Forsikring, der ifølge Loven træder i Eds Sted.

Stk. 3. Angaar det falske Udsagn alene noget, som er uden Betydning for det Forhold, der søges oplyst, kan Straffen gaa ned til Hæfte eller Bøde.

§ 159.

Stk. 1. Afgiver nogen falsk Forklaring som sigtet i en offentlig Straffesag eller under Afhøring i Tilfælde, hvor Forklaring ifølge Loven ikke maa kræves, straffes han ikke.

Stk. 2. Afgives falsk Forklaring under Afhøring for nogen i § 158 nævnt Myndighed i Tilfælde, hvor den afhørte var berettiget til at nægte Forklaring, kan Straffen nedsættes og, naar Forklaringen ikke er beediget, under i øvrigt formildende Omstændigheder bortfalde.

§ 160.

Gør nogen sig skyldig i grov Uagtsomhed ved Afgivelse af urigtig Forklaring i et Tilfælde, der ellers vilde være strafbart efter § 158 eller § 159, Stk. 2, er Straffen Bøde eller Hæfte.

§ 161.

Med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 2 Aar straffes den, som udenfor det i § 158 nævnte Tilfælde for eller til en offentlig Myndighed afgiver en falsk Erklæring under Tilbud om Ed, paa Tro og Love eller paa lignende højtidelig Maade, hvor saadan Form er paabudt eller tilstedt.

§ 162.

Stk. 1. Den, som ellers for eller til en offentlig Myndighed afgiver urigtig Erklæring om Forhold, angaaende hvilke han er pligtig at afgive Forklaring, straffes med Bøde, Hæfte indtil 6 Maaneder eller Fængsel indtil 4 Maaneder.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 159, Stk. 1, finder tilsvarende Anvendelse.

§ 163.

Med samme Straf som i § 162 anført straffes den, som iøvrigt til Brug i Retsforhold, der vedkommer det offentlige, afgiver urigtig skriftlig Erklæring eller skriftlig bevidner noget, hvorom han ingen Kundskab har.

§ 164.

Stk. 1. Den, som ved falsk Anklage, Anmeldelse til eller Forklaring for Ret eller Øvrighed eller ved andre Midler søger at bevirke, at en uskyldig sigtes eller dømmes for en strafbar Handling, straffes, hvis denne ikke kan medføre højere Straf end Hæfte i 3 Maaneder, med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar, i andre Tilfælde med Fængsel indtil 6 Aar.

Stk. 2. Det samme gælder, naar nogen ved Forvanskning eller Bortskaffelse af Bevis eller Tilvejebringelse af falsk Bevis søger at bevirke, at en anden sigtes eller dømmes for en strafbar Handling.

Stk. 3. Har Forbrydelsen medført Velfærds Fortabelse for nogen, eller har saadant været tilsigtet, er Straffen Fængsel fra 2 til 16 Aar.

Stk. 4. Efter den forurettedes Begæring kan det i Dommen bestemmes, at Domsslutningen og saa meget af Domsgrundene, som Retten skønner fornødent, ved offentlig Foranstaltning skal kundgøres i en eller flere offentlige Tidender.

§ 165.

Den, der til Øvrigheden anmelder en strafbar Handling, der ikke er begaaet, saavel som den, der til Kongen, Rigsdagen, Domstol eller Øvrighed indgiver falske Klagemaal, straffes med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar.

18de Kapitel.

Forbrydelser vedrørende Penge.

§ 166.

Stk. 1. Den, som eftergør eller forfalsker Penge for at bringe dem i Omsætning som ægte, eller som i samme Hensigt forskaffer sig eller andre eftergjorte eller forfalskede Penge, straffes med Fængsel indtil 12 Aar.

Stk. 2. Er Forfalskning sket ved at formindske Værdien af gangbar Mønt, er Straffen Fængsel indtil 4 Aar.

§ 167.

Lige med Eftergørelse og Forfalskning straffes Udgivelse af eftergjorte eller forfalskede Penge. Har Udgiveren modtaget Pengene i god Tro, kan Straffen nedsættes til Hæfte eller Bøde.

§ 168.

Den, der udgiver Penge, som han formoder er eftergjorte eller forfalskede, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar. Har Udgiveren modtaget Pengene i god Tro,

kan Straffen nedsættes til Bøde og under formildende Omstændigheder bortfalde.

§ 169.

Med Bøde straffes den, som forfærdiger, indfører eller udspreder Genstande, som ved Form og Udstyr frembyder væsentlig ydre Lighed med Penge eller med et til almindeligt Omløb bestemt Værdipapir.

§ 170.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som uden Hjemmel i Lovgivningen forfærdiger, indfører eller udgiver paa Ihændehaveren lydende Forskrivninger, der fremtræder som bestemt til i snævrere eller videre Kredse at benyttes som Betalingsmiddel Mand og Mand imellem, eller som maa forventes at ville blive benyttet paa denne Maade. Udenfor foranstaaende Bestemmelser falder fremmede Pengesedler.

19de Kapitel.

Forbrydelser vedrørende Bevismidler.

§ 171.

Stk. 1. Den, der gør Brug af et falsk Dokument til at skuffe i Retsforhold, straffes for Dokumentfalsk.

Stk. 2. Ved Dokument forstaas en skriftlig med Betegnelse af Udstederen forsynet Tilkendegivelse, der enten fremtræder som bestemt til at tjene som Bevis eller blive benyttet som Bevis for en Rettighed, en Forpligtelse eller en Befrielse for en saadan.

Stk. 3. Et Dokument er falsk, naar det ikke hidrører fra den angivne Udsteder, eller der er givet det et Indhold, som ikke hidrører fra denne.

§ 172.

Stk. 1. Straffen for Dokumentfalsk er Fængsel, der i Tilfælde af, at Dokumentet angiver sig at indeholde en offentlig Myndigheds Afgørelse, eller at det er en offentlig Forskrivning,

en Check, Veksel eller andet til almindeligt Omløb bestemt Dokument eller en testamentarisk Bestemmelse, kan stige til 8 Aar.

Stk. 2. Er Dokumentet efter sin Beskaffenhed, eller er Forfalskningen eller det, som derved søges opnaaet, af underordnet Betydning, eller har den skyldige ikke tilsigtet at paaføre andre nogen Skade, saasom naar Øjemedet alene har været at gennemføre et berettiget eller at afværge et uberettiget Krav, er Straffen Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar.

§ 173.

Med Straf som i § 172 angivet anses den, der benytter et med ægte Underskrift forsynet Dokument til at skuffe i Retsforhold, naar Underskriften ved Hjælp af en Vildfarelse er opnaaet paa et andet Dokument eller paa et Dokument af andet Indhold end af Underskriveren tilsigtet.

§ 174.

Den, som i Retsforhold gør Brug af et ægte Dokument som vedrørende en anden Person end den, hvem det virkelig angaar, eller paa anden mod Dokumentets Bestemmelse stridende Maade, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 175.

Stk. 1. Den, som for at skuffe i Retsforhold i offentligt Dokument eller Bog, i privat Dokument eller Bog, som det ifølge Lov eller særligt Pligtforhold paahviler ham at udfærdige eller føre, eller i Læge-, Tandlæge-, Jordemoder- eller Dyrlægeattest afgiver urigtig Erklæring om noget Forhold, angaaende hvilket Erklæringen skal tjene som Bevis, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, der i Retsforhold gør Brug af et saadant Dokument som indeholdende Sandhed.

§ 176.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte straffes den, der for at skuffe i

Samhandelen gør Brug af Genstande, som uberettiget er forsynet med offentligt Stempel eller Mærke, der skal afgive Borgen for Genstandens Ægthed, Art, Godhed eller Mængde.

Stk. 2. Med Fængsel indtil 1 Aar, med Hæfte eller under formildende Omstændigheder med Bøde straffes den, der paa samme Maade gør Brug af Genstande, som uberettiget er forsynet med privat Stempel, Mærke eller anden Betegnelse, der tjener til at angive noget Genstanden vedrørende Forhold, som er af Betydning for Samhandelen.

Stk. 3. Med Straf som ovenfor angivet anses den, der paa samme Maade gør Brug af Genstande, paa hvilke lovlig anbragt Stempel, Mærke eller Betegnelse er forvansket eller fjernet.

§ 177.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 8 Aar anses den, der gør Brug af eftergjort eller forfalsket Stempelpapir, Stempelmærker, andre til Berigtigelse af offentlige Skatter og Afgifter tjenende Mærker samt Postfrimærker. Med en forholdsmæssig mindre Straf anses den, der gør Brug af tidligere benyttet Papir eller Mærker, paa hvilket Tegnet paa den tidligere Benyttelse er fjernet.

Stk. 2. Regelen i § 169 finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Stempelmærker, Postfrimærker og lignende Frigørelsesmidler.

§ 178.

Med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte straffes den, som for at skille nogen ved hans Ret tilintetgør, bortskaffer eller helt eller delvis ubrugbargør et Bevismiddel, der er tjenligt til at benyttes som saadant i et Retsforhold.

§ 179.

Den, som for at skuffe med Hensyn til Grænserne for Grundejendom, Grundrettigheder eller Rettigheder med Hensyn til Vandløb eller Vandstrækninger sætter falsk Skelsten eller andet Mærke for disse eller flytter, borttager, forvansker eller ødelægger saadant Mærke, straffes med Fængsel indtil

3 Aar. Sker det for at hævde et berettiget eller afværge et uberettiget Krav, er Straffen Bøde eller Hæfte.

20de Kapitel.

Almenfarlige Forbrydelser.

§ 180.

Sætter nogen Ild paa egen eller fremmed Ejendom under saadanne Omstændigheder, at han indser, at andres Liv derved udsættes for overhængende Fare, eller det sker for at volde omfattende Ødelæggelse af fremmed Ejendom eller for at befordre Oprør, Plyndring eller anden saadan Forstyrrelse af Samfundsordenen, straffes han med Fængsel ikke under 4 Aar.

§ 181.

Stk. 1. Forvolder nogen ellers Ildebrand paa fremmed Ejendom, straffes han med Fængsel fra 6 Maaneder til 12 Aar.

Stk. 2. Med samme Straf anses den, som for at besvige Brandforsikringen, for at krænke Panthaveres Rettigheder eller i lignende retsstridig Hensigt forvolder Ildebrand paa egen Ejendom eller paa anden Mands Ejendom med hans Samtykke.

Stk. 3. En den antændte Genstand af ringe Betydning, og maa det antages at have ligget udenfor Gerningsmandens Tanke, at der ved Ildebranden kunde afstedkommes betydelig Skade, kan Straffen gaa ned til den laveste Grad af Fængsel.

§ 182.

Den, som af Uagtsomhed forvolder Ildsvaade paa fremmed Ejendom eller til Skade for fremmed Formueinteresse, straffes med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 183.

Stk. 1. Den, der til Skade for andres Person eller Formue forvolder Sprængning, Spredning af skadevoldende Luftarter,

Oversvømmelse, Skibbrud, Jernbane- eller anden Transportulykke, straffes med Fængsel fra 6 Maaneder til 12 Aar.

Stk. 2. Sker det under de i § 180 angivne Omstændigheder, er Straffen Fængsel ikke under 4 Aar.

Stk. 3. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar.

§ 184.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 6 Aar, under formildende Omstændigheder med Hæfte, straffes den, der uden at være strafskyldig efter § 183 forstyrrer Sikkerheden for Jernbaners, Fartøjers, Motorkøretøjers eller lignende Transportmidlers Drift eller Sikkerheden for Færdsel paa offentlige Færdselsveje.

Stk. 2. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Bøde eller Hæfte.

§ 185.

Med Bøde eller Hæfte indtil 6 Maaneder straffes den, som, uagtet det var ham muligt uden særlig Fare eller Opofrelse for sig selv eller andre, undlader gennem betimelig Anmeldelse eller paa anden efter Omstændighederne tjenlig Maade efter Evne at afværge Ildsvaade, Sprængning, Spredning af skadevoldende Luftarter, Oversvømmelse, Søskade, Jernbaneulykke eller lignende Ulykke, der medfører Fare for Menneskeliv.

§ 186.

Stk. 1. Den, som forvolder Fare for Menneskers Liv eller Sundhed ved at fremkalde almindelig Mangel paa Drikkevand eller ved at tilsætte Vandbeholdninger, Vandledninger eller Vandløb sundhedsfarlige Stoffer, straffes med Fængsel indtil 10 Aar.

Stk. 2. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder Fængsel indtil 1 Aar.

§ 187.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 10 Aar straffes

1) den, der tilsætter Ting, som er bestemt til Forhandling eller udbredt Benyttelse, Gift eller andre Stoffer, som med-

fører, at Tingens Benyttelse efter dens Bestemmelse udsætter Menneskers Sundhed for Fare,

2) den, der, naar saadanne Ting er saaledes fordærvede, at Nydelsen eller Brugen af dem er paa nævnte Maade sundhedsfarlig, undergiver dem en Behandling, der er egnet til at skjule deres fordærvede Tilstand,

3) den, der med Fortielse af den foretagne Behandling stiller til Salg eller i øvrigt søger at udbrede Ting, der er behandlet som under 1) eller 2) nævnt.

Stk. 2. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder Fængsel indtil 1 Aar.

§ 188.

Stk. 1. Den, som uden at være strafskyldig efter § 187, Nr. 3, med Fortielse af Tingens sundhedsfarlige Beskaffenhed stiller til Salg eller i øvrigt søger udbredt

1) Nærings- eller Nydelsesmidler, der paa Grund af Fordærvelse, mangelfuld Tilberedelse, Opbevaringsmaade eller af lignende Grunde er sundhedsfarlige,

2) Brugsgenstande, der ved sædvanlig Benyttelse udsætter Menneskers Sundhed for Fare,

straffes med Fængsel indtil 6 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte eller Bøde.

Stk. 2. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Hæfte eller Bøde.

§ 189.

Stk. 1. Den, som stiller til Salg eller i øvrigt søger udbredt som Lægemidler eller Forebyggelsesmidler mod Sygdomme Ting, om hvilke han ved, at de er uegnede til det angivne Formaal, og at deres Benyttelse hertil udsætter Menneskers Liv eller Sundhed for Fare, straffes med Fængsel indtil 6 Aar.

Stk. 2. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Hæfte eller Bøde.

§ 190.

Udsættes under tilsvarende Betingelser som i §§ 186—89 angivet alene Husdyrs Liv eller Sundhed for Fare, bliver en forholdsmæssig mildere Straf indenfor de angivne Strafarter at anvende.

§ 191.

Den, som uberettiget forhandler Lægemidler eller Gift eller forhandler saadanne Varer paa andre Vilkaar end de ved Lov eller i Medfør af Lov foreskrevne straffes med Bøde.

§ 192.

Stk. 1. Den, som ved Overtrædelse af de Forskrifter, der ved Lov eller i Medfør af Lov er givet til Forebyggelse eller Modarbejdelse af smitsom Sygdom, forvolder Fare for, at saadan Sygdom vinder Indgang eller udbredes blandt Mennesker, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

Stk. 2. Er Sygdommen en saadan, der ifølge Lovgivningen skal undergives eller paa den Tid, da Handlingen begaas, er undergivet offentlig Behandling, eller mod hvis Indførelse i Riget der er truffet særlige Forholdsregler, er Straffen Fængsel indtil 6 Aar.

Stk. 3. Den, som paa den angivne Maade forvolder Fare for, at smitsom Sygdom finder Indgang eller udbredes blandt Husdyr eller Nytte- eller Kulturplanter, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 4. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder Fængsel indtil 6 Maaneder.

21de Kapitel.

Forskellige almenskadelige Handlinger.

§ 193.

Stk. 1. Den, som paa retsstridig Maade fremkalder omfattende Forstyrrelse i Driften af almindelige Samfærdselsmid-

ler, offentlig Postbesørgelse, almindeligt benyttede Telegraf- eller Telefonanlæg eller Anlæg, der tjener til almindelig Forsyning med Vand, Gas, elektrisk Strøm eller Varme, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Bøde eller Hæfte indtil 6 Maaneder.

§ 194.

Den, der borttager, ødelægger eller beskadiger offentlige Mindesmærker eller Genstande, som er bestemte til almindelig Nytte eller Pryd, hører til offentlige Samlinger eller er særlig fredlyste, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 195.

Den, som stiller Levnedsmidler til Salg, der ham bevidst er eftergjort eller forfalsket, uden at deres særlige Beskaffenhed paa utvetydig Maade er angivet paa Varen selv eller paa dens Etikette eller Indpakning samt paa Fakturaen, hvis en saadan udstedes, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder. Sker Overtrædelsen i Udøvelse af Næringsvej, kan i Gentagelsestilfælde Retten til at udøve denne frakendes den skyldige paa Tid eller for bestandig. Denne Virkning af Dommen bortfalder ved kgl. Resolution.

§ 196.

Den, som ved Overanstrengelse, Vanrøgt eller paa anden Maade behandler Dyr uforsvarligt, straffes for Dyrplageri med Bøde, Hæfte eller med Fængsel, der, naar Forholdet har Karakteren af Mishandling, kan stige til 1 Aar.

22de Kapitel.

Betleri og skadelig Erhvervsvirksomhed.

§ 197.

Stk. 1. Den, som imod Politiets Advarsel gør sig skyldig i Betleri, eller som efter tidligere at være dømt for eller inden

Retten at have modtaget Advarsel for Betleri, Løsgængeri, Sædelighedsforbrydelse, Vold eller Berigelsesforbrydelse eller efter af Politiet at have modtaget Advarsel eller Paalæg i Henhold til §§ 198 og 199 gør sig skyldig i Betleri, eller som anvender andre til Betleri eller tillader, at nogen til hans Husstand hørende Person under 18 Aar betler, straffes med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Stk. 2. Er Handlingen foretaget af Nød og ikke udøvet vanemæssigt, er Straffen Hæfte og kan under i øvrigt formildende Omstændigheder bortfalde.

§ 198.

Stk. 1. Naar en arbejdsfør Person som Følge af vanemæssig Lediggang, der maa anses for selvforskyldt, falder det offentlige til Byrde, forsømmer sin Forsørgelsespligt mod nogen, som derved udsættes for Nød, eller ikke udreder ham paahvilende Bidrag til Hustru eller Barn, skal der af Politiet tildeles ham Advarsel og saa vidt muligt anvises ham Arbejde.

Stk. 2. Kommer han inden 1 Aar herefter som Følge af fortsat selvforskyldt Lediggang paa ny i noget af de nævnte Tilfælde, straffes han for Løsgængeri med Fængsel indtil 1 Aar.

§ 199.

Stk. 1. Hengiver nogen sig til Lediggang under saadanne Forhold, at der er Grund til at antage, at han ikke søger at ernære sig paa lovlig Vis, skal der af Politiet gives ham Paalæg om at søge lovligt Erhverv inden en fastsat rimelig Frist og saa vidt muligt anvises ham saadant Erhverv. Efterkommes Paalægget ikke, straffes den paagældende for Løsgængeri med den i § 198 foreskrevne Straf.

Stk. 2. Som lovligt Erhverv anses ikke Spil, Utugt eller Understøttelse fra Kvinder, der ernærer sig ved Utugt.

§ 200.

Stk. 1. Naar nogen er dømt efter § 198 eller § 199, kan Politiet indenfor et Tidsrum af 5 Aar fra hans endelige Løsla-

delse give ham Tilhold om til visse Tider at møde og give Oplysning om, hvor han bor eller opholder sig, og gøre Rede for, hvorved han ernærer sig.

Stk. 2. Overtrædelse af saadant Tilhold straffes med Fængsel indtil 4 Maaneder, under særlig formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 201.

Med Fængsel indtil 6 Maaneder, i Gentagelsestilfælde indtil 1 Aar, straffes den, der efter i Henhold til § 76 at være udbragt af Landet uden Tilladelse vender tilbage.

§ 202.

Den, som erhvervsmæssigt udnytter andres Ukyndighed, Uforstand eller Uerfarenhed til at forlede dem til Spekulationsforretninger, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar.

§ 203.

Stk. 1. Den, som søger Erhverv ved Hasardspil eller Væddemaal af tilsvarende Art, der ikke ifølge særlig Bestemmelse er tilladt, eller ved at fremme saadant Spil, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar.

Stk. 2. Retten afgør, om det vundne Udbytte skal inddrages eller tilbagebetales.

§ 204.

Stk. 1. Den, som paa offentligt Sted yder Husrum til eller foranstalter utilladt Hasardspil, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder. I Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til en højere Grad af Hæfte eller til Fængsel i 6 Maaneder.

Stk. 2. Lige med offentligt Sted anses Foreningslokaler, naar enten enhver eller enhver af en vis Samfundsklasse som Regel kan opnaa Optagelse i Foreningen, eller utilladt Hasardspil indgaar i Foreningens Formaal, eller der erlægges særlig Betaling for Deltagelse i Spillet.

Stk. 3. Den, som paa offentligt Sted deltager i utilladt Hasardspil, straffes med Bøde.

§ 205.

Den, som i Strid med derom givne Bestemmelser gør sig en Næringsvej af at udforske private Livsforhold, straffes med Bøde eller under skærpende Omstændigheder med Hæfte.

§ 206.

Den, som i Erhvervsøjemed anvender falske Foregivender eller anden svigagtig Adfærd for at forlede nogen til at udvandre, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar.

§ 207.

Overtræder nogen Bestemmelserne i §§ 202—206 i sin Næringsvej, kan Retten til at drive denne i Gentagelsestilfælde frakendes ham paa Tid eller for bestandig. Denne Virkning af Dommen bortfalder ved kgl. Resolution.

23de Kapitel.

Forbrydelser i Familieforhold.

§ 208.

Stk. 1. Gift Person, som indgaar Ægteskab, straffes med Fængsel indtil 3 Aar eller, hvis den anden Person har været uvidende om det bestaaende Ægteskab, med Fængsel indtil 6 Aar.

Stk. 2. Begaas Handlingen af grov Uagtsomhed, er Straffen Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar.

Stk. 3. Ugift Person, som indgaar Ægteskab med gift Person, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar.

Stk. 4. Naar Ægteskabet ikke kan omstødes, kan Straffen for den gifte Person altid gaa ned til Hæfte og for den ugifte Person helt bortfalde.

§ 209.

Stk. 1. Den, som indgaar et Ægteskab, der paa Grund af Parternes Slægtskab skal eller Svogerskab kan omstødes, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar.

Stk. 2. Omstødes Ægteskabet ikke, kan Straffen under i øvrigt formildende Omstændigheder bortfalde.

§ 210.

Stk. 1. For Blodskam straffes med Fængsel fra 6 Maaneder indtil 6 Aar den, som har Samleje med Slægtning i nedstigende Linie, og med Fængsel indtil 2 Aar den, som har Samleje med Slægtning i opstigende Linie eller med Broder eller Søster. Har Samlejet fundet Sted med en Slægtning i nedstigende Linie under 18 Aar, er Straffen Fængsel fra 1 til 10 Aar.

Stk. 2. Straffri er den i nedstigende Linie beslægtede under 18 Aar. Ved Samleje mellem Søskende kan Straffen bortfalde for den, der ikke er fyldt 16 Aar.

§ 211.

Stk. 1. Samleje mellem besvogrede straffes, naar Indgaaelse af Ægteskab mellem dem er ubetinget forbudt, med Hæfte. Kan der gøres Undtagelse fra Forbudet, er Straffen Bøde.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 210, Stk. 2, finder tilsvarende Anvendelse.

§ 212.

Har i de i § 210 og § 211 nævnte Slægts- og Svogerskabsforhold anden kønslig Omgængelse end Samleje fundet Sted, bliver en forholdsmæssig mildere Straf at anvende.

§ 213.

Stk. 1. Den, som ved Vanrøgt eller nedværdigende Behandling krænker sin Ægtefælle, sit Barn eller nogen hans Myndighed eller Forsorg undergiven Person under 18 Aar eller i en opstigende Linie beslægtet eller besvogret, eller som ved modvillig at unddrage sig en ham overfor nogen af de nævnte Personer paahvilende Forsørgelses- eller Bidragspligt udsætter dem for Nød, straffes med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte.

Stk. 2. Paatale kan bortfalde, naar den forurettede begærer det.

§ 214.

Stk. 1. Den, som ved urigtig eller ufuldstændig Anmeldelse til den Myndighed, der modtager Fødselsanmeldelser, forvansker Beviset for en Persons Familiestilling, straffes med Hæfte eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Straffen kan bortfalde, naar et af en gift Kvinde udenfor Ægteskab født Barn med Ægtefællens Samtykke opgives som Ægtebarn.

§ 215.

Den, som unddrager en Person under 18 Aar Forældres eller anden rette vedkommendes Myndighed eller Forsorg eller bidrager til, at han unddrager sig saadan Myndighed eller Forsorg, straffes efter Reglerne i § 261.

24de Kapitel.

Forbrydelser mod Kønssædeligheden.

§ 216.

Den, som tiltvinger sig Samleje med en Kvinde ved Vold, Frihedsberøvelse eller Fremkaldelse af Frygt for hendes eller hendes nærmestes Liv, Helbred eller Velfærd, straffes for Voldtægt med Fængsel fra 1 til 16 Aar, under særdeles skærpende Omstændigheder paa Livstid. Har Kvinden forud staaet i mere varigt kønsligt Forhold til Gerningsmanden, er Straffen Fængsel indtil 8 Aar.

§ 217.

Stk. 1. Den, som udenfor Ægteskab skaffer sig Samleje med en Kvinde, der er sindssyg eller udpræget aandssvag, straffes med Fængsel fra 3 Maaneder til 8 Aar. Har Kvinden forud i normal Tilstand staaet i mere varigt kønsligt Forhold til Gerningsmanden, kan Straffen gaa ned til den laveste Grad af Fængsel.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, der udenfor Ægteskab skaffer sig Samleje med en Kvinde, som befinder sig i en Tilstand, i hvilken hun er ude af Stand til at modsætte sig Ger-

ningen eller forstaa dens Betydning. Har Gerningsmanden selv i den nævnte Hensigt bragt Kvinden i saadan Tilstand, straffes han som i § 216 bestemt.

Stk. 3. Med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som har Samleje udenfor Ægteskab med en Kvinde, der er optaget i Hospital eller Anstalt for sindssyge eller aandssvage, medens hun er under sammes Varetægt.

§ 218.

Med Fængsel indtil 6 Aar straffes, for saa vidt Tilfældet ikke falder ind under § 216 eller § 217, Stk. 1 og 2, den, som ved Trusel om Vold, om Frihedsberøvelse eller om Sigtelse for strafbart eller ærerørigt Forhold skaffer sig Samleje med en Kvinde.

§ 219.

Med Fængsel indtil 4 Aar anses den ved Fængsel, Fattighus, Opfostringshjem, Sindssygehospital, Aandssvageanstalt eller lignende Indretning ansatte eller tilsynsførende, som har Samleje med en dèr optagen Person.

§ 220.

Den, som ved groft Misbrug af en Kvindes tjenstlige eller økonomiske Afhængighed skaffer sig Samleje udenfor Ægteskab med hende, straffes med Fængsel indtil 1 Aar eller, saafremt hun er under 21 Aar, med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 221.

Med Fængsel indtil 6 Aar straffes den, der tilsniger sig Samleje med en Kvinde, der vildfarende anser Samlejet som ægteskabeligt eller forveksler Gerningsmanden med en anden.

§ 222.

Stk. 1. Den, som har Samleje med et Barn under 15 Aar, straffes med Fængsel indtil 6 Aar.

Stk. 2. Har Barnet været under 12 Aar, eller har Gerningsmanden forskaffet sig Samlejet ved Tvang, der dog ikke falder ind under § 216, eller ved Fremsættelse af Trusler, kan Straffen stige til Fængsel indtil 12 Aar.

§ 223.

Stk. 1. Den, som har Samleje med en Person under 18 Aar, der er den skyldiges Adoptivbarn eller Plejebarn eller betroet den paagældende til Undervisning eller Opdragelse, straffes med Fængsel indtil 4 Aar.

Stk. 2. Med samme Straf anses den, som under groft Misbrug af en paa Alder og Erfaring beroende Overlegenhed forfører en Person under 18 Aar til Samleje.

§ 224.

Har under de i §§ 216—223 angivne Betingelser anden kønslig Omgængelse end Samleje fundet Sted, bliver en forholdsmæssig mindre Straf af Fængsel at anvende.

§ 225.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 6 Aar straffes den, som øver kønslig Usædelighed med en Person af samme Køn under Omstændigheder, der svarer til de i §§ 216—220 og 222 angivne.

Stk. 2. Med Fængsel indtil 4 Aar anses den, der øver kønslig Usædelighed med en Person af samme Køn under 18 Aar. Straffen kan dog bortfalde, naar de paagældende er hinanden omtrent jævnbyrdige i Alder og Udvikling.

Stk. 3. Med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, der under Misbrug af en paa Alder og Erfaring beroende Overlegenhed forfører en Person af samme Køn under 21 Aar til kønslig Usædelighed med sig.

§ 226.

Har i de Tilfælde, hvor efter foranstaaende Bestemmelser Gerningens Strafbarhed afhænger af den krænkede Persons fra det normale afvigende aandelige eller legemlige Tilstand eller af Personens Alder, Gerningsmanden handlet uden Kendskab til paagældendes Tilstand eller Alder, eller har han i de i § 217, Stk. 3, omhandlede Tilfælde handlet uden Kendskab til, at paagældende var anbragt og under Varetægt som sammesteds nævnt, og Handlingen af denne Grund ikke kan tilregnes ham som forsætlig, bliver, hvis han dog har handlet uagtsomt, en forholdsmæssig mindre Straf at anvende.

§ 227.

Straf efter §§ 216—224 og 266 kan bortfalde, naar de Personer, mellem hvilke Kønsomgængelsen har fundet Sted, er indtraadt i Ægteskab med hinanden.

§ 228.

Stk. 1. Den, som for Vindings Skyld enten forleder nogen til kønslig Usædelighed med andre eller afholder nogen, der driver Erhverv ved kønslig Usædelighed, fra at opgive det, eller som holder Bordel, straffes for Rufferi med Fængsel indtil 4 Aar.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, der tilskynder eller bistaar en Person under 18 Aar til at søge Erhverv ved kønslig Usædelighed, samt den, der medvirker til en Persons Befordring ud af Riget, for at denne i Udlandet skal drive Erhverv ved kønslig Usædelighed eller benyttes til saadan Usædelighed, naar den befordrede Person er under 21 Aar eller uvidende om Formaalet.

§ 229.

Stk. 1. Den, som erhvervsmæssigt fremmer kønslig Usædelighed ved at optræde som Mellemmand, eller som udnytter en andens Erhverv ved kønslig Usædelighed, straffes med Fængsel indtil 3 Aar.

Stk. 2. Med Fængsel indtil 4 Aar straffes den Mandsperson, som helt eller delvis lader sig underholde af en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv.

Stk. 3. Med Fængsel indtil 1 Aar straffes den Mandsperson, som imod Politiets Advarsel deler Bolig med en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv.

Stk. 4. De i Stk. 2 og 3 givne Straffebestemmelser finder ikke Anvendelse paa Mandspersoner under 18 Aar, overfor hvem Kvinden har Underholdspligt.

§ 230.

Modtager nogen Betaling for at øve kønslig Usædelighed med en Person af samme Køn, straffes han med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 231.

Har den, som skal dømmes efter §§ 228, 229 og 230, tidligere været dømt for nogen i disse Bestemmelser omhandlet Forbrydelse eller for Løsgængeri, eller har han for en Berigelsesforbrydelse været dømt til Fængsel, kan Straffen forhøjes med indtil det halve.

§ 232.

Den, som ved uterligt Forhold krænker Blufærdigheden eller giver offentlig Forargelse, straffes med Fængsel indtil 4 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte eller Bøde.

§ 233.

Den, som opfordrer eller indbyder til Utugt paa en saadan Maade, eller stiller usædelig Levevis saaledes til Skue, at Blufærdigheden krænkes, offentlig Forargelse gives, eller omboende forulempes, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 234.

Stk. 1. Med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som

1) tilbyder eller overlader en Person under 18 Aar utugtige Skrifter, Billeder eller Genstande,
2) offentliggør eller udbreder eller i saadan Hensigt forfærdiger eller indfører utugtige Skrifter, Billeder eller Genstande,
3) foranstalter offentligt Foredrag, Forestilling eller Udstilling af utugtigt Indhold.

Stk. 2. Begaas de ovenfor nævnte Handlinger i erhvervsmæssigt Øjemed, kan kun under særlig formildende Omstændigheder Straf af Bøde anvendes.

Stk. 3. Den, der for Vindings Skyld offentliggør eller udbreder eller i saadan Hensigt forfærdiger eller indfører Skrifter eller Billeder, der, uden at de kan anses for egentlig utugtige, udelukkende maa antages at have forretningsmæssig Spekulation i Sanselighed til Formaal, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 1 Aar.

§ 235.

Stk. 1. Med Bøde straffes den, der paa forargelig Maade reklamerer for eller udbyder til Salg Genstande eller Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab. Paa samme Maade straffes den, der uden udtrykkelig Anmodning udsender Reklamer for saadanne Genstande eller Stoffer til Personer, der ikke driver lovlig Handel med disse.

Stk. 2. Saadanne Genstande eller Stoffer maa kun forhandles, saafremt de er godkendt af Justitsministeren efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen. Justitsministeren kan om fornødent, efter Forhandling med Handelsministeren, fastsætte Priserne, som skal være tydeligt angivet paa Emballagen. De omhandlede Genstande og Stoffer maa kun forhandles fra Apoteker eller fra Udsalgssteder, der er godkendt af Embedslægen efter Forhandling med Politiet. Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Bøde.

§ 236.

Stk. 1. Naar nogen dømmes efter §§ 216, 217, Stk. 1 og 3, 218, 222 og 223, Stk. 2, § 224, jfr. en af fornævnte Bestemmelser, § 225, Stk. 1, jfr. §§ 216, 217, Stk. 1 og 3, 218 og 222, §225, Stk. 2 og 3, § 226, jfr. en af fornævnte Bestemmelser, eller § 232, kan der ved Dommen gives ham Paalæg om, at han ikke maa indfinde sig i offentlige Parker eller Anlæg, paa Fælleder, ved Skoler og Legepladser, ved Opdragelseshjem, ved Sindssygehospitaler og Aandssvageanstalter, i bestemt angivne Skove og paa bestemt angivne Badeanstalter og Strandbredder.

Stk. 2. Der vil derhos ved Dommen kunne gives Personer, der dømmes efter de i Stk. 1 nævnte Paragraffer eller efter §§ 228 og 229, Paalæg om, at de ikke maa lade Børn under 18 Aar tage Ophold i deres Bolig eller uden Politiets Tilladelse selv tage Ophold hos Personer, hos hvem der opholder sig Børn under nævnte Alder. Paalægget gælder dog ikke med Hensyn til Børn, overfor hvilke den Domfældte har Forsørgelsespligt.

Stk. 3. Naar 3 Aar er forløbet efter Domfældtes endelige Løsladelse, kan han forlange Spørgsmaalet om de i Henhold til

Stk. 1 og 2 meddelte Paalægs fastsatte Bestaaen forelagt den Ret, som har paakendt Sagen i 1ste Instans. Afgørelsen træffes ved Kendelse. Nægtes Ophævelse af Paalægget, kan ny Begæring først fremsættes efter 3 Aars Forløb. Bestemmelserne i § 97, Stk. 3, finder tilsvarende Anvendelse.*)

Stk. 4. Overtrædelse af de i Henhold til Stk. 1 og 2 meddelte Paalæg straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 4 Maaneder.

25de Kapitel.

Forbrydelser mod Liv og Legeme.

§ 237.

Den, som dræber en anden, straffes for Manddrab med Fængsel fra 5 Aar indtil Livstid.

§ 238.

Stk. 1. Dræber en Moder sit Barn under eller straks efter Fødselen, og det maa formodes, at hun har handlet i Nød, af Frygt for Vanære eller under Paavirkning af en ved Fødselen fremkaldt Svækkelse, Forvirring eller Raadvildhed, straffes hun med Fængsel indtil 4 Aar.

Stk. 2. Er Forbrydelsen ikke fuldbyrdet, og har Handlingen ikke paaført Barnet Skade, kan Straf bortfalde.

§ 239.

Den, som dræber en anden efter dennes bestemte Begæring, straffes med Fængsel indtil 3 Aar eller med Hæfte ikke under 60 Dage.

---

*) § 197, Stk. 3, der iøvrigt er ophævet ved Lov Nr. 88 af 15 Marts 1939, er saalydende:

Begæring om Æresoprejsning ved Retskendelse indgives til Paatalemyndigheden, der efter at have indhentet de fornødne Oplysninger indbringer Sagen for Retten paa det Sted, hvor Domfældte bor eller sidst har boet her i Riget. I fornødent Fald finder Afhøring af Domfældte og Vidner Sted.

§ 240.

Den, som medvirker til, at nogen berøver sig selv Livet, straffes med Bøde eller Hæfte. Hvis Handlingen foretages af egennyttige Bevæggrunde, er Straffen Fængsel indtil 3 Aar.

§ 241.

Den, som uagtsomt forvolder en andens Død, straffes med Hæfte eller Bøde, under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 4 Aar.

§ 242.

(Ophævet ved Lov Nr. 161 af 18. Maj 1937) *).

§ 243.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel i samme Tid straffes den, som indfører, tilvirker eller stiller til Salg, samlet eller delt, Genstande, der fremtræder som bestemt til seksuel Hygiejne, men hvis væsentligste Formaal maa antages at være Afbrydelse af Svangerskab. Udenfor foranstaaende Bestemmelse falder Lægers og Hospitalers Forsyning med Instrumenter og lignende i kurativt Øjemed.

---

*) Denne Ophævelse træder først i Kraft den 1. Oktober 1939, jfr. Lov Nr. 83 af 31. Marts 1938 § 242 er saalydende:

Stk. 1. En Kvinde, som dræber sit Foster, straffes for Fosterdrab med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar. Under særlig formildende Omstændigheder kan Straffen bortfalde. Paatale kan ikke finde Sted, naar der er forløbet 2 Aar, efter at Forbrydelsen er begaaet. Forsøg med utjenlige Midler straffes ikke.

Stk. 2. Den, der med en Kvindes Samtykke dræber hendes Foster eller bistaar hende dermed, straffes med Fængsel indtil 4 Aar. Under skærpende Omstændigheder, særlig naar Handlingen er foretaget for Vindings Skyld, eller hvis den har medført Kvindens Død eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, er Straffen Fængsel indtil 8 Aar. Har Gerningsmanden handlet uden Kvindens Samtykke, er Straffen Fængsel fra 2 til 12 Aar.

§ 244.

Stk. 1. Den, som øver Vold mod eller paa anden Maade angriber en andens Legeme, straffes for Legemskrænkelse med Bøde eller Hæfte.

Stk. 2. Er den angrebne en frugtsommelig Kvinde, eller har Angrebet paa Grund af de benyttede Redskabers eller Midlers Art eller de Forhold, under hvilke det er udøvet, haft en særlig farlig Karakter, kan Straffen stige til Fængsel i 2 Aar. Det samme gælder, naar den udøvede Vold i øvrigt har været særlig raa eller brutal.

Stk. 3. Har Legemskrænkelsen haft Skade paa Legeme eller Helbred til Følge, er Straffen Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar, under særlig formildende Omstændigheder Bøde. Har Mishandling fundet Sted, er Straffen Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar. Dersom Handlingen har medført Døden eller grov Legemsbeskadigelse, kan Straffen stige til Fængsel i 6 Aar.

Stk. 4. Den, som øver Vold mod en sagesløs Person eller paa anden Maade angriber hans Legeme, straffes for Overfald med Fængsel indtil 2 Aar. Er den udøvede Vold af mindre grov Beskaffenhed, eller foreligger der Forhold af undskyldende Karakter, kan Straffen nedsættes til Hæfte; er den udøvede Vold af ringe Betydning eller foreligger der særlig formildende Omstændigheder, kan Straf af Bøde anvendes. Har Voldshandlingen medført saadanne Følger eller haft en saadan Karakter, at den omfattes af Bestemmelserne i Stk. 2 eller 3, kan Straffen stige til Fængsel i 6 Aar.

Stk. 5. I de i Stk. 1 nævnte Tilfælde finder offentlig Paatale ikke Sted, medmindre almene Hensyn kræver det.

§ 245.

Stk. 1. Den, som tilføjer en anden Skade paa Legeme eller Helbred, straffes for Legemsbeskadigelse med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar, under særlig formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Under de i § 244, Stk. 2 og 4, angivne Omstændigheder, saavel som naar Legemsbeskadigelsen har været forbundet

med Mishandling eller har haft Døden eller grov Legemsbeskadigelse til Følge, er Straffen Fængsel indtil 8 Aar.

§ 246.

Tilføjer nogen en anden en saadan Skade, at han mister eller lider væsentlig Forringelse af Syn, Hørelse, Taleevne eller Forplantningsevne, at han bliver vanfør eller i høj Grad vansiret, at han enten for bestandig eller for lang, ubestemt Tid bliver uskikket til at udføre sine Kaldspligter eller det daglige Livs Sysler, eller tilføjer han ham anden Skade paa Legeme eller Helbred af lige Betydning, straffes han for grov Legemsbeskadigelse med Fængsel fra 1 til 12 Aar.

§ 247.

Har den, som skal dømmes efter § 244 eller § 245, tidligere for forsætligt Legemsangreb eller for nogen med forsætlig Vold forbunden Forbrydelse været dømt til Frihedsstraf, kan Straffen forhøjes med indtil det halve.

§ 248.

Stk. 1. Samtykke til et Legemsangreb medfører, at Straffen kan nedsættes, og at Handlingen i det i § 244, Stk. 1, omhandlede Tilfælde ikke straffes.

Stk. 2. For Legemsangreb under Slagsmaal, eller naar den angrebne har øvet Gengæld mod Angriberen, kan Straffen nedsættes og i de i § 244, Stk. 1, omhandlede Tilfælde bortfalde.

§ 249.

Stk. 1. Den, som uagtsomt tilføjer nogen betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, der dog ikke falder ind under § 246, straffes med Bøde eller Hæfte. Paatale finder kun Sted efter den forurettedes Begæring, medmindre almene Hensyn kræver Paatale.

Stk. 2. Den, som uagtsomt tilføjer nogen Skade af den i § 246 angivne Art, straffes med Hæfte eller Bøde, under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 4 Aar.

§ 250.

Den, som hensætter en anden i hjælpeløs Tilstand eller forlader en under hans Varetægt staaende Person i saadan Tilstand, straffes med Fængsel, der, naar Handlingen har medført Døden eller grov Legemsbeskadigelse, under i øvrigt skærpende Omstændigheder kan stige til 8 Aar.

§ 251.

En Kvinde, der ved sin Barnefødsel paa uforsvarlig Maade udsætter Barnet for alvorlig Fare, straffes med Hæfte, ikke under 60 Dage, eller med Fængsel indtil 1 Aar. Straffen kan nedsættes eller bortfalde, hvis Barnet lever uden at have taget Skade.

§ 252.

Med Hæfte eller med Fængsel indtil 4 Aar straffes den, der for Vindings Skyld, af grov Kaadhed eller paa lignende hensynsløs Maade volder nærliggende Fare for nogens Liv eller Førlighed.

§ 253.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som, uagtet det var ham muligt uden særlig Fare eller Opofrelse for sig selv eller andre, undlader

1) efter Evne at hjælpe nogen, der er i øjensynlig Livsfare, eller.
2) at træffe de Foranstaltninger, som af Omstændighederne kræves til Redning af nogen tilsyneladende livløs, eller som er paabudt til Omsorg for Personer, der er ramt af Skibbrud eller anden tilsvarende Ulykke.

§ 254.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som forsætligt eller uagtsomt overlader Barn under 15 Aar, sindssyg, aandssvag eller beruset Person farligt Vaaben eller Sprængstof.

§ 255.

Stk. 1. Med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar straffes den Mand, som modvillig unddrager sig fra at yde en af ham udenfor Ægteskab besvangret Kvinde den til hendes Nedkomst fornødne Hjælp, hvis hun derved kommer i Nød.

Stk. 2. Undlader nogen, der er vidende om, at en til hans Husstand hørende Kvindes Nedkomst er nær forestaaende, at yde hende den i denne Anledning fornødne Bistand, straffes han med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder.

§ 256.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 4 Aar eller med Hæfte straffes den, der ved Samleje eller andet kønsligt Forhold udsætter nogen for at blive smittet med Kønssygdom, naar han har været eller burde have været klar over Smittefaren.

Stk. 2. Er den for Smitten udsatte den skyldiges Ægtefælle, finder Paatale alene Sted efter dennes Begæring.

§ 257.

Stk. 1. Med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde straffes den, som anbringer et Barn, der er angrebet af Syfilis, til Opamning ved Brystet af en anden Kvinde end dets Moder, naar han har været eller burde have været klar over Smittefaren.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den Kvinde, som med Kundskab eller Formodning om at lide eller have lidt af Syfilis tager eller beholder en anden Kvindes Barn til Opamning.

§ 258.

Med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde straffes den, som med Kundskab eller Formodning om, at et Barn lider af smittefarlig Kønssygdom, anbringer det i Pleje hos nogen, der ikke forud er underrettet om Sygdommen og dens Smittefarlighed, eller under Forhold, der udsætter andre Børn for Smitte.

§ 259.

Med Bøde eller Hæfte straffes den, som, uden at Forholdet rammes af de foranstaaende Bestemmelser, ved grov Uagtsomhed volder nærliggende Fare for, at nogen smittes af Kønssygdom.

26de Kapitel.

Forbrydelser mod den personlige Frihed.

§ 260.

Med Bøde eller Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar straffes for ulovlig Tvang den, som

1) ved Vold eller ved Trusel om Vold, om betydelig Skade paa Gods, om Frihedsberøvelse eller om at fremsætte usand Sigtelse for strafbart eller ærerørigt Forhold eller at aabenbare Privatlivet tilhørende Forhold tvinger nogen til at gøre, taale eller undlade noget,

2) Ved Trusel om at anmelde eller aabenbare et strafbart Forhold eller om at fremsætte sande ærerørige Beskyldninger tvinger nogen til at gøre, taale eller undlade noget, for saa vidt Fremtvingelsen ikke kan anses tilbørligt begrundet ved det Forhold, som Truselen angaar.

§ 261.

Stk. 1. Den, som berøver en anden Friheden, straffes med Fængsel indtil 4 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte.

Stk. 2. Sker det for Vindings Skyld, eller har Frihedsberøvelsen været langvarig eller bestaaet i, at nogen uberettiget holdes i Forvaring som sindssyg eller aandssvag eller bringes i fremmed Krigstjeneste eller i Fangenskab eller anden Afhængighed i fremmed Land, er Straffen Fængsel fra 1 til 12 Aar.

§ 262.

Stk. 1. Den, som ved grov Uagtsomhed forvolder en Frihedsberøvelse af den i § 261, Stk. 2, nævnte Art, straffes med

Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar.

Stk. 2. Paatale kan bortfalde efter den forurettedes Begæring.

27de Kapitel.

Freds- og Ærekrænkelser.

§ 263.

Stk. 1. Med Bøde eller Hæfte indtil 6 Maaneder straffes den, som krænker nogens Fred

1) ved at bryde Brev eller i øvrigt skaffe sig nogen til en anden rettet lukket Meddelelse eller unddrage nogen en saadan,

2) ved uden rimelig Grund at skaffe sig Adgang til en andens Gemmer,

3) ved offentlig Meddelelse om nogens rent private hjemlige Forhold,

4) ved offentlig Meddelelse om andre Privatlivet tilhørende Forhold, som med rimelig Grund kan forlanges unddraget Offentligheden.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes Personer, som virker eller har virket i offentlig Tjeneste eller Hverv, eller som i Medfør af offentlig Beskikkelse eller Anerkendelse udøver eller har udøvet et Erhverv, saavel som saadanne Personers Medhjælpere, naar de røber Privatlivet tilhørende Hemmeligheder, der er kommet til deres Kundskab ved Udøvelsen af deres Virksomhed, medmindre de har været forpligtede til at udtale sig eller har handlet i berettiget Varetagelse af aabenbar Almeninteresse eller af eget eller andres Tarv.

§ 264.

Stk. 1. Den, som krænker Husfreden ved at trænge sig ind i fremmed Hus, Husrum eller Skib eller paa andet ikke frit tilgængeligt Sted, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 6 Maaneder.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, som vægrer sig ved paa Opfordring at forlade fremmed Grund.

Stk. 3. Har Handlingen voldt betydelig Forstyrrelse af Beboernes Fred, eller er den forøvet af nogen bevæbnet eller af flere i Forening eller forbundet med Vold paa Person eller Trusel om saadan, eller har den skyldige tidligere for nogen med forsætlig Vold paa Person eller Gods forbunden Forbrydelse været dømt til Frihedsstraf, kan Straffen stige til højere Grad af Hæfte eller til Fængsel i 1 Aar.

§ 264 a.

Den, der skaffer sig Adgang til fremmed Hus eller Husrum, herunder offentlige eller private Kontorer, Forretninger, Fabrikker o. lign., med det Formaal at tilegne sig Dokumenter, Forretningsbøger o. lign. eller at gøre sig bekendt med disses Indhold, straffes med Fængsel indtil 1 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte. Har Handlingen haft Karakter af Indbrud, eller er den planlagt af en Organisation, eller har den været forbundet med Vold paa Person, kan Straffen stige til Fængsel indtil 4 Aar.

§ 265.

Den, der krænker nogens Fred ved trods forud af Politiet given Advarsel at trænge ind paa ham, forfølge ham med skriftlige Henvendelser eller paa anden lignende Maade forulempe ham, straffes med Bøde eller med Hæfte indtil 6 Maaneder.

§ 266.

Den, som paa en Maade, der er egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig Frygt for eget eller andres Liv, Helbred eller Velfærd, truer med at foretage en strafbar Handling, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 266 a.

Med Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde straffes den, der, uden at Forholdet omfattes af §§ 136 og 266, offentligt fremsætter